

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/10676/74. számú

EGYSÉGES JAVASLAT

**az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló
2009. évi ... törvénnyel és a megtakarítások ösztönzésével összefüggő
törvénymódosításokról szóló T/10676. számú törvényjavaslat
zárószavazásához**

Előadó:

**Dr. Oszkó Péter
pénzügyminiszter**

Budapest, 2009. november

2009. évi ... törvény
az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi ... törvénnyel és a
megtakarítások ösztönzésével összefüggő törvénymódosításokról

ELSŐ RÉSZ

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT, A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT ÉS
AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

I. Fejezet

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 2. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Külföldi jog alapján társadalombiztosítási ellátásnak, családtámogatási ellátásnak, szociális segélynek megfelelő jogcímen folyósított juttatás adókötelezettségét (e törvény külön rendelkezésének hiányában is) a belföldi jog szerint, a juttatás jellemzői, feltételei alapján hasonló juttatás adókötelezettségének megfelelően kell meghatározni.”

2. § (1) Az Szja tv. 3. §-ának 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:/

„9. Szokásos piaci érték: az az ellenérték (a továbbiakban ideértve a kamatot és a tevékenység piaci viszonyoknak megfelelő díjazását is), amelyet független felek összehasonlítható körülmények esetén egymás között érvényesítenek, vagy érvényesítenének. Nem független felek között a szokásos piaci értéket a következő módszerek valamelyikével kell meghatározni:

a) az az ellenérték (ár, kamat, járandóság), amelyet független felek alkalmaznak az összehasonlítható termék, szolgáltatás értékesítésekor, vagy összehasonlítható tevékenység esetén a gazdaságilag összehasonlítható piacon (összehasonlító módszer);

b) a terméknek, szolgáltatásnak független fél felé, változatlan formában történő értékesítése során alkalmazott ellenérték (ár), csökkentve a viszonteladó költségeivel és a szokásos haszonnal (vizonteladási árak módszere);

c) a termék, a szolgáltatás közvetlen önköltsége, növelve a szokásos haszonnal (költség és jövedelem módszer);

d) egyéb módszerrel megállapított érték, ha a szokásos piaci érték az a)-c) pont szerinti módszerek egyikével sem határozható meg;

azzal, hogy szokásos haszon az a haszon, amelyet összehasonlítható tevékenységet végző független felek összehasonlítható körülmények között elérnek;

e) személyes közreműködői, egyéni vállalkozói tevékenység esetében választható továbbá

ea) az az ellenérték, amely – a személyes közreműködő, az egyéni vállalkozó képzettségét, szakmai gyakorlatát, tevékenységének többféleségét, fő-, kiegészítő- vagy másodállás jellegét, a ráfordított vagy kieső időt (pl. betegség, hatósági intézkedés miatt)

stb. figyelembe véve – a tevékenység folytatásának adott térségében, adott körülményei között, hasonló munkakörben az adott színvonalú, terjedelmű tevékenységet folytató munkavállalót megilleti vagy megilletné;

vagy

eb) a társas vállalkozás, az egyéni vállalkozó által elért bevételből a személyes közreműködő(k) díja, illetve a vállalkozói kivét nélkül számított költségek, a szokásos vállalkozói haszon, valamint társas vállalkozás esetében a személyes közreműködőnek nem minősülő személyeket megillető részesedés levonásával meghatározott összeg és a *ea)* pontban említett körülmények figyelembevételével megállapított járandóság,

vagy

ec) a társas vállalkozás, az egyéni vállalkozó által elért bevételből a személyes közreműködő(k) díja, illetve a vállalkozói kivét nélkül számított költségek, valamint társas vállalkozás esetében a személyes közreműködőnek nem minősülő személyeket megillető részesedés levonásával meghatározott összeg 80 százaléka és az *ea)* pontban említett körülmények figyelembevételével megállapított járandóság,

azzal, hogy szokásos vállalkozói haszon az a haszon, amelyet összehasonlítható tevékenységet végző független felek összehasonlítható körülmények között elérnek, figyelembe véve a társas vállalkozás, az egyéni vállalkozó piaci helyzetét, kockázatait, versenyképességét, eredményességét, működési feltételeit (kezdés, szünetelés, megszűnés, elemi kár, hatósági intézkedés stb.).”

(2) Az Szja tv. 3. §-ának 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:/

„11. *Kiküldetés (kirendelés):* a munkáltató által elrendelt, a munkaszerződésben rögzített munkahelytől eltérő helyen történő munkavégzés, ideértve) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának, valamint a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonájának szolgálati érdekből történő áthelyezését, átvezénylését is.”

(3) Az Szja tv. 3. §-a 17. pontjának *a)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

17. Egyéni vállalkozó:/

„*a)* az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő magánszemély, az említett nyilvántartásban rögzített tevékenysége(i) tekintetében;”

(4) Az Szja tv. 3. §-ának 33. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:/

„33. *Társas vállalkozás:* a gazdasági társaság, az európai részvénytársaság (ideértve az európai holding részvénytársaságot is), az európai szövetkezet, az egyesülés, a szövetkezet, a lakásszövetkezet, az egyéni cég, az ügyvédi iroda, a végrehajtói iroda, a közjegyzői iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, az erdőbirtokossági társulat, az MRP szervezet.”

(5) Az Szja tv. 3. §-ának 79. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

„79. *Befektetési szolgáltató*: a befektetési vállalkozás, az árutőzsdei szolgáltató, a befektetési szolgáltatási tevékenységet folytató hitelintézet, ideértve az előzőek által folytatott tevékenységnek megfelelő tevékenységet külföldi jog alapján jogszerűen folytató személyt is.”

3. § Az Szja tv. 5. és 6. §-ai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„5. § (1) A jövedelem megállapítása során a bevételt és a költséget forintban kell meghatározni.

(2) Utalvány esetében bevétel az az összeg, amely értékben az utalvány termékre, szolgáltatásra cserélhető, illetőleg kötelezettség csökkentésére felhasználható.

(3) Elengedett kötelezettség és más által átvállalt tartozás esetében a bevétel a magánszemély megszűnt kötelezettségének, illetve megszűnt tartozásának összege. A magánszemély javára vagy érdekében teljesített kiadás esetében a bevétel a kiadás teljes összege.

(4) A (2)–(3) bekezdésben nem említett, nem pénzben megszerzett vagyoni érték esetében a bevétel a vagyoni értéknek a megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értéke.

(5) Ha e törvény külön rendelkezése alapján a (2)–(4) bekezdés rendelkezései szerint meghatározott összegnek csak egy része minősül bevételnek, akkor a jövedelmet e rész, mint bevétel alapján kell – az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint – meghatározni.

(6) Ha e törvény valamely rendelkezése az általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) összegének figyelembevételére külön szabályt nem tartalmaz, akkor a *4. számú mellékletben* foglaltakat kell alkalmazni.

(7) A külföldi pénznemben keletkezett bevételt, felmerült kiadást, valamint bármely bizonylaton külföldi pénznemben megadott, az adó mértékének meghatározásához felhasznált adatot a 6. § rendelkezéseinek figyelembevételével a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) hivatalos devizaárfolyamának, olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyam alapulvételével kell forintra átszámítani.

6. § (1) A külföldi pénznemről történő átszámításhoz a (2)–(3) bekezdésben foglalt eltérésekkel

a) bevétel esetében a bevételszerzés időpontjában,

b) kiadás esetében a teljesítés időpontjában,

c) dolog, pénzügyi eszköznek nem minősülő vásárolt jog, vásárolt követelés átruházása esetén a szerzési érték tekintetében a megszerzéskor,

d) értékpapír átruházása esetén a szerzési érték tekintetében az értékpapír tulajdonjogának megszerzése, a dematerializált értékpapír értékpapírszámlán történő jóváírása napján,

e) a *d)* pontban nem említett pénzügyi eszközre kötött ügylet esetén – az *a)–b)* pont rendelkezésétől függetlenül – az ügylet teljesítésének (lezárásának) időpontjában

érvényes árfolyamot kell alkalmazni.

(2) A külföldi pénznemben megszerzett kamatjövedelemből az adót ugyanazon külföldi pénznemben kell megállapítani, levonni és a kamatjövedelem megszerzésének időpontjában érvényes árfolyamon átszámítva, forintban kell megfizetni.

(3) Az (1) bekezdés és az 5. § (7) bekezdésének rendelkezésétől eltérően, ha a magánszemély a bevételt külföldi pénznemben szerezte, vagy ha a kiadást külföldi pénznemben fizette ki, és

a) az (1) bekezdés a)–c) pontjaiban említett esetekben rendelkezik az ott meghatározott időpontot – a külföldi pénz eladása esetén – követő 15 napon, illetve – külföldi pénz vétele esetén – megelőző 15 napon belül pénzügyi intézmény által az adott külföldi pénz eladását/vételét igazoló, a nevére kiállított bizonylattal, a figyelembe vett árfolyamot a bizonylat szerinti összeg mértékéig alkalmazhatja a forintra történő átszámításhoz;

b) a külföldi pénz eladása/vétele az (1) bekezdés d)–e) pontjai szerinti ügyletben történt, a forintra történő átszámításra az ügyletben alkalmazott árfolyamot kell figyelembe venni.

(4) Az (1) bekezdés *a)* pontjának és az 5. § (7) bekezdésének rendelkezéseitől eltérően, a magánszemély a kifizetőnek tett nyilatkozattal a tőle származó bevételei tekintetében, egyébként az adóbevallásában tett nyilatkozattal választhatja, hogy az adóévre bevallott jövedelme alapját képező külföldi pénznemben megszerzett valamennyi bevételének forintra történő átszámításához a megszerzésük napját megelőző hónap 15. napján érvényes MNB hivatalos devizaárfolyamot, olyan külföldi pénznem esetében, amely nem szerepel az MNB hivatalos devizaárfolyam-lapján, az MNB által közzétett, euróban megadott árfolyamot alkalmazza.”

4. § Az Szja tv. 13. §-a (1) bekezdésének *m)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a bekezdés a következő *n)–p)* pontokkal egészül ki:

/A magánszemély az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallást nyújt be, ha az adóévben/

„m) valamely bevételével összefüggésben az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szabályai szerint különadót köteles fizetni, vagy a kifizetőt és az őt terhelő egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás megállapítását, bevallását és megfizetését a kifizetőtől átvállalta;

n) valamely bevételével összefüggésben egészségügyi hozzájárulásra előleg-fizetési, vagy tételes egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettsége keletkezett;

o) adóját e törvény külön rendelkezése szerint adóbevallásában kell (lehet) megállapítani;

p) az a)–o) pontban nem említett esetben – figyelemmel a 12. §, valamint a 14. § rendelkezéseire is –, ha nem tehet vagy nem tesz egyszerűsített bevallásra vagy munkáltatói elszámolásra vonatkozó nyilatkozatot.”

5. § Az Szja tv. 16. §-a a következő (7)–(9) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) Az (5) bekezdésben említett, a vállalkozói osztalékalapból megállapított jövedelemnek minősül a 49/B. §-ának (1)–(2) bekezdésében említett vállalkozói bevételnek a vállalkozói költséget, valamint a § (6) bekezdése szerinti levonásokat, (7) bekezdése szerint az adóévben elszámolt, a korábbi években elhatárolt veszteséget meghaladó része, csökkentve

a) a 49/B. §-ának (8) bekezdésének rendelkezése alapján a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalappal,

b) a 49/B. §-ának (18) bekezdésének a)–b) pontja szerint megállapított adóval,

c) a 49/C. § (6) bekezdésének d) pontja szerinti összeggel.

(8) Az egyéni vállalkozó a tevékenységére jellemző keresetének meghatározásánál figyelembe vett körülményekről, szempontokról feljegyzést készít, amelyet az adózással

összefüggő iratok részeként kezel, és az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig megőrizz.

(9) Az (5)–(8) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szerinti kötelezettséget teljesít.”

6. § Az Szja tv. 22. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1) bekezdés akkor alkalmazható, ha az elhatárolt veszteség a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett.”

7. § Az Szja tv. 32. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés rendelkezését az átalányadózást választó magánszemélynek azon bevétele alapján átalányban megállapított, adóterhet nem viselő járandóságnak nem minősülő jövedelmére kell alkalmaznia, amelyre vonatkozóan külföldön a személyi jövedelemadónak megfelelő adót fizetett.”

8. § Az Szja tv. 44/B. §-ának (4)–(7) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Ha az adóévben a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági számlája terhére nem-nyugdíj szolgáltatásról rendelkezett,

a) az erre az adóévre vonatkozó adóbevallásában nem teheti meg az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot, valamint

b) nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat(ok) alapján már átutalt (nyilvántartott adózott követelésállomány esetén a nyilvántartásba vételt követően átutalt) összege(ke)t – a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője által kiadott igazolás alapján – köteles húsz százalékkal növelten az erre az adóévre vonatkozó adóbevallásában bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni.

(5) A (4) bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni, továbbá nem kell a számított követelésből egyéb jövedelmet megállapítani, ha a magánszemély a nyugdíj-előtakarékossági számlán nyilvántartott (pénzeszközben, pénzügyi eszközben fennálló) követelését a nyugdíj-előtakarékossági számla megszüntetésével hiánytalanul a tartós befektetésből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint, tartós befektetési szerződés alapján lekötött pénzüsszeggé alakítja át (ha annak egyéb feltételei fennállnak), és lekötési nyilvántartásba helyezi, azonban – az e § rendelkezéseiben foglaltaktól függetlenül –

a) az átalakítás évében a számlára befizetett összeg alapján nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot nem tehet, és

b) rendelkező nyilatkozata(i) szerint az átalakítás évében, valamint a megelőző évben átutalt jóváírás(ok)nak megfelelő összeget 20 százalékkal növelten köteles az átalakítás évére vonatkozó adóbevallásában bevallani, valamint az adóbevallás benyújtására előírt határidőig megfizetni (kivéve, ha azt a (4) bekezdés *b)* pontja alapján korábban már megfizette),

azzal, hogy

1. a tartós befektetésből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában lekötött pénzüsszeggnek minősül a követelés értéke az átalakítás napján irányadó szokásos piaci értéken, továbbá a befizetés naptári évének az átalakítás napjának éve minősül;

2. a pénzügyi eszköz szerzési értékeként az áthelyezés napján irányadó szokásos piaci érték, illetve a megszerzésre fordított érték közül a nagyobb vehető figyelembe;

3. ha a tartós befektetési szerződést megkötő befektetési szolgáltató vagy hitelintézet nem a nyugdíj-előtakarékossági számla vezetője, a (7) bekezdés *a)* pontjában foglaltak figyelembevételével kell eljárni.

(6) Nem kell a (4) bekezdés rendelkezését alkalmazni, továbbá nem kell a számított követelésből egyéb jövedelmet megállapítani, ha a magánszemély a nyugdíj-előtakarékossági számlán nyilvántartott (pénzeszközben, pénzügyi eszközben fennálló) követelését – a (7) bekezdésben foglaltakat is figyelembe véve –

a) a nyugdíj-előtakarékossági számla megszüntetésével hiánytalanul más számlavezetőnél vezetett nyugdíj-előtakarékossági számlájára,

b) a nyugdíj értékpapírszámlán lévő értékpapírja eladására adott megbízásának teljesítése céljából – ha a számlavezető nem jogosult az értékpapír forgalmazására – a forgalmazásra, az ügyletben való közreműködésre jogosult befektetési szolgáltatónál lévő értékpapír-számlájára,

c) a nyugdíj értékpapírszámlán lévő értékpapírt átalakítás vagy a kibocsátó átalakulása miatt az átalakításban, az átalakulásban közreműködő befektetési szolgáltatónál lévő értékpapír-számlájára

helyezi át.

(7) A (6) bekezdés alkalmazása során

a) a bekezdés *a)* pontja szerinti áthelyezés feltétele, hogy a megszüntetett számla vezetője a nyilvántartása alapján jogcím szerinti bontásban igazolja a másik számlavezető számára

aa) az adózott követelésállomány (amennyiben az a nyilvántartásában szerepel),

ab) a magánszemély által teljesített befizetések,

ac) az osztalék jóváírások,

ad) a nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat alapján átutalt jóváírások

halmozott összegét, azzal, hogy adózott követelésállomány feltüntetése esetén csak annak nyilvántartásba vételét követően jóváírt tételeket kell szerepeltetni az *ab)*–*ad)* pont szerinti halmozott összegekben;

b) a bekezdés *b)* pontja szerinti áthelyezés esetén a (4) bekezdés rendelkezését csak akkor nem kell alkalmazni, ha az áthelyezést követő 30 napon belül, vagy az átruházásra vonatkozó ügyletben jogszabály alapján meghatározott időpontig a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági pénzeszámlájára az értékpapír eladására adott megbízás teljesítés-igazolása szerinti összeget az ügyletben közreműködő befektetési szolgáltató átutalta, vagy ennek hiányában a magánszemély az értékpapír áthelyezés napján irányadó szokásos piaci értékének megfelelő összeget befizette, azzal, hogy az átutalt/befizetett összeg nem minősül nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozat adására jogosító befizetésnek;

c) a bekezdés *c)* pontja szerinti áthelyezés esetén a (4) bekezdés rendelkezését csak akkor nem kell alkalmazni, ha az átalakításban, átalakulásban közreműködő befektetési szolgáltató a kicserélt értékpapírt az ügyletben meghatározott időpontig a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági értékpapírszámlájára áthelyezte.”

9. § Az Szja tv. 46. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Az adóelőleg-fizetési kötelezettség”

10. § Az Szja tv. 49/A. §-ának (2)–(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Egyéni cég alapítása esetén, tevékenysége megszűnésére tekintettel az egyéni vállalkozó a cégbejegyző határozat jogerőre emelkedésének napját megelőző napra vonatkozóan

a) leltárt készít, valamint nyilvántartásai alapján tételes kimutatást állít össze a követelésekről, nettó értéken a tárgyi eszközökről, nem anyagi javakról – megjelölve az egyéni cég tulajdonába nem pénzbeli hozzájárulásként kerülőket azon az értéken is, amely értéket az egyéni cég alapító okiratában rögzít;

b) – a (3)–(4) bekezdésben foglaltakat figyelembe véve – megállapítja az adókötelezettségét.

(3) Az egyéni vállalkozói tevékenység egyéni cég alapítása miatt történő megszűnése esetén

a) a fejlesztési tartalékra, a foglalkoztatási kedvezményre, a nyilvántartott adókülönbözetre vonatkozó szabályok szempontjából, az előírt nyilvántartási kötelezettség betartása mellett – az egyéni vállalkozó döntése szerint –,

b) az egyéni cég tulajdonába adott eszköz esetében érvényesített kisvállalkozói kedvezményre, a kisvállalkozások adókedvezményére vonatkozó szabályok szempontjából

nem kell a magánszemély egyéni vállalkozói jogállását megszüntnek tekinteni.

(4) Az egyéni vállalkozói tevékenység egyéni cég alapítása miatt történő megszűnése esetén a vállalkozói bevételek és költségek megszűnéssel összefüggő elszámolására irányadó rendelkezést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

a) a leltárban, illetve a tételes kimutatásban feltüntetett, nem pénzbeli hozzájárulásként az egyéni cég tulajdonába adott eszköz

aa) alapító okiratban meghatározott értéke vállalkozói bevételnek,

ab) értékcsökkenési leírásként a tulajdonba adásig még el nem számolt, a tárgyi eszközök, nem anyagi javak nyilvántartása szerinti nettó értéke vállalkozói költségnek minősül;

b) a megszűnés adóévről szóló adóbevallásában a magánszemélynek az egyéni vállalkozói jogállás megszűnését követően a megszűnés adóévről szóló adóbevallás benyújtásáig az egyéni cég tulajdonába nem adott követelésre tekintettel befolyt ellenértéket (bevételt) a megszűnés adóévében megszerzett vállalkozói bevételként kell figyelembe vennie.

(5) A magánszemély az adóévről szóló adóbevallásában

a) a (2)–(4) bekezdés szerint megállapított jövedelmet, valamint az annak megfelelő vállalkozói személyi jövedelemadó- és vállalkozói osztalékalap utáni adó-kötelezettségét bevallja

vagy választhatja, hogy

b) a (3)–(4) bekezdés rendelkezéseinek és a megszűnés szabályainak figyelmen kívül hagyásával is megállapítja a jövedelmét, valamint az annak megfelelő adókötelezettséget, és

c) az *a)* pont szerinti adókötelezettségnek a *b)* pont szerinti adókötelezettséget meghaladó részét – ha az a 10 ezer forintot meghaladja – három egyenlő részletben,

ca) az elsőt a *b)* pont szerinti adókötelezettséggel együtt az adóévi,

cb) a további két részletet a következő két adóévi

kötelezettségként vallja be,

a megszűnés adóévéről szóló személyi jövedelemadó bevallásában, és az adót e bevallás, illetve a kötelezettség évére vonatkozó személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.”

11. § (1) Az Szja tv. 49/B. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Többféle vállalkozói tevékenység esetén azok bevételeit együttesen kell egyéni vállalkozói bevételnek tekinteni, valamint az elérésük érdekében felmerült, e törvényben elismert összes költséget is együttesen kell elszámolni. Az egyéni vállalkozói jogállás megszűnését (ide nem értve az egyéni cég alapítása miatti megszűnést) követően a megszűnés adóévéről szóló adóbevallás benyújtásáig

a) az egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel befolyt ellenérték (bevétel) a megszűnés adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek,

b) az egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggő igazoltan felmerült kiadás a megszűnés adóévében elszámolható vállalkozói költségnek

minősül, amelyet a magánszemély a megszűnés adóévéről szóló adóbevallásában vesz figyelembe. A megszűnés adóévéről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre, illetve felmerült kiadásra az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

(2) Az Szja tv. 49/B. §-a (7) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az egyéni vállalkozó elhatárolhatja a (6) bekezdés rendelkezéseiben említett tételekkel csökkentett vállalkozói bevételt meghaladó vállalkozói költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség). Az elhatárolt veszteség – figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is – a következők szerint számolható el:/

„d) E bekezdés rendelkezései akkor alkalmazhatóak, ha az elhatárolt veszteség a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett.”

12. § Az Szja tv. 54. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az átalányadózás választását megelőzően érvényesített kisvállalkozói kedvezményre, nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékra, foglalkoztatási kedvezményre, nyilvántartott adókülönbözetre, valamint a kisvállalkozások adókedvezményére a 49/B. §, illetve a 13. számú melléklet rendelkezéseit az átalányadózás időszakában is alkalmazni kell.”

13. § Az Szja tv. 55. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„55. § Az átalányadózásra való jogosultság megszűnik, ha a magánszemély nem teljesíti a számlaadási (nyugtaadási) kötelezettségét.”

14. § Az Szja tv. 57. §-a helyébe a következő rendelkezés lép és a §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„Az egyéni vállalkozó tevékenységének szünetelése

57. § (1) Az egyéni vállalkozónak a (2)–(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével kell az adókötelezettségeit teljesítenie, ha a jogállását szabályozó külön törvény szerint az egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.

(2) Az egyéni vállalkozó magánszemély – a tevékenysége szünetelésének bejelentése alapján – egyéni vállalkozói tevékenységre vonatkozó adóbevallásra nem kötelezett, ha e tevékenységét az adóév minden napján szüneteltette (ideértve azt is, hogy a szünetelés bejelentését megelőzően vállalt kötelezettség alapján sem folytat egyéni vállalkozói

tevékenységet), azonban e rendelkezéstől függetlenül a szünetelés időszakában is be kell vallania az adóévben

- a) kisvállalkozói kedvezménnyel,
 - b) fejlesztési tartalékként nyilvántartott összeggel,
 - c) foglalkoztatási kedvezménnyel,
 - d) nyilvántartott adókülönbözettel,
 - e) kisvállalkozások adókedvezményével
- kapcsolatban keletkezett adófizetési kötelezettségét.

(3) Az egyéni vállalkozó, ha az adóév utolsó napján a tevékenységét szünetelteti, bevallásában kisvállalkozói kedvezmény, fejlesztési tartalék, foglalkoztatási kedvezmény címen jövedelmét nem csökkentheti, nem tüntethet fel nyilvántartott adókülönbözettel, nem érvényesítheti a kisvállalkozások adókedvezményét.

(4) Az egyéni vállalkozó

a) szünetelés időszakában költséget (ideértve az értékcsökkenési leírást is) – az (5) bekezdésben említett kivétellel – nem számolhat el;

b) a szünetelést – a jogállását szabályozó külön törvény szerint történő bejelentéssel egyidejűleg – az egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel pénzforgalmi bankszámlát vezető hitelintézet(ek)nek is bejelenti, azzal, hogy a bejelentés elmulasztásának minden adójogi következménye a magánszemélyt terheli.

(5) A szünetelés kezdő napjától az addig végzett egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel a szünetelés megkezdésének adóévről szóló adóbevallás benyújtásáig

a) befolyt ellenérték (bevétel) a szünetelés megkezdése adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek,

b) igazoltan felmerült kiadás a szünetelés megkezdése adóévében elszámolható vállalkozói költségnek

minősül, amelyet az egyéni vállalkozó a szünetelés megkezdése évről szóló adóbevallásában vesz figyelembe. A szünetelés megkezdése adóévről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre, illetve felmerült kiadásra minden olyan adóévben, amelyben a tevékenység az adóév minden napján szünetelt, az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

15. § Az Szja tv. 57/A. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély az, aki – nem egyéni vállalkozói tevékenység keretében – üdülés, pihenés céljából közvetlenül magánszemély(ek)nek szálláshelyet nyújt ugyanazon magánszemélynek adóévenként 90 napot meg nem haladó időtartamra.

(2) A fizetővendéglátó tevékenységet folytató magánszemély adóévenként az adóév egészére – az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint – az e tevékenységből származó bevételére tételes átalányadózást választhat, feltéve, hogy e tevékenységét a tulajdonában, haszonélvezetében lévő egy – nem szálláshely-szolgáltatás rendeltetésű – lakásban vagy üdülőben folytatja.”

16. § (1) Az Szja tv. 65. §-a (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Kamatjövedelemnek minősülnek – figyelemmel az (5) bekezdés rendelkezéseire is – a következők:/

d) a magánszemély

da) biztosítási szerződéshez fűződő maradékjogból,

db) életbiztosításból a szerződéskötés évét követő tíz naptári éven belül, a nyugdíjbiztosításból a szerződéskötés évét követő három naptári éven belül a biztosító szolgáltatása címén

megszerzett bevételének az a része, amely meghaladja

1. a magánszemély vagy javára más magánszemély által fizetett díj(ak) – kivéve, ha azt a magánszemély, vagy a más magánszemély költségként elszámolta –,

2. az adóköteles biztosítási díj(ak)

összegéből a kivont díjtartaléknak a kivonás előtti díjtartalékhoz viszonyított arányos részét azzal, hogy nem tekinthető az említett bevételrész kamatjövedelemnek, ha a biztosításra befizetett díj(ak) akár csak egy része e törvény szerint adómentesnek minősült;”

(2) Az Szja tv. 65. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nem kell figyelembe venni

a) jövedelemként

aa) azt – a nyereményalapot meg nem haladó – összeget, amelyet a kifizető a nyereménybetét-számlán jóváírt nyeremény megváltásaként a magánszemélynek jóváír, kifizet;

ab) azt a bevételt, amellyel összefüggésben az adózás rendjéről szóló törvény 7. számú melléklete adatszolgáltatási kötelezettséget ír elő;

ac) az olyan, egyébként az (1) bekezdés d) pontja szerint kamatjövedelemnek minősülő bevételrész 50 százalékát, amelynek megszerzése a szerződéskötés évét követő öt naptári év eltelte után történt;

ad) az olyan, egyébként a (1) bekezdés d) pontja szerint kamatjövedelemnek minősülő bevételrész 100 százalékát, amelynek megszerzése a szerződéskötés évét követő tíz naptári év eltelte után történt;

b) kamatjövedelemként

ba) a tevékenységét nem szüneteltető egyéni vállalkozó ilyenként bejelentett pénzforgalmi bankszámláján jóváírt és/vagy tőkésített, egyébként az (1) bekezdés a) pontjában említett, egyéni vállalkozói bevételként elszámolt kamatot;

bb) az (1) bekezdés szerinti jövedelmet, ha e törvény külön rendelkezései szerint tartós befektetésből származó jövedelmet kell megállapítani.”

(3) Az Szja tv. 65. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdés bb) alpontjának hatálya alá tartozó pénzügyi eszközre vonatkozó – egyébként az ellenőrzött tőkepiaci ügylet fogalmának megfelelő – ügylet esetén a magánszemély választhatja, hogy az adóbevallásában az ellenőrzött tőkepiaci ügyletre vonatkozó rendelkezések szerint (ideértve az adókiegyenlítésre vonatkozó rendelkezéseket is) vallja be az ügyleti nyereséget/veszteséget, ha annak az említett rendelkezésekben meghatározott egyéb feltételei fennállnak, azzal, hogy kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltatóval kötött ügylet esetében

a) a magánszemély e rendelkezést akkor alkalmazhatja, ha az adóév utolsó napjáig – adóazonosító jelének megadásával együtt – nyilatkozatot tesz ezen választásáról;

b) a befektetési szolgáltató az a) pont szerinti nyilatkozat alapján az ügylet(ek)ről a magánszemélynek igazolást ad, valamint az ellenőrzött tőkepiaci ügyletre vonatkozó rendelkezések szerinti adatszolgáltatást teljesíti az állami adóhatósághoz;

c) a magánszemély a befektetési szolgáltató által a kamatjövedelemre vonatkozó rendelkezések szerint levont adót adóelőlegként veszi figyelembe.”

17. § Az Szja tv. 67. §-ának (9) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

/Az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásában:/

„c) a nyugdíj-előtakarékossági számla nyugdíjszolgáltatás miatt történő megszűnése esetén a nyugdíj értékpapír/letéti számlán lévő pénzügyi eszköz szerzési értékeként a megszűnés napján irányadó szokásos piaci érték, illetve az a) pont szerint megszerzésre fordított érték közül a nagyobb vehető figyelembe.”

18. § Az Szja tv. 67/A. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő alcím és rendelkezések lépnek, egyidejűleg a 67/A. §-t követően új alcímmel és 67/B. §-sal egészül ki:

„Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem

67/A. § (1) Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelemnek minősül a magánszemély által kötött ellenőrzött tőkepiaci ügylet(ek) alapján – ideértve a magánszemélyt megillető választás szerint e § rendelkezéseinek hatálya alá vont tőkepiaci ügyletet is – az adóévben elért pénzben elszámolt ügyleti nyereségek (ide nem értve, ha az kamatjövedelem, vagy ha az ügylet alapján tartós befektetésből származó jövedelmet kell megállapítani) együttes összegének (*összes ügyleti nyereség*) a magánszemélyt terhelő, az adóévben pénzben elszámolt ügyleti veszteségek és az ügyletkötésekhez kapcsolódó, a befektetési szolgáltató által felszámított díjak együttes összegét (*összes ügyleti veszteség*) meghaladó része. Ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek minősül az összes ügyleti veszteségnek az összes ügyleti nyereséget meghaladó összege.

(2) Az ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem után az adó mértéke 20 százalék.

(3) E törvény alkalmazásában *ellenőrzött tőkepiaci ügyletnek* minősül a befektetési szolgáltatóval a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerint meghatározott – csereügyletnek nem minősülő – pénzügyi eszközre, árura kötött ügylet, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti pénzügyi szolgáltatás keretében, illetve a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerinti szolgáltatás keretében devizára/valutára kötött, pénzügyi elszámolással lezáródó azonnali ügylet, ha az megfelel az említett törvények ügyletre vonatkozó rendelkezéseinek, és

a) amely a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) által felügyelt tevékenység tárgyát képezi,

b) amelyet bármely EGT-államban vagy egyébként olyan államban működő pénzpiacon tevékenységet folytató befektetési szolgáltatóval kötöttek, amely állammal a Magyar Köztársaságnak van a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye, és

ba) az adott állam hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatósága által felügyelt tevékenység tárgyát képezi, és

bb) ha az adott állam nem EGT-állam, biztosított az említett felügyeleti hatóság és a PSZÁF közötti információcsere, és

bc) amelyre vonatkozóan a magánszemély rendelkezik az adókötelezettség megállapításához szükséges, az adóévben megkötött valamennyi ügylet minden adatát tartalmazó, a befektetési szolgáltató által a nevére kiállított igazolással.

(4) Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő befektetési szolgáltató az általa kiállított bizonylatok (teljesítés-igazolások) alapján az adóévet követő év február 15-éig – a magánszemély nevének, adóazonosító számának feltüntetésével – adatot szolgáltat az állami adóhatósághoz a magánszemély adóévben megvalósult ügyleteiben megszerzett bevételekről. Az ellenőrzött tőkepiaci ügylettel összefüggésben a befektetési szolgáltatót adó(adóelőleg)-levonási kötelezettség nem terheli.

(5) A jövedelmet és az adót a jövedelmet szerző magánszemély az ellenőrzött tőkepiaci ügylet(ek)ről a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylatok (teljesítés-igazolások), illetőleg saját nyilvántartása alapján – az árfolyamnyereségre irányadó szabályokat is értelemszerűen figyelembe véve – állapítja meg, az adóévről benyújtandó bevallásában vallja be, valamint az adót a bevallás benyújtására előírt határidőig fizeti meg.

(6) Ha a magánszemély az adóévben és/vagy az adóévet megelőző évben, és/vagy az adóévet megelőző két évben ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteséget ér(t) el és azt a veszteség keletkezésének évéről szóló adóbevallásában feltünteti, adókiegyenlítésre jogosult, amelyet az adóbevallásában megfizetett adóként érvényesíthet a (7)–(8) bekezdés rendelkezései szerint.

(7) A (6) bekezdésben említett adókiegyenlítés az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek és a (2) bekezdés szerinti, a bevalláskor hatályos adókulcsnak a szorzata, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel, de legfeljebb a (8) bekezdés szerint meghatározott összeg.

(8) A (7) bekezdésben említett összeg az adóévben és/vagy az azt megelőző két évben bevallott, ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó jövedelem adója, csökkentve az adóévet megelőző két év bármelyikéről szóló adóbevallásban ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség miatt már érvényesített adókiegyenlítéssel.

(9) Az (1) bekezdés rendelkezésétől eltérően árfolyamnyereségnek minősül – az értékpapírnak ellenőrzött tőkepiaci ügyletben történő átruházása esetén – az értékpapír névértékéből, legfeljebb azonban az elért bevételből az a vagyoni érték, amely az átruházó magánszemélynél a 77/A. § (2) bekezdésének *b)* pontja, valamint – az (5) bekezdésében említett esetek kivételével – *c)* pontja, továbbá *d)*–*e)* pontja alapján nem minősült bevételnek, csökkentve az értékpapír megszerzésére fordított érték és az értékpapírhoz kapcsolódó járulékos költségek összegével.

(10) E § rendelkezései helyett a kereskedelmi árut átruházó magánszemély által az ellenőrzött tőkepiaci ügylet révén pénzben megszerzett bevétel adókötelezettségére az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ha az ügylet a kereskedelmi áru tényleges átadásával szűnik meg.

Tartós befektetésből származó jövedelem

67/B. § (1) E törvény külön rendelkezéseitől eltérően tartós befektetésből származó jövedelemnek minősül a (2)–(9) bekezdés rendelkezéseiben foglalt feltételek és adókötelezettség mellett pénzösszeg befektetési szolgáltatóval, illetőleg hitelintézettel megkötött tartós befektetési szerződéssel történő lekötése révén, a magánszemélyt a lekötés megszűnésekor, megszakításakor megillető bevételnek – ideértve a befektetésben lévő pénzügyi eszköznek a lekötés megszűnésekor, megszakításakor irányadó szokásos piaci értékét is – az említett rendelkezések szerint lekötött pénzösszeget meghaladó része (e § (4)–(5) bekezdésének alkalmazásában: *lekötési hozam*). A tartós befektetési szerződés arra vonatkozó külön megállapodás, hogy a felek az említett jövedelem tekintetében az e § szerinti adózási szabályokat alkalmazzák.

(2) Lekötött pénzösszegnek minősül az (1) bekezdésben említett tartós befektetési szerződés alapján az adóévben egy összegben vagy részletekben történő, első alkalommal legalább 25 ezer forint befizetés, amelyet a (3) bekezdés szerint történő befektetések hozamaival (kamat, árfolyamnyereség, ügyleti nyereség, osztalék stb.) együtt a magánszemély a befizetés naptári évét követő legalább három naptári évben (a továbbiakban: *hároméves lekötési időszak*), valamint a lekötés folytatólagos meghosszabbítása esetén további két naptári évben (a továbbiakban: *kétéves lekötési időszak*, a három- és kétéves időszak együtt a továbbiakban: *ötéves lekötési időszak*), a vállalt lekötési időszak utolsó napján is még a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet által szerződésenként vezetett lekötési nyilvántartásban tart. A lekötött pénzösszeg az elhelyezés naptári évét követően a hároméves, illetve ötéves lekötési időszakban az említett hozamok jóváírásán kívül további befizetéssel nem növelhető és az egyes tartós befektetési szerződések alapján fennálló állományok között átcsoportosítás nem lehetséges. Egy naptári éven belül ugyanazon befektetési szolgáltatóval, hitelintézettel (3) bekezdés *a*), illetve *b*) pontjában említett célra egyaránt egy-egy tartós befektetési szerződés köthető. Más tekintetben a magánszemély ilyen szerződéseinek száma nem korlátozott.

(3) A lekötött pénzösszeg és a (4) bekezdésben meghatározott időpontig elért befektetési hozamok állománya terhére a magánszemély az általa külön-külön megkötött tartós befektetési szerződés alapján

a) ellenőrzött tőkepiaci ügyletben forintban denominált pénzügyi eszközre és olyan forintban denominált pénzügyi eszközre (pl. állampapír, befektetési jegy), amelynek a befektetési hozama egyébként kamatjövedelemnek minősülne,

vagy

b) kamatozó bankbetétben (ideértve a fizetési számlán történő elkülönítést is), takarékbetétben forintban történő elhelyezésre

vonatkozó korlátlan számú (vételi, eladási, betétlekötési, ismételt lekötési stb.) megbízást adhat. A befektetési szolgáltató, illetőleg hitelintézet a megbízást, a teljesítést, a magánszemély tulajdonába került, vagy általa átruházott *a*) pont szerinti pénzügyi eszközt, pénzeszközt, illetve a *b*) pont szerinti befektetést rögzíti az adott szerződéshez tartozó lekötési nyilvántartásban.

(4) Lekötési hozamot

a) a lekötési időszak megszűnésekor (az ötéves lekötési időszak utolsó napján, illetve – ha a magánszemély a lekötési időszakot nem hosszabbítja meg – a hároméves lekötési időszak utolsó napján);

b) a lekötés megszakításakor (ha a magánszemély a lekötött pénzösszeget, és/vagy a befektetési hozamo(ka)t akár részben felveszi vagy a befektetésben lévő pénzügyi eszközt (eszközök bármelyikét) a lekötési nyilvántartásból kivonja)

kell megállapítani. Ha a magánszemély a hároméves lekötési időszak utolsó napján a lekötési időszakot a lekötött pénzösszegnek csak egy részére – de legalább 25 ezer forintnak megfelelő összegben – hosszabbítja meg, ezen rész tekintetében a lekötési időszak nem szakad meg. Nem kell a bevételből jövedelmet megállapítani a tartós befektetési szerződéssel rendelkező magánszemély halála esetén, ha az a lekötési időszak megszűnése előtt következett be.

(5) Az adó mértéke

a) nulla százalék az ötéves lekötési időszak utolsó napján,

b) 10 százalék, ha a magánszemély

ba) a lekötést nem hosszabbítja meg, a hároméves lekötési időszak utolsó napján,

bb) a lekötést a lekötött pénzösszegnek egy részére nem hosszabbítja meg, az e résszel arányos, a hároméves lekötési időszak utolsó napján,

bc) a lekötést a kétéves lekötési időszakban szakítja meg, a megszakítás napján,

c) 20 százalék, ha a magánszemély a lekötést az elhelyezést követően a hároméves lekötési időszak vége előtt szakítja meg, a megszakítás napján

megállapított lekötési hozam után.

(6) Az e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény szerint kifizetőnek minősülő hitelintézet, befektetési szolgáltató

a) a tartós befektetésből származó jövedelemről, a tartós lekötés napjáról, valamint a lekötési időszak megszűnésének vagy megszakításának napjáról a jövedelem keletkezésének adóévét követő év február 15-éig igazolást ad a magánszemélynek,

b) az igazolás tartalmáról – a magánszemély nevének, adóazonosító számának feltüntetésével – adatot szolgáltat az adóhatóságnak,

c) a lekötési nyilvántartásban rögzített osztalékra jogosító értékpapír esetében az osztalékfizetést megelőzően értesíti a kibocsátót, hogy e jövedelemből adót nem kell levonnia.

(7) A tartós befektetésből származó jövedelmet a magánszemélynek nem kell bevallania, ha az adójának mértéke nulla százalék. Egyéb esetben az adót a magánszemély az adóbevallásában állapítja meg, és a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(8) Amennyiben a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet adatszolgáltatásra nem kötelezett, e § rendelkezései akkor alkalmazhatóak, ha a magánszemély a befektetési szolgáltatóval, illetőleg a hitelintézettel megkötött tartós befektetési szerződéssel igazolhatóan – neve, adóazonosító jele, a lekötött pénzösszeg feltüntetésével – az első befizetést követő 30 napon belül bejelenti az adóhatóságnak, és rendelkezik a befektetési szolgáltató, illetőleg a hitelintézet által a (6) bekezdés szerinti tartalommal kiállított olyan igazolással, amelyből a tartós befektetésből származó jövedelem megállapítható.

(9) A lekötési időszak megszűnését, a lekötés megszakítását követő időszakra tartós befektetésből származó jövedelem az adott szerződés alapján nem állapítható meg, a megszűnés, a megszakítás napját követően keletkező tőkejövedelemre – jogcíme szerint – a rávonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni azzal, hogy

a) ha a jövedelmet szerzési érték figyelembevételével kell megállapítani, a megszűnés, megszakítás napján irányadó szokásos piaci érték, illetve a megszerzésre fordított összeg közül a nagyobb vehető figyelembe,

b) adókiegyenlítés ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteség esetén akkor érvényesíthető, ha az a megszűnés, a megszakítás napját követően kötött ügyletekből keletkezett.”

(10) A (2) bekezdés rendelkezésének alkalmazásában befizetésnek minősül továbbá

a) ha a magánszemély tartós befektetési szerződés alapján a nyugdíj-előtakarékossági számláját megszünteti, és a nyugdíj-előtakarékossági értékpapírszámlán nyilvántartott pénzügyi eszköznek a befektetési szolgáltató által vezetett lekötési nyilvántartásba helyezésével a követelését lekötött pénzügyi összegé alakítja át (azzal, hogy az átalakítás napjának a nyilvántartásba vétel napját kell tekinteni);

b) az ötéves lekötési időszak utolsó napján lekötési nyilvántartásban lévő pénzeszköznek, pénzügyi eszköznek az ötéves lekötési időszak megszűnésének napjáig újra megkötött tartós befektetési szerződés alapján a befektetési szolgáltató által vezetett lekötési nyilvántartásban tartása, azzal, hogy

ba) a pénzügyi eszköz tekintetében befizetett pénzügyi összegként a pénzügyi eszköznek az ötéves lekötési időszak megszűnésének utolsó napján irányadó szokásos piaci értéke, illetve a megszerzésre fordított összeg közül a nagyobbat;

bb) a befizetés naptári éveként az ötéves lekötési időszak utolsó évét kell figyelembe venni.”

19. § Az Szja tv. 69. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Ha a juttatás utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, e törvény külön rendelkezése alapján vagy annak hiányában is akkor minősül természetbeni juttatásnak, ha a juttatási feltételek alapján megállapítható, hogy az mely termékre, szolgáltatásra, vagy milyen termék- vagy szolgáltatáskörben használható fel, és egyebekben a juttatás körülményei megfelelnek az e törvényben a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezésekben foglaltaknak. Nem minősül természetbeni juttatásnak a bármire korlátozás nélkül felhasználható utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz.”

20. § Az Szja tv. 1. és 10. számú melléklete e törvény 1. és 2. melléklete szerint módosul.

II. Fejezet

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

21. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 2. § (2) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

/Belföldi illetőségű adózó a belföldi személyek közül/

„j) az egyéni cég.”

22. § (1) A Tao. 4. §-ának 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában/

„11. *ellenőrzött külföldi társaság*: az a külföldi személy, illetve az üzletvezetés helye alapján külföldi illetőségű (a továbbiakban együtt: külföldi társaság), amelyben a külföldi társaság adóéve napjainak többségében a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint belföldi illetőségű tényleges tulajdonos (a továbbiakban: részesedéssel rendelkező) van, és a

külföldi társaság által az adóévre fizetett (fizetendő), adóvisszatérítéssel csökkentett társasági adónak megfelelő adó és az adóalap [csoportos adóalanyiség esetén a csoportszinten fizetett (fizetendő) adóvisszatérítéssel csökkentett adó és az adóalap] százalékban kifejezett hányadosa nem éri el a 19. § (1) bekezdésében előírt mérték kétharmadát vagy a külföldi társaság nulla vagy negatív adóalap miatt nem fizet társasági adónak megfelelő adót, bár eredménye pozitív; nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a külföldi társaság székhelye, illetősége az Európai Unió tagállamában, az OECD tagállamában vagy olyan államban van, amellyel a Magyar Köztársaságnak hatályos egyezménye van a kettős adóztatás elkerülésére és amely államban valódi gazdasági jelenléttel bír, azzal, hogy

a) valódi gazdasági jelenlétnek minősül a külföldi társaság és az adott államban lévő kapcsolt vállalkozásai által együttesen saját eszközzel és munkaviszonyban foglalkoztatott munkavállalókkal végzett termelő, feldolgozó, mezőgazdasági, szolgáltató, befektetői, valamint kereskedelmi tevékenység, ha az ebből származó bevételük eléri az összes bevételük legalább 50 százalékát; a valódi gazdasági jelenléte az adózó köteles bizonyítani;

b) befektetői tevékenységnek minősül a tulajdoni részesedést jelentő tartós befektetés, a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, valamint az adott államban a pénzügyi szolgáltatási, befektetési szolgáltatási tevékenység felügyeletét ellátó hatóság által felügyelt illetve engedélyezett alapon, társaságban vagy egyéb szervezetben lévő eszköz (jog) megszerzése, tartása és elidegenítése;

c) nulla vagy negatív eredmény és adóalap esetén a külföldi állam által jogszabályban előírt társasági adónak megfelelő adó mértékének kell elérnie a 19. § (1) bekezdésében előírt mérték kétharmadát;

d) a külföldi társaság adóéve alatt a részesedéssel rendelkező adóévének utolsó napján vagy napjáig lezárult utolsó adóévet kell érteni;

e) e rendelkezéseket önállóan alkalmazni kell a külföldi társaság székhelyétől, illetőségétől eltérő államban lévő telephelyére is;

f) e rendelkezés alkalmazásában tényleges tulajdonosnak minősül az a magánszemély, aki a külföldi társaságban közvetlenül vagy közvetve a szavazati jogok vagy a tulajdoni hányad legalább tíz százalékával vagy – a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – meghatározó befolyással rendelkezik;

g) nem minősül ellenőrzött külföldi társaságnak a külföldi társaság, amelyben az adóév első napján már legalább öt éve elismert tőzsdén jegyzett személy vagy kapcsolt vállalkozása az adóév minden napján legalább 25 százalékos részesedéssel rendelkezik.”

(2) A Tao. 4. §-ának 18/a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában/

„18/a. ingatlannal rendelkező társaság: az adózó, amennyiben

1. a beszámolójában vagy a belföldi illetőségű adózónak vagy külföldi vállalkozónak minősülő kapcsolt vállalkozásaival együttesen (a továbbiakban: csoport), az egyes beszámolókból kimutatott eszközök mérlegfordulónapi piaci értékének (együttes) összegéből a belföldön fekvő ingatlan értéke több mint 75 százalék és
2. tagja (részvényese) vagy a csoport valamelyikének tagja (részvényese) az adóév legalább egy napján olyan államban rendelkezik külföldi illetőséggel, amellyel a Magyar Köztársaság nem kötött a kettős adóztatás elkerüléséről egyezményt vagy az egyezmény lehetővé teszi az árfolyamnyereség Magyarországon történő adóztatását

azzal, hogy

a) beszámoló alatt az adóévre vonatkozó, a naptári év (első ízben 2011.) május 31-éig rendelkezésre álló beszámolót kell érteni,

b) az illetőséget az adózó a tag (részvényes) nyilatkozata alapján veszi figyelembe, nyilatkozat hiányában a 2. pontban szereplő feltétel bekövetkezését kell vélelmezni,

c) az adózónak az ingatlan arányának megállapításához szükséges adatokról a naptári év július 31-éig tájékoztatnia kell a csoporthoz tartozó valamennyi kapcsoló vállalkozását,

d) e rendelkezések az elismert tőzsdén jegyzett adózóra nem vonatkoznak,

e) nem kell e rendelkezéseket alkalmazni, ha az adózó vagy a csoporthoz tartozó kapcsoló vállalkozás egyik külföldi illetőségű tagja (részvényese) sem idegenítette el, vonta ki (részben sem) a részesedését a c) pont szerinti tájékoztatási kötelezettség esedékességét megelőző naptári évben.”

(3) A Tao. 4. § a következő 40. ponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában/

„40. *egyéni cég*: az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvényben egyéni céggént meghatározott jogalany.”

23. § (1) A Tao. 16. § (2) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/Az adózó átalakulásakor/

„f) a kettős könyvvitelt vezető jogutódnál első adóévében az adózás előtti eredményt módosítja az egyszeres könyvvitelt vezető jogelőd által (kiválás esetén az általa) az átalakulás során az eredménytartalékba helyezett áttérési különbözet összege;”

(2) A Tao. 16. § -ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az egyéni cég az alapító egyéni vállalkozónál a személyi jövedelemadóról szóló törvény előírása szerint az alapításig keletkezett, és addig nem rendezett elhatárolt veszteséggel a 17. §-ban foglaltak szerint csökkentheti az adózás előtti eredményét. Az egyéni cég – ha az alapító egyéni vállalkozó nyilvántartásában feltüntetett összes eszköz nem kerül az egyéni cég tulajdonába – az egyéni vállalkozónál nyilvántartott elhatárolt veszteségnek az átadott eszközöknek az összes eszköz értékéhez viszonyított arányos részére, minden esetben a nyilvántartott értékek alapján, két tizedesjegyre számítva alkalmazza a 17. § (1)–(3) bekezdés rendelkezéseit.”

(3) A Tao. 16. §-ának (15) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(15) Ha a jogutód, illetve az átvevő társaság külföldi illetőségű, akkor a (9)–(14) bekezdés előírásait a külföldi illetőségű által külföldi vállalkozóként belföldi telephelyen folytatott tevékenységhez ténylegesen kapcsolódó eszközökre, forrásokra lehet alkalmazni.”

(4) A Tao. 16. §-a a következő (16) bekezdéssel egészül ki:

„(16) Az egyéni cég

a) az alapító egyéni vállalkozó megszűnésekor nyilvántartott fejlesztési tartalékot – amelynek megfelelő összegben köteles az alapítását követő nappal lekötött tartalékot képezni – a 7. § (15) bekezdésében foglaltak szerint oldhatja fel, azzal, hogy a felhasználásra rendelkezésre álló időpont meghatározásakor kezdő időpontnak azt az adóévet kell tekinteni, amelyben az alapító egyéni vállalkozó a fejlesztési tartalékot vállalkozói bevétel

csökkentésként érvényesítette, továbbá számításba kell venni az egyéni vállalkozó megszűnéséig eltelt adóéveket is,

b) az alapító egyéni vállalkozó által a személyi jövedelemadó törvény előírása alapján érvényesített kisvállalkozói kedvezményre a 8. § (1) bekezdés *u)* pontjában foglaltakat alkalmazza, azzal, hogy az eredmény csökkentése adóéveként a vállalkozói bevétel csökkentésének adóévét kell tekinteni, az eredmény csökkentésének adóévét követő negyedik adóév utolsó napjának meghatározásához kezdő időpontnak azt az adóévet kell tekinteni, amelyben az alapító egyéni vállalkozó a kisvállalkozói kedvezményt érvényesítette, továbbá számításba kell venni az egyéni vállalkozó megszűnéséig eltelt adóéveket is,

c) az alapító egyéni vállalkozó által a személyi jövedelemadó törvény előírása alapján érvényesített foglalkoztatási kedvezményre a 8. § (1) bekezdés *v)* pontjában és (6) bekezdésében foglaltakat alkalmazza, azzal, hogy igénybe vett kedvezmény alatt az alapító egyéni vállalkozó által érvényesített vállalkozói bevétel csökkentés összegét, a kedvezmény igénybevétele időpontjának a vállalkozói bevétel csökkentés adóévét tekinti, továbbá a foglalkoztatottak létszáma változása vizsgálatokor számításba kell venni az egyéni vállalkozó megszűnéséig eltelt adóéveket is,

d) az alapító egyéni vállalkozó megszűnésekor személyi jövedelemadó különbözet címen nyilvántartott különbözetre – amelynek megfelelő összegben köteles az alapítását követő nappal lekötött tartalékot képezni – a 19. § (5)–(6) bekezdésében foglaltakat alkalmazza, azzal, hogy a felhasználásra rendelkezésre álló időpont meghatározásakor kezdő időpontnak azt az adóévet kell tekinteni, amelyben az alapító egyéni vállalkozó a 10 százalékos adómértéket alkalmazta, továbbá számításba kell venni az egyéni vállalkozó megszűnéséig eltelt adóéveket is,

e) az alapító egyéni vállalkozó által a személyi jövedelemadó törvény előírása alapján érvényesített kisvállalkozói adókedvezményre a 22/A. §-ban foglaltakat alkalmazza, azzal, hogy a 22/A. § (5) bekezdésében előírt időtartamba a hitelszerződés megkötése, illetve a tárgyi eszköz használatba vétele időpontjától az alapító egyéni vállalkozó megszűnéséig eltelt adóéveket is számításba kell venni.”

24. § A Tao. 17. § -ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben a 6. § (1)–(4) bekezdése szerinti adóalap bármely adóévben negatív, ezzel az összeggel az adózó a következő adóévekben – a (3)–(9) bekezdésekben foglaltakat figyelembe véve – döntése szerinti megosztásban csökkentheti az adózás előtti eredményét, feltéve, hogy a negatív adóalap a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett (a továbbiakban: elhatárolt veszteség).”

25. § A Tao. 19. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A jogutódnak, a jogelőd nélkül alakult adózónak az első adóévében a (3) bekezdés *c)* pontjában foglaltak alkalmazásakor a megelőző adóévre vonatkozó rendelkezést nem kell alkalmaznia. E § alkalmazásában a külföldi személy abban az évben minősül jogelőd nélkül létrejött adózónak, amelyben 2000. december 31-ét követően külföldi vállalkozóként az állami adóhatósághoz először be kellett jelentkeznie. E § alkalmazásában az egyéni cég az alapításakor jogelőd nélkül létrejött adózónak minősül.”

26. § A Tao. 22. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A mozgóképszakmai hatóság által egy filmalkotáshoz kiadott, kedvezményre való jogosultságot igazoló támogatási igazolások összértéke nem haladhatja meg a mozgóképszakmai hatóság által jóváhagyott közvetlen filmgyártási költség Mktv. 12. § (10)

bekezdésében meghatározott részének 20 százalékát, azzal, hogy nem állítható ki igazolás, ha a filmalkotás az Mktv. rendelkezései szerint nem jogosult közvetett állami támogatásra.”

27. § (1) A Tao 22/B. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az (1) bekezdés *a)–b)* pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adókedvezmény első igénybevételének adóévét követő négy adóévben

a) az adózó által foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma legalább 150 fővel, ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott kedvezményezett települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, legalább 75 fővel meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóévben vagy – az adózó választása szerint – a beruházás megkezdését megelőző három adóév adataiból számított számtani átlagnak megfelelő foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát, vagy

b) az adózónál elszámolt, évesített bérköltség legalább az adóév első napján érvényes minimálbér adóévre számított összegének hatszázszorosával, ha az adózó a beruházást a kormányrendeletben meghatározott kedvezményezett települési önkormányzat közigazgatási területén helyezi üzembe és üzemelteti, legalább háromszázszorosával meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóév évesített vagy – az adózó választása szerint – a beruházás megkezdését megelőző három adóév évesített adataiból számított számtani átlagnak megfelelő bérköltségét.”

(2) A Tao 22/B. §-a következő (14) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a § bekezdéseinek számozása értelemszerűen módosul:

„(14) Az (1) bekezdés *j)* pontja szerinti beruházás esetén az adókedvezmény igénybevételének további feltétele, hogy az adókedvezmény első igénybevételének adóévét követő négy adóévben

a) a foglalkoztatottak átlagos állományi létszáma kisvállalkozásnál legalább 20 fővel, középvállalkozásnál legalább 50 fővel meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóévben vagy – az adózó választása szerint – a beruházás megkezdését megelőző három adóév évesített adataiból számított számtani átlagnak megfelelő foglalkoztatottak átlagos állományi létszámát, vagy

b) az elszámolt, évesített bérköltség kisvállalkozásnál legalább az adóév első napján érvényes minimálbér adóévre számított összegének ötvenszeresével, középvállalkozásnál százszorosával meghaladja a beruházás megkezdését megelőző adóév vagy – az adózó választása szerint – a beruházás megkezdését megelőző három adóév évesített adataiból számított számtani átlagnak megfelelő évesített bérköltségét.”

28. § A Tao. a következő 29/ J. §-sal egészül ki:

„29/J. § (1) Az adózónak nem kell a 22/B. § (15) bekezdésében foglaltakat alkalmazni, ha a 22/B. § (9) bekezdésében előírt feltételeket a 2009. adóévben vagy a 2009. és 2010. adóévben nem teljesíti, de ezen adóév(ek)ben nem vesz igénybe a 22/B. § alapján adókedvezményt és átlagos állományi létszáma vagy bérköltsége nem csökken a beruházás megkezdését megelőző adóévben foglalkoztatottak létszáma, bérköltsége alá. E rendelkezés alkalmazásának feltétele, hogy az adózó a 2009. adóévről szóló adóbevallásának esedékességéig bejelenti a pénzügyminiszternek

a) határozattal engedélyezett fejlesztési adókedvezmény esetében a határozat számát,

b) más esetben a bejelentés időpontját (év, hónap, nap) és a beruházás helyét.

A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat alkalmazó adózónál a 22/B. § (6) és (9) bekezdéseiben előírt időtartamba nem kell beszámítani azt az adóévet, amelyben az adózó nem vett igénybe adókedvezményt.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltakat nem alkalmazó adózó a 22/B. § (15) bekezdése alapján, jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősülő adókedvezményt önellenőrzési pótlék felszámítása nélkül, három adóévben, egyenlő részletekben fizetheti vissza, utoljára a 2011. adóévről szóló adóbevallásának esedékességéig, amennyiben a 22/B. § (9) bekezdésében előírt feltételeket első ízben a 2009. adóévben nem teljesíti.

(4) Az adózó a 22/B. § (9) bekezdésében előírt foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának növelését, illetve a bérköltség növelését – választása szerint – a beruházás megkezdését megelőző három adóév foglalkoztatottak átlagos állományi létszámának, illetve a beruházás megkezdését megelőző három adóévben elszámolt évesített bérköltségnek a számtani átlagához viszonyítva is teljesítheti, feltéve, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdésben foglaltakat, a beruházást 2008. október 1. napja előtt kezdte meg és 2009. január 1-je és 2010. december 31-e között helyezi üzembe.”

29. § A Tao. 31. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E törvény 22/B. § (1) bekezdésének *j*) pontja, valamint (9) és (14) bekezdése a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló 2008. augusztus 6-ai 800/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 214., 2008. 08. 09., 3-47. o.) hatálya alá tartozó regionális beruházási támogatási programnak minősül.”

30. § A Tao. 3. számú melléklete e törvény 3. melléklete szerint módosul.

III. Fejezet

Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

31. § (1) Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 2. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Adóalany lehet:

- a*) az egyéni vállalkozó;
- b*) az egyéni cég;
- c*) a közkereseti társaság;
- d*) a betéti társaság;
- e*) a korlátolt felelősségű társaság;
- f*) a szövetkezet és a lakásszövetkezet
- g*) az erdőbirtokossági társulat;
- h*) a végrehajtói iroda;
- i*) az ügyvédi iroda és a közjegyzői iroda
- j*) a szabadalmi ügyvivői iroda.”

(2) Az Eva tv. 2. §-ának (3) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*a*) a magánszemély egyéni vállalkozóként tevékenységét folyamatosan végezte, a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég nem alakult át

(ideértve különösen a kiválást és a beolvadást is), valamint a jogi személyben, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságban, egyéni cégben (az öröklést kivéve) új tag nem szerzett (új tagok nem szereztek összesen) 50 százalékot meghaladó szavazati jogot biztosító részesedést;”

(3) Az Eva tv. 2. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (3) bekezdés *a*) pontja szerinti folyamatos tevékenység végzésére és az *e*) pontban meghatározott bevétel elérésére irányuló feltétel nem vonatkozik arra a magánszemély egyéni vállalkozóra, aki tevékenységét vagy szolgáltatát szünetelteti, továbbá arra, aki a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segélyben vagy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási díjban részesül.”

32. § (1) Az Eva tv. 3. §-ának (1) bekezdése a következő *i*) ponttal egészül ki:

/(1) Az adózó adóalanyisága megszűnik: /

„*i*) a változás bekövetkezésének napját megelőző nappal, ha az egyéni cég tagjának korlátlan mögöttes felelőssége korlátozottá válik.”

(2) Az Eva tv. 3. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adóalanyiság megszűnésének adóévet követő négy adóévre az adóalanyiság ismételen nem választható, kivéve, ha az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság egyéni cég alapítása miatt szűnik meg.”

(3) Az Eva tv. 3. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Nem szűnik meg az egyéni cég adóalanyisága, ha a tag halála esetén özvegye, özvegy hiányában vagy annak egyetértésével örököse (örökösei), illetve a tag cselekvőképtelenségét vagy cselekvőképességének korlátozását kimondó bírósági határozat esetén a tag nevében és javára eljárva törvényes képviselője az egyéni cég tagjává válik, és az e törvény szerinti adóalanyiságot választja, feltéve, hogy e törvényben meghatározott valamennyi feltételnek megfelel. Választását az ok bekövetkeztétől számított harminc napon belül jelenti be a cégbíróságnak. Az adóalanyiság bejelentése jogszerűségének nem feltétele a 2. § (3) bekezdésének *a*) és *e*) pontjában, valamint a 2. § (4) bekezdésének *a*) pontjában foglaltaknak való megfelelés, de a bejelentésre egyebekben az e törvény szerinti bejelentésre irányadó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ha az új tag nem az e törvény szerinti adóalanyiságot választja, akkor az e törvényben előírt, az egyéni cég adóalanyiságának megszűnésére vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.”

33. § Az Eva tv. 17. §-ának (8)–(9) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(8) Az egyéni vállalkozó az e törvény szerinti adóalanyisága megszűnésének – ide nem értve, ha az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság egyéni cég alapítása miatt szűnik meg – adóévet követő első adóév első napjára vonatkozóan – a személyi jövedelemadóról szóló törvénynek a nyilvántartásra vonatkozó rendelkezései megfelelő alkalmazásával – részletes vagyonelemtárt készít minden olyan eszközéről, amelyet vállalkozói tevékenysége keretében fog használni.

(9) Az adóalanyiság időszaka alatt megszerzett nem anyagi jószág, tárgyi eszköz alapján az adózó az adóalanyiság megszűnése – ide nem értve, ha az egyéni vállalkozói tevékenységre való jogosultság egyéni cég alapítása miatt szűnik meg – után a jövedelem

meghatározásakor az értékcsökkenési leírást a más által kibocsátott bizonylaton feltüntetett értékre, mint beruházási költségre vetítve állapítja meg.”

34. § Az Eva tv. 19. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § (1) A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvénynek a jogutód nélküli megszűnésre irányadó rendelkezéseit alkalmazza, ha az adóévben bejelenti, hogy a következő adóévben adókötelezettségeit e törvény rendelkezései szerint teljesíti. Az adózó azonban – választása szerint – nem alkalmazza a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 8. § (1) bekezdése *u)* és *v)* pontjaiban, a 7. § (15) bekezdésében, a 16. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában, *c)* pontjának *cf)*, *ch)* alpontjában, a (16) bekezdés *a)–d)* pontjában és a 19. § (5) bekezdésében foglaltakat, ha adóalanyisága időszaka alatt a Tao. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nem terhelné az adózás előtti eredmény növelésének, illetve az adó megfizetésének kötelezettsége. Az az adózó, aki e bekezdés szerinti lehetőséggel élt, de a feltételeknek nem felel meg, a társasági adót az adókötelezettség keletkezését kiváltó eseményt követő első eva bevallásában vallja be.”

35. § (1) Az Eva tv. 21. § (1) bekezdés 1. pontjának *a)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/1. egyéni vállalkozó:/

„*a)* az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény (a továbbiakban: Evtv.) szerint egyéni vállalkozóként nyilvántartott személy,”

(2) Az Eva tv. 21. § (1) bekezdése a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. *egyéni cég*: az Evtv.-ben egyéni cégment meghatározott jogalany.”

MÁSODIK RÉSZ

A KÖZÖSSÉGI VÁMJOG VÉGREHAJTÁSÁRÓL SZÓLÓ 2003. ÉVI CXXVI. TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IV. Fejezet

A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvényt érintő módosítások

36. § A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény 7/B. §-a a következő (4)-(6) bekezdésekkel egészül ki:

„(4) Az Európai Unió saját bevételeit, illetve a központi költségvetés bevételi érdekeit különösen veszélyeztető jogsértések felderítése, illetve a jogszerű állapot helyreállítása érdekében a Kormány által központosított utólagos ellenőrzésre kijelölt szerv a Vám- és Pénzügyőrség vezetőjének saját hatáskörében vagy más adóhatóság, hatóság megkeresésére kiadott utasítása alapján a Magyar Köztársaság területén az (5) bekezdésben meghatározott okból ellenőrzést végezhet, kezdeményezhet, megkezdett ellenőrzéseket magához vonhat (központosított utólagos ellenőrzés).

(5) A (4) bekezdés szerinti központosított utólagos ellenőrzés elrendelésére abban az esetben kerülhet sor, ha a rendelkezésre álló adatok, tények, körülmények valószínűsítik, hogy a vámtartozás és a nem közösségi adók és díjak megfizetésére vonatkozó kötelezettségeket

a) a határon átnyúló, harmadik országba irányuló jogsértő kereskedelmi kapcsolatokkal, jogszerű kereskedelmi kapcsolatok színlelésével teljesítik, vagy

b) harmadik országban letelepedett gazdasági szereplővel folytatott kereskedelmi kapcsolat során megsértik.

(6) Az eljáró vámszerv az eljárás eredményeként kiadmányozott jogerős határozat(ok) egy példányának megküldésével tájékoztatja azt a vámszervet, amely a központosított utólagos ellenőrzés elrendelése hiányában az ügyben egyébként hatáskörrel és illetékességgel rendelkezne.”

HARMADIK RÉSZ

A HELYI ADÓKAT, AZ ILLETÉKEKET ÉS A GÉPJÁRMŰADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

V. Fejezet

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

37. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 39/B. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/(4) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor/

„a) köteles az egyszerűsített vállalkozói adókötelezettségéről szóló bevallás-benyújtással egyidejűleg az egyszerűsített vállalkozói adóalanyiség megszűnését követő naptól az azt követő adóév első félévének utolsó napjáig terjedő időszakra (e pont alkalmazásában: előlegfizetési időszak) a bevallásban szereplő, a bevallással lefedett időszak naptári napjai alapján 12 hónapra számított összegű adóelőleget az előlegfizetési időszakra eső egyes előlegfizetési időpontokra, egyenlő arányban bevallani. Nem kell adóelőleget bevallani arra az előlegfizetési időpontra, amelyre a vállalkozó már vallott be adóelőleget.”

38. § (1) A Htv. 52. §-a 26. pontjának d) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/52. § E törvény alkalmazásában:/

/26. vállalkozó: a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző/

„d) egyéni cég, egyéb szervezet, ideértve azt is, ha azok felszámolás vagy végelszámolás alatt állnak;”

(2) A Htv. 52. §-a a következő 61. ponttal egészül ki:

/52. § E törvény alkalmazásában:/

„61. *külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalaprészt*: az iparüzési adóalapnak az része, amely a 3. számú melléklet – tevékenységre leginkább jellemző – 1.1 vagy 1.2 vagy 2.1 pontja alkalmazásával a külföldön létesített telephelyre, telephelyekre jut, azzal, hogy a 3. számú mellékletben említett település, települések kifejezések alatt a külföldön létesített telephelyet, telephelyeket is érteni kell. Ha a vállalkozó adóévet megelőző teljes adóévi adóalapja a 100 millió forintot meghaladja csak a 3. számú melléklet 2.1 pontja szerinti módszer alkalmazható.”

VI. Fejezet

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

39. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 2. §-ának (2)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az ajándékozási és visszerthes vagyónátruházási illetékre vonatkozó rendelkezéseket a belföldi ingatlan, a belföldön nyilvántartásba vett gépjármű és pótkocsi, illetve az e vagyontárgyakhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok, továbbá a belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság vagyoni betétje tekintetében kell alkalmazni, kivéve, ha nemzetközi szerződés másként rendelkezik.

(3) Ingónak vagy ingóhoz kapcsolódó vagyoni értékű jognak jogügyleten alapuló szerzése esetében – a belföldön már nyilvántartásba vett gépjármű és pótkocsi, illetve az ezekhez kapcsolódó vagyoni értékű jogok, továbbá a belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság vagyoni betétje kivételével – e törvényt akkor kell alkalmazni, ha az ingó átadása, illetve a vagyoni értékű jog megszerzése belföldön történt.”

40. § Az Itv. 17. §-a (1) bekezdésének *l)* pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

/Mentes az ajándékozási illeték alól:/

„*l)* hitelintézet, befektetési szolgáltató, pénzügyi vállalkozás pénzügyi szolgáltatásból, kiegészítő pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatásból vagy azt kiegészítő szolgáltatásból származó 10 000 forintot meg nem haladó követelésének elengedése, feltéve, hogy az elengedéssel a hitelintézetnek, befektetési szolgáltatónak, pénzügyi vállalkozásnak az adott szolgáltatásból származó követelése a magánszeméllyel szemben végérvényesen megszűnik;”

41. § Az Itv. 17/B. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„17/B. § (1) A kisvállalkozásra vonatkozó feltételeknek megfelelő egyéni vállalkozó kizárólag üzleti célt szolgáló vállalkozói vagyónának öröklése, továbbá – az ajándékozó kisvállalkozásának megszüntetésére való tekintettel – az ilyen vagyonnak az egyéni vállalkozás megszüntetését követő három hónapon belüli ajándékozása esetén a magánszemély örökös, illetve a magánszemély megajándékozott az általa megszerzett vállalkozói vagyon forgalmi értékéből a (3)–(5) bekezdésben meghatározott illetékalapkedvezményre jogosult. A kedvezmény igénybevételének feltétele, hogy a vagyonszerző – öröklés esetén a hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedésétől, ajándékozás esetén az ajándék elfogadásától számított – 30 napon belül

a) a vállalkozási tevékenységet egyéni vállalkozóként megkezdje, vagy

b) a megszerzett vállalkozói vagyont egyéni cége, illetve többségi tulajdonában álló gazdasági társasága részére nem pénzbeli hozzájárulásként átadja, és a fizetési meghagyás jogerőre emelkedése évének utolsó napjától számított legalább három évig a vállalkozási tevékenységet nem szünteti meg, illetve egyéni cégében fennálló vagyoni betétjét nem idegeníti el vagy a többségi tulajdonában álló gazdasági társaságban fennálló részesedésének arányát nem csökkenti.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kedvezmény akkor vehető igénybe, ha

a) öröklés esetén a túlélő házastárs, illetve túlélő házastárs hiányában vagy annak egyetértésével a magánszemély örökös a hagyatéki tárgyaláson az (1) bekezdés szerinti feltételek vállalásáról nyilatkozatot tesz. A nyilatkozatot a közjegyző köteles jegyzőkönyvbe

foglalni, és a jegyzőkönyv hiteles másolatát a teljes hatályú hagyatékátadó végzéshez csatolva megküldeni az állami adóhatóságnak;

b) ajándékozás esetén az ajándékozó a kisvállalkozói tevékenység megszüntetéséről, a magánszemély megajándékozott az (1) bekezdés szerinti feltételek vállalásáról a vagyonszerzés bejelentéséig nyilatkozatot tesz az állami adóhatóságnál.

(3) A vállalkozói vagyon tulajdonjogát vagy haszonélvezetét megszerző túlélő házastárs esetén a vállalkozói vagyon után az öt egyébként terhelő öröklési illeték alapját 50%-kal, de legfeljebb 5 millió forinttal csökkentett összegben kell megállapítani.

(4) A vállalkozói vagyon tulajdonjogát megszerző – a (3) bekezdésben nem említett – más magánszemély örökös esetén a vállalkozói vagyon után az öt egyébként terhelő öröklési illeték alapját 25%-kal, de legfeljebb 2,5 millió forinttal csökkentett összegben kell megállapítani.

(5) A vállalkozói vagyon tulajdonjogát vagy haszonélvezeti jogát ajándékozás útján megszerző magánszemély esetén a vállalkozói vagyon után az öt egyébként terhelő ajándékozási illeték alapját 25%-kal, de legfeljebb 2,5 millió forinttal csökkentett összegben kell megállapítani.

(6) Ha a (3)-(5) bekezdés szerinti kedvezményben részesülő vagyonszerző az (1) bekezdés a)–b) pontjai szerinti feltételeket nem teljesíti, továbbá az (1) bekezdés szerinti 3 éves időtartam letelte előtt a vállalkozási tevékenységet a gazdasági tevékenységgel együtt járó üzleti kockázaton túlmutató elháríthatatlan külső ok hiányában megszünteti, vagy egyéni cégében fennálló vagyoni betétjét elidegeníti, illetve a többségi tulajdonában álló gazdasági társaságban fennálló részesedésének arányát csökkenti, az általa igénybe vett illetékkedvezmény alapján élvezett illetékterher-csökkenés összegének kétszeresét köteles pótlólag megfizetni.”

42. § Az Itv. a következő alcímmel és azt követően a következő 17/ C. §-sal egészül ki:

„A kisvállalkozás vagyoni betétjének öröklési és ajándékozási illetékkedvezménye

17/C. § (1) A magánszemély vagyonszerző a kisvállalkozásnak minősülő gazdálkodó szervezetben fennálló vagyoni betét öröklése, ajándékozása esetén a 17/B. § (3)–(5) bekezdéseiben meghatározott illetékalap-kedvezményre jogosult, ha

a) a vagyonszerző által önállóan vagy többi vagyonszerzővel együttesen megszerzett vagyoni betéttel a tulajdonában, illetőleg több vagyonszerző esetében a tulajdonukban levő vagyoni betét aránya meghaladja a kisvállalkozás összes vagyoni betétjének 50%-át, és

b) a kisvállalkozás vagyoni betétjének több mint 50%-ával rendelkező örökös vagy megajándékozott a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozik, illetve több örökös vagy több megajándékozott esetén együttesen nyilatkoznak arról, hogy a kisvállalkozást a fizetési meghagyás jogerőre emelkedése évének utolsó napját követő három évig nem szünteti meg, illetőleg nem szüntetik meg vagy megszerzett vagyoni betétje arányát nem csökkenti, illetőleg nem csökkentik.

(2) Ha a kedvezményben részesülő vagyonszerző az (1) bekezdés szerinti 3 éves időtartam letelte előtt a kisvállalkozás működtetését a gazdasági tevékenységgel együtt járó üzleti kockázaton túlmutató elháríthatatlan külső ok hiányában megszünteti, vagy a kedvezményes illetékfizetés mellett megszerzett vagyoni betétje arányát csökkenti, az általa igénybe vett illetékalap-kedvezmény alapján élvezett illetékterher-csökkenés összegének kétszeresét köteles pótlólag megfizetni.”

43. § Az Itv. 29. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adózás rendjéről szóló törvényben meghatározott felügyeleti intézkedés iránti kérelemért a 29. § (2) bekezdésében meghatározott illetéket kell fizetni. A megfizetett illeték visszatérítésére a 32. § rendelkezései az irányadók.”

44. § Az Itv. 32. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A visszatérítést hivatalból, a jogorvoslati eljárást lezáró, vagy arra tekintettel hozott határozatban kell elrendelni és azt a visszatérítés foganatosítása végett – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az ügyfél lakóhelye, székhelye, illetőleg a bíróság székhelye szerint illetékes állami adóhatóságnak kell megküldeni.

(3) A 73. § (3) bekezdése alapján az adóhatóság illetékbeszedési számlája javára megfizetett jogorvoslati eljárás illetékének visszatérítését az alapügyben eljárt elsőfokú adóhatóság foganatosítja.”

45. § Az Itv. 73. §-a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) Törvény, kormányrendelet vagy az adópolitikáért felelős miniszter egyetértésével kiadott miniszteri rendelet előírhatja, hogy a szakhatósági eljárás – ide nem értve az előzetes szakhatósági eljárást – illetékét az alapeljárást lefolytató szervnél az alapeljárásért fizetendő illeték vagy igazgatási szolgáltatási díj megfizetésének módjával azonos módon kell megfizetni. Az alapeljárást lefolytató hatóság a szakhatósági eljárásért így megfizetett illeték összegének jogszabályban megjelölt bankszámlán való jóváírását követő munkanapon, készpénzben való fizetés esetén a készpénz átvételének napján átutalja a Magyar Államkincstár által vezetett illeték-bevételi számlára.”

46. § (1) Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában/

„*c)* *ingó*: a fizetőeszköz, az értékpapír, a gazdálkodó szervezetben fennálló vagyoni betét, valamint mindaz, ami ingatlanok nem minősülő dolog;”

(2) Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének *e)* pontja a következő *ed)* alponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában

e) *forgalmi érték*: az a pénzben kifejezett érték, amely a vagyontárgy eladása esetén az illetékkötelezettség keletkezésékor volt állapotában – a vagyontárgyat terhelő adósságok, továbbá az ingatlanon a vagyonszerző javára az elidegenítéskor megszűnő bérleti jog figyelembevétele nélkül – árként általában elérhető, azzal, hogy/

„*ed)* a belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság esetén a társaság ingatlanvagyonának forgalmi értéke a társaság tulajdonában lévő ingatlanok forgalmi értéke, növelve a társaság közvetett vagy közvetlen 75 %-os tulajdonában álló gazdálkodó szervezetek tulajdonában álló ingatlanok forgalmi értékének olyan arányával, mint amekkora arányt az *o)* pontban foglaltak alapján a társaság közvetett vagy közvetlen részesedése a gazdálkodó szervezet összes vagyoni betétjéhez képest képvisel;”

(3) Az Itv. 102. §-ának (1) bekezdése a következő *o)* ponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában/

„*o)* *belföldi ingatlanvagyonnal rendelkező társaság*: olyan gazdálkodó szervezet (megszerzett gazdálkodó szervezet), mely belföldön lévő ingatlantulajdonnal, vagy belföldi ingatlantulajdonnal rendelkező gazdálkodó szervezetben legalább 75%-os – közvetett, vagy

közvetlen – részesedéssel rendelkeznek. Ingatlan tulajdonjogával rendelkező gazdálkodó szervezetben való közvetett részesedés arányát úgy kell meghatározni, hogy a megszerzett gazdálkodó szervezet tulajdonában álló gazdálkodó szervezetben (köztes vállalkozásban) fennálló tulajdoni hányadot meg kell szorozni a köztes vállalkozásnak az ingatlantulajdonnal rendelkező gazdálkodó szervezetben fennálló tulajdoni hányadával. Több köztes vállalkozás esetén a köztes vállalkozásonként megállapított közvetett részesedések arányait össze kell adni. Amennyiben a megszerzett gazdálkodó szervezet és az ingatlantulajdonnal rendelkező gazdálkodó szervezet között nem köztes vállalkozás, hanem több gazdálkodó szervezetből álló tulajdonosi láncolat (köztes tulajdonosi láncolat) áll, az e szervezeteket összekötő tulajdoni részesedések szorzatát – több köztes tulajdonosi láncolat esetén a láncolatonként megállapított szorzatok összegét – kell a közvetett részesedés arányának tekinteni. A részesedés arányának meghatározásakor a közvetlen és közvetett részesedéseket együttesen kell figyelembe venni.”

(4) Az Itv. 102. §-a (1) bekezdésének *sz*–*t*) pontjai helyébe az alábbi rendelkezések lépnek:

„*sz*) *kisvállalkozás*: az az egyéni cég, illetve gazdasági társaság, amelynél az éves összes foglalkoztatott létszám az 50 főt nem éri el és éves nettó árbevétele legfeljebb 700 millió forint. Az éves foglalkoztatottak létszámát az egyes foglalkoztatottak munkaviszonyának kezdetétől annak megszűnéséig eltelt naptári napok összegezésével, majd az így kapott összeg 365-tel történő elosztásával, tört hányados esetén lefelé kerekítve kell meghatározni;

t) *vállalkozói vagyon*: minden olyan üzleti célt szolgáló ingatlan (termőföld, telek, épület, egyéb építmény), ingó vagyon (műszaki berendezés, gép, jármű, üzemi és üzleti felszerelés, egyéb berendezés), továbbá az ilyen vagyonra vonatkozó haszonélvezeti jog, amelyet a kisvállalkozó kizárólag a vállalkozói tevékenységével (tevékenységeivel) kapcsolatban használ, azokat más célra részben sem használja és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják. Nem minősül vállalkozói vagyonnak a személygépkocsi, a lakástulajdon (tulajdoni hányad), valamint az ezekre vonatkozó vagyoni értékű jog.”

(5) Az Itv. 102. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 26. § (1) bekezdés *f*) pontjának alkalmazásában vállalkozónak kell tekinteni a Ptk. szerinti gazdálkodó szervezetet, illetve a vállalkozói tevékenység végzésére jogosult egyéb szervezetet.”

VII. fejezet

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

47. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvény hatálya nem terjed ki a belföldi rendszám táblával ellátott mezőgazdasági vontatóra, a lassú járműre és a lassú jármű pótkocsijára, a négykerékű segédmotoros kerékpárra, a külön jogszabály szerinti „méhesházás” gépjárművekre, a munkagépre, a CD, a CK, a DT, az OT és a Z betűjelű rendszám táblával ellátott gépjárműre, valamint a külföldön nyilvántartott tehergépjárművek közül azokra, amelyek az Európai Unió valamely tagállamában vannak nyilvántartva.”

48. § A Gjt. 18. §-ának 13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában/

„13. *segédmotoros kerékpár*: olyan két-, három- vagy négykerekű jármű, amelyet 50 cm³-t meg nem haladó lökettérfogatú belső égésű motor vagy legfeljebb 4 kW teljesítményű egyéb motor hajt, tervezési végsebessége 45 km/óránál nem nagyobb és saját tömege legfeljebb 350 kg,”

NEGYEDIK RÉSZ

AZ ADÓZÁS RENDJÉRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

VIII. Fejezet

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosítása

49. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 16. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az állami adóhatóság a (4) bekezdésben meghatározott, munkáltató vagy kifizető által bejelentett adatok közül a munkáltató, kifizető azonosítására szolgáló adatokat, a biztosított személyi adatait, állampolgárságát, a biztosítási jogviszonyának kezdetét, kódját, megszűnését, a biztosítás szünetelésének időtartamát, a heti munkaidőt és a FEOR-számot, valamint ezek bejelentése időpontját, illetve az adózó valamennyi általa ismert pénzforgalmi jelzőszámát haladéktalanul, illetve az (5) bekezdés szerinti feldolgozást követően elektronikus úton megküldi a munkaügyi hatóságnak. Az állami adóhatóság az országos, illetve ágazati érdekegyeztetésben történő részvétel megállapítása céljából, a megállapításra külön törvényben feljogosított hatóság igénylése alapján 15 napon belül elektronikus úton megküldi a (3) bekezdésben meghatározott adatok közül a munkáltató fő tevékenységének 1893/2006/EK rendelet szerinti besorolását, ezen kívül az ágazati érdekegyeztetésben történő részvétel megállapítása céljából a munkáltató bevallásában szereplő, a tárgyévet megelőző második évi éves nettó árbevételére vonatkozó adatokat.”

50. § (1) Az Art. 31. §-a (2) bekezdésének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A munkáltató, a kifizető (ideértve az egyéni vállalkozónak nem minősülő magánszemély munkáltatót is), illetőleg az 52. § (4) bekezdésének l), p), r), s) és t) pontjaiban meghatározottak a rájuk vonatkozó bevallási gyakoriságtól függetlenül, havonként, a tárgyhót követő hó 12-éig elektronikus úton bevallást tesznek az adó- és/vagy társadalombiztosítási kötelezettséget eredményező, magánszemélyeknek teljesített kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő valamennyi adóról - kivéve a kamatjövedelem adóról -, járulékról és az alábbi adatokról:/

„3. a magánszemély természetes személyazonosító adatairól (ideértve az előző nevet és a titlust is), neméről, állampolgárságáról,”

(2) Az Art. 31. §-a (2) bekezdésének 15. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. a tárgyhónapban létesített magán-nyugdíjpénztári tagsági viszony kezdetéről és a magánnyugdíjpénztár azonosító kódjáról, a tárgyhónapban, a pénztártag más pénztárba történő átlépése esetén a tárgyhónapot megelőző hónapban megszűnt magán-nyugdíjpénztári tagsági viszony utolsó napjáról és a magán-nyugdíjpénztár azonosító kódjáról, a hónap utolsó napján fennálló magán-nyugdíjpénztári tagságról és a magánnyugdíjpénztár azonosító kódjáról, a magán-nyugdíjpénztári tag társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése napjáról,”

(3) Az Art. 31. §-a (2) bekezdésének 24. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. a társas vállalkozóként biztosított, egyidejűleg több gazdasági társaság személyesen közreműködő tagja Tbj. 31. § (5) bekezdése szerinti nyilatkozatában foglalt választásáról,”

(4) Az Art. 31. §-a (2) bekezdésének 26. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. a társas vállalkozóként is biztosított egyéni vállalkozó Tbj. 31. § (6) bekezdése szerinti nyilatkozatában foglalt választásáról,”

51. § Az Art. 35. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ha a vagyoni értékű jog jogosítottja, mint az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó alanya az őt terhelő adót nem fizeti meg, és a végrehajtás vele szemben végrehajtható vagyon hiányában eredménytelenül zárult, az állami adóhatóság határozattal kötelezi a vagyontárgy tulajdonosát tulajdoni hányada arányában az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó megfizetésére.”

52. § (1) Az Art. 52. § (4) bekezdése a következő új *u*) ponttal egészül ki:

/A 31. §-ban és a 3. számú mellékletben meghatározott tartalommal az adóhatósághoz bevallást teljesít, illetőleg adatot szolgáltat:/

„*u*) a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete.”

(2) Az Art. 52. § (7) bekezdése *b*) pontjának *ba*)–*bb*) alpontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

/Az állami adóhatóság elektronikus úton hivatalból átadja a (4) bekezdésben meghatározott bevallásra kötelezettek és a mezőgazdasági őstermelő által/

„*ba*) a 31. § (2) bekezdése 1–7., 9–15., 24. és 26–27. pontjai szerinti részletezettséggel bevallott, a nyugdíjjogosultsághoz, nyugdíj-megállapításhoz szükséges, magánszemélyenként összesített (konszolidált) éves adatokat – ide nem értve a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek, valamint a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos állományú tagjaira vonatkozó adatokat – a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv részére a tárgyévet követő év augusztus 31. napjáig. Amennyiben az önellenőrzés vagy az adóhatósági ellenőrzés a már összesített (konszolidált) éves adatokat kiegészíti, módosítja vagy megváltoztatja, az adóhatósági eljárás lezárását követő hónap utolsó napjáig az *e* pontban megjelölt összesített (konszolidált) éves adatokat kijavítva kell átadni a Nyugdíjbiztosítási Alap kezeléséért felelős nyugdíjbiztosítási szerv részére.

bb) a 31. § (2) bekezdése 1–6., 8–10., 12–14., 16., 23–24. és 26–27. pontjaiban meghatározott adatokat az egészségbiztosítási ellátások utólagos ellenőrzése céljára az egészségbiztosítási szerv részére a bevallásra előírt határidőt követő hónap utolsó napjáig,”

(3) Az Art. 52. §-ának (7) bekezdése a következő *h*) ponttal egészül ki:

/(7) Az állami adóhatóság/

„*h*) magán-nyugdíjpénztáranként összesítve a 31. § (2) bekezdése szerinti bevallásban feltüntetett a magán-nyugdíjpénztári tagdíjra vonatkozó adatokról, továbbá a magán-nyugdíjpénztári tagdíj beszedési számlákon nyilvántartott tárgyhavi pénzforgalmi adatokról a bevallás benyújtására előírt határidőt követő hónap utolsó napjáig elektronikus úton hivatalból adatot szolgáltat a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére.”

(4) Az Art. 52. §-a a következő új (20)–(22) bekezdésekkel egészül ki:

„(20) Az önkormányzati adóhatóság a helyi iparüzési adóüggyel összefüggő valamennyi iraton – ideértve az elektronikus úton megküldött iratot is – feltünteti az érintett települési önkormányzat kincstár által használt azonosítószámát.

(21) A költségvetési számlaszám közlésére vonatkozó kötelezettség elmulasztásából, vagy késedelmes teljesítése esetén az ebből eredő kárt az érintett települési önkormányzat viseli, és ez esetben az állami adóhatóság a késedelmes átutalás miatt kamatot nem fizet.

(22) Az önkormányzati adóhatóságot terhelő adatszolgáltatási kötelezettséget körjegyzőség esetén települési önkormányzatonként kell teljesíteni.”

53. § Az Art. 79. §-ának (1) bekezdése a következő új *i*) ponttal egészül ki:

/(1) A vámhatóság hatáskörébe tartozik/

„i) a környezetvédelmi termékdíjjal”

/kapcsolatos adóztatási feladatok ellátása./

54. § (1) Az Art. 88/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A központi költségvetés, az egyes elkülönített pénzalapok bevételi érdekeit különösen veszélyeztető adózói jogsértések felderítése, illetve a jogszerű állapot helyreállítása érdekében a Kormány által központosított ellenőrzésre kijelölt szervek az állami adóhatóság vezetőjének vagy a vámhatóság vezetőjének saját hatáskörében vagy más adóhatóság, hatóság megkeresésére kiadott utasítása alapján a Magyar Köztársaság területén a (2) bekezdésben meghatározott okból ellenőrzést végezhetnek, kezdeményezhetnek, megkezdett ellenőrzéseket magukhoz vonhatnak (központosított ellenőrzés).”

(2) Az Art. 88/A. §-ának (2) bekezdése a következő új *e*) alponttal egészül ki:

/Az (1) bekezdés szerinti központosított ellenőrzés elrendelésére abban az esetben kerülhet sor, ha a rendelkezésre álló adatok, tények, körülmények valószínűsítik, hogy az adókötelezettségeket/

„e) kiemelkedő jelentőségű, a vámhatóság hatáskörébe tartozó adóügyekben megsértik.”

55. § Az Art. 90. §-a következő új (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) E § (1), (3), (4), (6) valamint (8) bekezdésében foglaltakat a vámhatóság hatáskörébe utalt adókkal kapcsolatos ellenőrzések tekintetében is értelemszerűen alkalmazni kell.”

56. § Az Art. 92. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ellenőrzés befejezésének határideje – beleértve az ellenőrzés megkezdésének és befejezésének napját – 30 nap. A határidő számításánál az ellenőrzés kezdő időpontja a megbízólevél átadásának napja. Csődeljárás esetén az adózó csődeljárás kezdő időpontját megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzését a csődeljárás kezdő időpontjától számított 90 napon belül kell befejezni. Felszámolás esetén az adóhatóság a tevékenységet záró adóbevallás ellenőrzését és az ezt megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzést a felszámolás közzétételétől számított egy éven belül (egyszerűsített felszámolás esetén 120 napon belül), a felszámoló által készített záró bevallást pedig a bevallás kézhezvételétől számított 60 napon belül (egyszerűsített felszámolás esetén 45 napon belül) köteles befejezni. Végelszámolás esetén az adóhatóság a tevékenységet záró adóbevallás, a végelszámoló által készített záró adóbevallás, a két bevallás közötti időszakra benyújtott bevallás(ok) ellenőrzését, valamint a tevékenységet lezáró adóbevallást megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzést a végelszámoló

által készített záró adóbevallás kézhezvételétől számított 60 napon belül (egyszerűsített végelszámolás esetén 45 napon belül) köteles befejezni.”

57. § Az Art. 124. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Adóügyben a hivatalos iratok elektronikus kézbesítéséről és az elektronikus tértivevényről szóló törvény rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az elektronikus úton kézbesített adóhatósági irat vonatkozásában a kézbesítési vélelem az iratnak az elektronikus kézbesítési tárhelyen történő ismételt elhelyezésétől számított ötödik napot követő munkanapon áll be.”

58. § Az Art. 124/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„124/A. § (1) Nem magánszemély adózó akkor terjeszthet elő kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet, ha a kézbesítési vélelem megállapítása a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó jogszabályok megsértésével történt. Magánszemély adózó vagy az eljárásban részt vevő más személy kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmet akkor is előterjeszthet, ha önhibáján kívül nem szerzett tudomást a hivatalos irat kézbesítéséről (postai úton történő kézbesítés esetén az irat az adóhatósághoz "nem kereste" jelzéssel érkezett vissza). Ez a rendelkezés irányadó abban az esetben is, ha a kézbesítés elektronikus úton történt.”

59. § Az Art. 131. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A belföldön lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel, székhellyel, telephellyel nem rendelkező adózó adóját az adóhatóság az adózó bejelentése alapján határozattal állapítja meg, ha az adózó az adóév végét megelőzően azzal a szándékkal hagyja el az ország területét, hogy az adóév során adóköteles tevékenység vagy jövedelemszerzés céljából vissza nem tér. Az ország területe elhagyásának időpontja előtt 30 nappal be kell jelenteni ennek tényét, valamint a bejelentéshez csatolni kell az adó megállapításához szükséges iratokat. Amennyiben a bejelentés és az iratok csatolása a megállapított határidőn belül nem lehetséges, ezen kötelezettséget attól az időponttól számított 15 napon belül kell együttesen teljesíteni, amelytől teljesítésük lehetővé válik.”

60. § (1) Az Art. 132/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A határozat érvényességéhez kétoldalú vagy többoldalú eljárás esetén az állami adóhatóság és az illetékes külföldi hatóság közötti megállapodás megkötése szükséges.”

(2) Az Art. 132/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Kétoldalú vagy többoldalú eljárás iránti kérelem benyújtása esetén az adózó a dokumentációhoz csatolja a kérelem angol nyelvű szakfordítását. Az adóhatóság felhívására az adózó csatolja a kétoldalú vagy többoldalú eljárás lefolytatásához szükséges dokumentációs részek angol nyelvű szakfordítását. Kétoldalú vagy többoldalú eljárás iránti kérelem esetén az állami adóhatóság a külföldi állam illetékes hatóságával megkötendő megállapodás és a kérelem elbírálásához szükséges adatok beszerzése érdekében eljárást kezdeményez a külföldi állam illetékes hatóságával a kettős adóztatás elkerülése tárgyában kötött nemzetközi egyezménynek a kölcsönös egyeztetési eljárásról szóló vagy ennek megfelelő rendelkezései alapján.”

61. § Az Art. 132. §-át követően a következő új alcímmel és új 132/A. §-sal egészül ki, és ezzel egyidejűleg a 132/A–132/B. §-ok számozása 132/B–132/C. §-okra változik:

„A feltételes adómegállapítás időbeli hatályának kiterjesztése

132/A. § (1) A feltételes adómegállapítást érintő jövőbeli jogszabályváltozás, vagy a tényállás megváltozása (tartalmi változás) esetén az adózó a feltételes adómegállapítás időbeli hatályának kiterjesztésére irányuló kérelmet terjeszthet elő az adópolitikáért felelős miniszternél a feltételes adómegállapításra irányadó eljárási szabályoknak megfelelően.

(2) A feltételes adómegállapítás időbeli hatályának kiterjesztésére irányuló eljárás a feltételes adómegállapítást tartalmazó határozat jövőbeni alkalmazását állapítja meg a jogszabályváltozás, illetve a tényállás-változás időpontjára kiterjedő hatállyal, ha a jogszabályváltozás, vagy a tényállás megváltozása (tartalmi változás) érdemben nem érinti és befolyásolja a feltételes adómegállapításban rögzített részletes tényállást és az annak alapján megállapított adókötelezettséget vagy annak hiányát, különösen az adóalapot és az adót.

(3) A feltételes adómegállapítás időbeli hatályának kiterjesztésére irányuló eljárás díja a kapcsolódó feltételes adómegállapítás díjának 50 százaléka.”

62. § Az Art. 136. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az adóhatóság az elkésett fellebbezést felügyeleti intézkedés iránti kérelemként bírálja el.”

63. § Az Art. 175. §-ának (13) bekezdés *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/(13) Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy az adóügyek elektronikus intézésére vonatkozó eljárások keretében rendeletben szabályozza/

„*h*) egyes adóügyek távbeszélőn történő ügyintézésének, az elektronikus kézbesítés szabályainak,”

/módját és technikai feltételeit./

64. § (1) Az Art. 178. §-ának 16. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. jövőbeni ügylet: az adó feltételes, vagy a szokásos piaci ár megállapítása iránti kérelem benyújtását követően megkötött szerződés vagy más jogügylet. Jövőbeni ügyletnek minősül az a szerződés vagy más jogügylet is, amely(ek) alapján az adó feltételes vagy a szokásos piaci ár megállapítása iránti kérelem benyújtásának időpontjában vagy azt követően folyamatos teljesítés történik, függetlenül attól, hogy a szerződést vagy egyéb jogügyletet a kérelem benyújtását megelőzően kötötték meg. Folyamatos teljesítésűnek az a szerződés vagy egyéb jogügylet minősül, amelyet legalább hat hónap időtartamra kötöttek meg vagy jött létre és amely alapján kéthavonta legalább egyszer teljesítés történik,”

(2) Az Art. 178. §-ának 17. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„17. kapcsolt vállalkozás:

a) az adózó és az a személy, amelyben az adózó – a Ptk. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – közvetlenül vagy közvetve többségi befolyással rendelkezik,

b) az adózó és az a személy, amely az adózóban – a Ptk. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – közvetlenül vagy közvetve többségi befolyással rendelkezik,

c) az adózó és más személy, ha harmadik személy – a Ptk. rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – közvetlenül vagy közvetve mindkettőjükben többségi befolyással rendelkezik azzal, hogy azokat a közeli hozzátartozókat, akik az adózóban és a más személyben többségi befolyással rendelkeznek, harmadik személynek kell tekinteni;

d) a külföldi vállalkozó és belföldi telephelye, valamint a külföldi vállalkozó telephelyei, továbbá a külföldi vállalkozó belföldi telephelye és az a személy, amely a külföldi vállalkozóval az *a*)–*c*) alpontban meghatározott viszonyban áll;

e) az adózó és külföldi telephelye, továbbá az adózó külföldi telephelye és az a személy, amely az adózóval az a)–c) alpontban meghatározott viszonyban áll;”

65. § (1) Az Art. 1., 2. számú mellékletei e törvény 4., 5. mellékletei szerint módosulnak.

(2) Az Art. 3. számú melléklete e törvény 6. melléklete szerint módosul.

ÖTÖDIK RÉSZ

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT ÉS A MUNKAERŐPIACI ALAPOT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

IX. Fejezet

A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

66. § (1) A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. §-a b) pontjának 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában:

Egyéni vállalkozó: /

„1. az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő természetes személy;”

(2) A Tbj. 4. §-ának c) pontja a következő 13. alponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában:

Társas vállalkozás: /

„13. az egyéni cég;”

(3) A Tbj. 4. §-ának d) pontja a következő 4. alponttal egészül ki:

/E törvény alkalmazásában:

Társas vállalkozó: /

„4. az egyéni cég tagja.”

(4) A Tbj. 4. §-ának g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában: /

„g) *Segítő családtag*: az egyéni vállalkozónak, az egyéni cég és a jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság tagjának közeli hozzátartozója, aki a vállalkozásban személyesen és díjazás ellenében – nem munkaviszony keretében – munkát végez, kivéve a saját jogú nyugdíjast és az özvegyi nyugdíjban részesülő olyan személyt, aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.”

67. § A Tbj. 8. §-a a következő d) ponttal egészül ki:

/Szünetel a biztosítás: /

„d) az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelésének ideje alatt.”

68. § (1) A Tbj. 10. §-a (1) bekezdésének bevezető szövegrésze és *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az egyéni vállalkozó biztosítási és járulékfizetési kötelezettsége:

a) az egyéni vállalkozói nyilvántartásba való bejegyzés napjától az egyéni vállalkozói nyilvántartásból való törlés napjáig,”

/tart./

(2) A Tbj. 10. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A társas vállalkozó biztosítási kötelezettsége:/

„*a)* a gazdasági társaság, az egyesülés, a szabadalmi ügyvivői társaság, a szabadalmi ügyvivői iroda tagja esetében a tényleges személyes közreműködési kötelezettség kezdete napjától annak megszűnése napjáig, egyéni cég tagja esetében az egyéni cég tagjává válás napjától az egyéni cégben fennálló tagság megszűnésének napjáig,”

/tart./

69. § A Tbj. a 37. §-t követően a következő 37/A. §-sal egészül ki:

„37/A. § Nem kell egészségügyi szolgáltatási járulékot fizetni arra az időtartamra, amely alatt a kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó

a) keresőképtelen, gyermekgondozási segélyben részesül,

b) fogvatartott,

c) ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként fennálló kamarai tagsága szünetel,

d) egyéni vállalkozói tevékenysége szünetel.”

X. Fejezet

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

70. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho.) 3. §-a a következő (7)–(8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Nem fizet a magánszemély egészségügyi hozzájárulást az osztalék azon része után, amelynek megfelelő összeg után a megelőző adóév(ek)ben a társas vállalkozás a (4) bekezdésben meghatározott egészségügyi hozzájárulást fizetett.

(8) A 3. § (1) bekezdésének *ab)* alpontját nem kell alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás személyesen közreműködő tagja az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szerinti kötelezettséget teljesít.”

71. § (1) Az Eho. 5. §-ának (1) bekezdése a következő *g)* ponttal egészül ki:

/Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímenek keletkező jövedelmek után:/

„*g)* az Szja tv. 70–71. §-aiban meghatározott juttatások.”

(2) Az Eho. 5. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Tbj. 13. §-ában említett közösségi rendelet hatálya alá tartozó, másik tagállamban biztosított személy jövedelme után nem kell egészségügyi hozzájárulást fizetni. Az egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség alóli mentességet a természetes személy az

illetékes külföldi hatóság által kiállított, a másik tagállamban fennálló biztosítást tanúsító igazolással igazolja.”

XI. Fejezet

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

72. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ft.) 41. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a § jelenlegi szövege (1) bekezdésre változik:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti munkavállalói járulékfizetési kötelezettség nem vonatkozik arra a személyre sem, aki szolgálati nyugdíjban részesül, vagy arra jogosulttá vált.”

XII. Fejezet

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

73. § A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 99/C. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A szociális hatóság a szociális foglalkoztatásról vezetett nyilvántartásból az országos, illetve ágazati érdekegyeztetésben történő részvétel megállapítása céljából, a megállapításra törvényben feljogosított hatóság igénylése alapján az (1) bekezdés *a*) pontjában meghatározott adatokat, továbbá a *b*) pontban meghatározott adatokból a foglalkoztatottak létszámára vonatkozóan adatot szolgáltat.”

HATODIK RÉSZ

A SZÁMVITELRŐL ÉS A MAGYAR KÖNYVVIZSGÁLÓI KAMARÁRÓL, A KÖNYVVIZSGÁLÓI TEVÉKENYSÉGRŐL, VALAMINT A KÖNYVVIZSGÁLÓI KÖZFELÜGYELETRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNYEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

XIII. Fejezet

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

74. § A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) E törvény alkalmazásában

Európai Gazdasági Térség állama: az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam.”

75. § Az Szt. 33. §-ának (3) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Nem minősül a tartozás visszafizetésének, ha a még fennálló tartozás pénznemét (devizanemét) szerződésmódosítás keretében megváltoztatják.”

76. § Az Szt. 79. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Bérjárulékok a társadalombiztosítási járulék (nyugdíjbiztosítási, egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulék), az egészségügyi hozzájárulás, a szakképzési hozzájárulás,

továbbá minden olyan adók módjára fizetendő összeg, amelyet a személyi jellegű ráfordítások vagy a foglalkoztatottak száma alapján állapítanak meg, függetlenül azok elnevezésétől.”

77. § Az Szt. 98/A. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben a vállalkozó az (1) bekezdés előírását a következő üzleti évtől már nem alkalmazza, akkor a következő üzleti év nyitó adatai azonosak lesznek az előző üzleti év megfelelő záró adataival, azok korrekciójára – a sajátos szabályok korábbi alkalmazása miatt – az üzleti év nyitásakor nem kerül sor.”

78. § Az Szt. 145. §-a (5) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az átszámítás alapján, annak megfelelően az áttérés napjára vonatkozóan külön mérleget kell készíteni a létesítő okiratban rögzített devizában, illetve forintban, majd ezen – a könyvvizsgáló által hitelesített – külön mérleg alapján kell a könyveket az áttérés napját követő nappal, a létesítő okiratban rögzített devizában, illetve forintban megnyitni.”

79. § Az Szt. 152/B. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A határon átnyúló szolgáltatásnyújtás tekintetében az átmeneti és alkalmi jelleget a szolgáltatás időtartamára, gyakoriságára, rendszerességére és folytonosságára tekintettel a nyilvántartásba vételt végző szervezet esetenként állapítja meg.”

80. § Az Szt. 154. §-ának (6) bekezdése a következő mondatral egészül ki:

„Nem kell a megelőző üzleti év éves beszámolóját, egyszerűsített éves beszámolóját ismételten letétbe helyezni és közzétenni, ha az erre nyitva álló határidő letelte előtt az adott üzleti évi éves beszámoló, egyszerűsített éves beszámoló letétbe helyezése és közzététele megtörtént és annak mérlegében és eredménykimutatásában a lezárt korábbi üzleti év(ek)re vonatkozó módosítások külön oszlopban bemutatásra kerültek.”

XIV. Fejezet

A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

81. § A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 2. §-a a következő 26. ponttal egészül ki:

/2. § E törvény alkalmazásában/

„26. *Európai Gazdasági Térség állama*: az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam.”

82. § A Kkt. 11. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Kérelmére fel kell venni a kamara tagjai közé azt a természetes személyt, aki az (1) bekezdés *b)–d)* és *h)–k)* pontja szerinti feltételeknek megfelel, és a tagfelvételi kérelmével egyidejűleg kéri a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység szüneteltetésének engedélyezését.”

83. § A Kkt. 50. §-a (2) bekezdése felvezető szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Kérelem alapján minősítést a kamarai tag könyvvizsgáló akkor kaphat, ha igazolja, hogy a minősítés megadása iránti kérelem benyújtását megelőző 5 éven belül”

84. § A Kkt. 183. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kamarai tag könyvvizsgáló, a könyvvizsgáló cég birtokában lévő könyvvizsgálati munkaanyagok és az azokkal összefüggő egyéb dokumentumok csak kérelemre, az (1) bekezdés szerinti együttműködés keretében, a kamarán keresztül, olyan harmadik ország illetékes hatóságának adhatók át, amely hatóságot a 2006/46/EK irányelv 47. cikkének (3) bekezdése alapján az Európai Bizottság határozatában megfelelőnek nyilvánított.”

85. § A Kkt. 183. §-át követően egy új 183/A. §-sal egészül ki:

„183/A. § A kamara a más államok illetékes hatóságaival az e törvény 180–183. §-ai alapján folytatott együttműködése során, a más államok illetékes hatóságaitól érkező megkeresésekről, illetve a kamara intézkedéseiről a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottságot folyamatosan tájékoztatja.”

HETEDIK RÉSZ

A TÁVHŐSZOLGÁLTATÁS VERSENYKÉPESEBBÉ TÉTELÉRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNYT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁS

XV. Fejezet

A távhőszolgáltatás versenyképebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosítása

86. § A távhőszolgáltatás versenyképebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény 6. §-ának (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) A több engedéllyel rendelkező, illetve engedélyes tevékenységen kívüli tevékenységet végző adóalanynál az adóalap az (1)–(9) bekezdés alapján meghatározott összegnek az arányos része, az arányt a jövedelemadó-köteles tevékenységek beszámolóban kimutatott vagy a könyvviteli zárlat alapján megállapított árbevételének az adóalanynál összes árbevételének százalékában (két tizedesjegyre) számítva kell meghatározni.”

NYOLCADIK RÉSZ

XVI. Fejezet

A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosítása

87. § (1) A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 7/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az állami adóhatóság szerencsejáték ügyben, valamint ajándéksorsolás és játékautomata-üzemeltetés tekintetében a nyilvántartásba vételi, ellenőrzési, továbbá jogkövetkezmények megállapítására irányuló eljárásban hozott határozatai ellen fellebbezésnek nincs helye. Az e törvényben meghatározott ügyben hozott határozat (végzés) ellen – a bírságot kiszabó határozat (végzés) kivételével – benyújtott keresetlevélnek, illetve kérelemnek, az e törvényben foglalt kivételekkel, a végrehajtásra halasztó hatálya van.

(2) Az Szjtv. 7/A. §-a az alábbi (7)–(10) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) Az állami adóhatóság a 7. §-ban megjelölt, továbbá a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvényben meghatározott feladatok ellátása érdekében jogosult megismerni, és a hatósági eljárás jogerős befejezését követő 45 napig, a döntés bírósági felülvizsgálata esetén a bírósági eljárás jogerős befejezését követő 3 hónapig kezelni a videotechnikai ellenőrzési rendszer által rögzített adatokat.

(8) A szerencsejáték szervező tevékenység folytatásának engedélyezése iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg a kérelmező, illetve vezető tisztségviselője és tagja hatósági bizonyítvánnyal igazolja azt a tényt, hogy a 2. § (4) bekezdés *b*) pontjában meghatározott kizáró ok nem áll fenn vele szemben vagy kéri, hogy e tények fennállására vonatkozó adatokat a bünyügyi nyilvántartó szerv az állami adóhatóság részére – annak az engedély megadása, valamint a személyi megfelelés megállapítása iránti kérelem elbírálása céljából benyújtott adatigénylése alapján – továbbítsa. Az adatigénylés során az állami adóhatóság a (9) bekezdésben meghatározott adatokat igényelheti a bünyügyi nyilvántartó szervtől.

(9) Az állami adóhatóság a szerencsejáték szervező tevékenység gyakorlásának időtartama alatt lefolytatott hatósági ellenőrzés keretében ellenőrzi azt is, hogy a szerencsejáték szervezővel, a szerencsejáték szervező vezető tisztségviselőjével, illetve tagjával szemben fennáll-e a 2. § (4) bekezdés *b*) pontjában meghatározott kizáró ok. Az állami adóhatóság adatot igényelhet a bünyügyi nyilvántartási rendszerből. Az adatigénylés kizárólag azon adatra irányulhat, hogy a szerencsejáték szervezővel, a szerencsejáték szervező vezető tisztségviselőjével, illetve tagjával szemben fennáll-e a 2. § (4) bekezdés *b*) pontjában meghatározott kizáró ok.

(10) A (8) és (9) bekezdés alapján megismert személyes adatokat az állami adóhatóság

a) az engedélyezési eljárás során az eljárás jogerős befejezését követő 45 napig, a döntés bírósági felülvizsgálata esetén a bírósági eljárás jogerős befejezését követő 3 hónapig,

b) a személyi megfelelés megállapítására irányuló eljárás során az eljárás jogerős befejezését követő 45 napig, a döntés bírósági felülvizsgálata esetén a bírósági eljárás jogerős befejezését követő 3 hónapig, vagy

c) a tevékenység hatósági ellenőrzés során a hatósági ellenőrzés időtartamára, de legfeljebb a jogkövetkezmények megállapítására irányuló eljárás jogerős befejezését követő 45 napig, a döntés bírósági felülvizsgálata esetén a bírósági eljárás jogerős befejezését követő 3 hónapig

kezeli.”

88. § Az Szjtv. 12. §-a (3) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/(3) A bíróság/

„*b*) 100 ezer forinttól 1 millió forintig terjedhet az 1. § (6) bekezdésébe, a 9. § (2) bekezdésébe, a 11. § (8)–(10) bekezdéseibe, a 17. § (3)–(4) bekezdéseibe, a 26. § (2), (4), (7), (12), (13), (20) bekezdéseibe, a 26/B. § (5) bekezdésébe, a 27. § (9) és (11) bekezdéseibe, a 29/A. § (3) bekezdésébe, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, továbbá az egyes szerencsejátékok engedélyezésével, lebonyolításával és ellenőrzésével kapcsolatos feladatok végrehajtásáról szóló, a miniszter által kiadott rendelet rendelkezéseibe.”

89. § Az Szjtv. 26. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A játékkaszinóban üzemeltetett pénznyerő automatának

- a) 100 000 játékonként az összes tét legalább 80%-át, vagy
 b) a normális eloszlás sűrűségfüggvényének megfelelően, az összes tét legalább 85%-át legalább 95%-os valószínűséggel
 nyeresévként ki kell adnia.”

90. § Az Szjtv. 26. §-ának (18) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(18) A szerencsejáték-szervező a 2. § (4) bekezdésének *b)* és *d)* pontjaiban és az (5) bekezdésben meghatározott személyi megfelelőségének folyamatosan fenn kell állnia, az állami adóhatóság pedig a személyi megfelelőség meglétét köteles ellenőrizni. A személyi megfelelőség meghosszabbítására irányuló kérelmet a személyi megfelelőség érvényességéig kell benyújtani az állami adóhatósághoz, a határidőben benyújtott kérelem esetén annak jogerős elbírálásáig az állami adóhatóság vélelmezi a személyi megfelelőség fennállását. Ha a szerencsejáték-szervező e kötelezettségének nem tesz eleget, vagy személyi megfelelősége nem áll fenn, akkor az állami adóhatóság megállapítja a szerencsejáték-szervező részére kiállított engedélyek érvénytelenségét és a szerencsejáték-szervezői tevékenység megszűnését. Az állami adóhatóság a szerencsejáték-szervezői tevékenység megszűnéséig benyújtott engedély iránti kérelmek alapján indult eljárásokat megszünteti.”

KILENCEDIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

XVII. Fejezet

Hatályba léptető rendelkezések

91. § (1) Ez a törvény – a (2)–(4) bekezdésekben foglalt eltérésekkel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 61. §-a a kihirdetést követő 8. napon lép hatályba.

(3) E törvény 2. §–27. §, 29. §–48. §-a, 50. §–52. §-a, 54. §–56. §, 59. §-a, 64. §-ának (2) bekezdése, 65. §-ának (1) bekezdése, 66. §–71. §-a, 74. §–78. §-a, 80. §-a, 87. §–91. §-a, 92. §-ának 1., 3–7. és 9–18. pontja, 93. §–95. §-a, 96. §-ának (2) bekezdése, 100. §–105. §-a, 133. §-a–136. §-a, 138. §–139. §-a, 142. §, 143. §-ának (1), (3), (5)–(6), (8)–(11), (13) és (15)–(16) bekezdése, 144. §-ának (1) bekezdése, 145. §–146. §-a, 148. §-a, 150. §–151. §-a, 153. §-ának (1) és (2) bekezdése, 156. §-a, 158. §-a és *1–5. melléklete* 2010. január 1-jén lép hatályba.

(4) E törvény 28. §-ának rendelkezései az Európai Bizottság jóváhagyó határozatának meghozatalát követő 15. napon, legkorábban 2010. január 1-jén lépnek hatályba.

(5) Az adópolitikáért felelős miniszter az Európai Bizottság határozata meghozatalának időpontját – annak ismertté válását követően haladéktalanul – a Magyar Közlönyben közzétett egyedi határozattal állapítja meg.

XVIII. Fejezet

Módosító rendelkezések

92. § Az Szja tv.

1. 3. §-a 72. pontjának *e*) alpontjában a „*hallgatói szerződés*” szövegrész helyébe a „*hallgatói szerződés alapján*”, a „*támogatásáról szóló 2003. évi LXXXVI. törvény*” szövegrész helyébe a „*támogatásáról szóló törvény*” szövegrész,

2. 7. §-a (1) bekezdésének *r*) pontjában az „*utazásra, valamint élelmezési költségtérítésként kapott*” szövegrész helyébe az „*utazásra kapott*” szövegrész,

3. 9. §-ának (4) bekezdésében a „*napja, ha azonban a vállalkozói kivét megállapítása adóhatósági ellenőrzés során történik, akkor az elszámolás adóévének utolsó napja (de legkésőbb az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének a napja)*” szövegrész helyébe a „*napja*” szövegrész,

4. 13. §-a (1) bekezdésének *e*) pontjában a „*tőzsdei*” szövegrész helyébe az „*ellenőrzött tőkepiaci*” szövegrész,

5. 28. §-a (17) bekezdésében az „*egyéb jövedelem a nyugdíj-előtakarékossági számlán*” szövegrész helyébe az „*egyéb jövedelem (kivéve, ha külön rendelkezés szerint nem kell megállapítani) a nyugdíj-előtakarékossági számlán*” szövegrész,

6. 28. §-a (19) bekezdésének *d*) pontjában a „*támogatás*” szövegrész helyébe a „*támogatás, a gyámhivatal által a szülői ház elhagyását engedélyező határozatban a családi pótlékra jogosultként megjelölt személyként kapott támogatás*” szövegrész;

7. 44/B. §-a (8) bekezdésének *d*) pontjában a „*a (6) bekezdés*” szövegrész helyébe az „*az (5)–(6) bekezdés*” szövegrész,

8. 49/A. §-a (6) bekezdésében az „*az adóbevallást*” szövegrész helyébe az „*a rendelkezéseket*” szövegrész, az „*elkészíteni*” szövegrész helyébe az „*alkalmazni*” szövegrész;

9. 49/B. §-a (7) bekezdésének *g*) pontjában az „*egyéni vállalkozói igazolványa alapján*” szövegrész helyébe az „*egyéni vállalkozóként*” szövegrész, (21) bekezdésében a „*megfelelő összeget*” szövegrész helyébe a „*megfelelő összeget (e törvény alkalmazásában: nyilvántartott adókülönböt)*” szövegrész, (22) bekezdésében a „*(21) bekezdés szerint nyilvántartott összeg*” szövegrész helyébe a „*nyilvántartott adókülönböt*” szövegrész;

10. 49/C. §-ának (1) bekezdésében a „*(2)–(4)*” szövegrész helyébe a „*(2)–(6)*” szövegrész;

11. 53. §-a (3) bekezdésének *g*) pontjában az „*a taxiszolgáltatásból (SZJ 60.22.11) a helyi*” szövegrész helyébe az „*a taxiszolgáltatás (SZJ 60.22.11)*” szövegrész;

12. 67. §-a (9) bekezdésének *aa*) és *ab*) alpontjában a „*tőzsdei*” szövegrész helyébe az „*ellenőrzött tőkepiaci*” szövegrész;

13. 77/B. §-ának (13) bekezdésében az „*a tőzsdei*” szövegrész helyébe az „*az ellenőrzött tőkepiaci*” szövegrész, az „*a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdén, valamint bármely EGT-államban, továbbá a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagállamában működő tőzsdén – annak szabályzata által lehetővé tett körben és módon – kötött ügylet alapján*” szövegrész helyébe az „*ellenőrzött tőkepiaci ügyletben*” szövegrész;

14. 1. számú mellékletének 7.7. pontjában a „*költségtérítés*” szövegrész helyébe a „*költségtérítés (költségátalány)*” szövegrész;

15. 1. számú melléklete 9.5.1. pontjának *a*) pontjában a „*3 400 000 forintot*” szövegrész helyébe a „*4 318 000 forintot*” szövegrész,

16. 3. számú melléklete I. I. Jellemzően előforduló költségek fejezete 17. pontjában és 11. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek fejezetének 19. pontjában a „továbbá az erről szóló kormányrendelet szerint naponta számított igazolás nélkül elismert költség,” szövegrész helyébe a „továbbá a külföldi kiküldetés esetén igazolás nélkül elismert költség elszámolására jogosító tevékenység esetében a 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül elszámolható költségek fejezetének 7. pontja szerint elszámolható költség” szövegrész

17. 5. számú melléklete II. fejezetének 7. pontjában az „időpontját és költségeit is” szövegrész helyébe az „időpontját és költségeit is. Ha az útnyilvántartásra kötelezett magánszemélynek jogszabály alapján titoktartási kötelezettséggel járó tevékenysége (pl. orvosi tevékenység) során az útnyilvántartásban olyan magánszemély adatait kell feltüntetnie, akire nézve a titoktartásra kötelezett, az ilyen felkeresett személy(ek)hez megtett utakról köteles külön útnyilvántartást vezetni. Ezen külön útnyilvántartás tekintetében a vezetésére kötelezettnek gondoskodnia kell arról, hogy annak tartalmát az adóhatóság ellenőrzést végző tisztviselője kivételével harmadik személy ne ismerhesse meg. Az adóhatóság az ilyen útnyilvántartásban foglalt adatok rögzítésére csak akkor jogosult, ha az adóhatósági eljárás során tett megállapításban az adatrögzítés jogszabálysértés bizonyításának alátámasztására szolgál” szövegrész

lép.

93. § A Tao. 8. §-a (1) bekezdésének u) pontjában a „zs) pontja alapján elszámolt összeg (egyéni cég jogutódjánál ideértve az egyéni vállalkozóként igénybe vett kisvállalkozói kedvezményt is) kétszerese,” szövegrész helyébe a „zs) pontja alapján elszámolt összeg kétszerese,” szövegrész lép.

94. § Az Eva tv.

a) 2. § (3) bekezdésének e) pontjában „a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság a számvitelről szóló törvény előírásainak megfelelően” szövegrész helyébe „a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég a számvitelről szóló törvény előírásainak megfelelően” szövegrész,

b) 2. § (4) bekezdésének cb) pontjában a „jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnál a számvitelről szóló törvény előírásainak megfelelően” szövegrész helyébe a „jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnál és az egyéni cégnél a számvitelről szóló törvény előírásainak megfelelően” szövegrész,

c) 2. §-ának (7) bekezdésében a „jogi személyiség nélküli gazdasági társaság az adóévben” szövegrész helyébe a „jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég az adóévben” szövegrész,

d) 3. § (1) bekezdésének h) pontjában a „jogi személyiség nélküli gazdasági társaságban 50 százalékot meghaladó” szövegrész helyébe a „jogi személyiség nélküli gazdasági társaságban, egyéni cégben 50 százalékot meghaladó” szövegrész,

e) 4. §-ának (2) bekezdésében „A korlátolt felelősségű társaság, a szövetkezet” szövegrész helyébe „A korlátolt felelősségű társaság, a korlátolt mögöttes felelősséggel működő egyéni cég, a szövetkezet” szövegrész,

f) 4. §-ának (3) bekezdésében „A közkereseti társaság és a betéti társaság az evával összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit” szövegrész helyébe „A közkereseti társaság, a betéti társaság és a korlátlan mögöttes felelősséggel működő egyéni cég az evával összefüggő nyilvántartási kötelezettségeit” szövegrész,

g) 8. §-ának (1) bekezdésében „A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany esetében” szövegrész helyébe „A

számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és korlátlan mögöttes felelősséggel működő egyéni cég adóalany esetében” szövegrész, (2) bekezdésében „A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany esetében” szövegrész helyébe „A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és korlátlan mögöttes felelősséggel működő egyéni cég adóalany esetében” szövegrész,

h) 11. §-ának (4) bekezdésében „a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság bevallásában” szövegrész helyébe „a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég bevallásában” szövegrész,

i) 18. §-ának (1) bekezdésében „A közkereseti társaság, a betéti társaság az üzleti évre” szövegrész helyébe „A közkereseti társaság, a betéti társaság és a korlátlan mögöttes felelősséggel működő egyéni cég az üzleti évre” szövegrész, (3) bekezdésében „a közkereseti társaság, a betéti társaság adót (az osztalék utáni adót kiváltó adó) fizet.” szövegrész helyébe „a közkereseti társaság, a betéti társaság és a korlátlan mögöttes felelősséggel működő egyéni cég adót (az osztalék utáni adót kiváltó adó) fizet.” szövegrész, (4) bekezdésében „A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalanyt, továbbá magánszemély tagját, volt tagját (örökösét) az adóévben nem terheli – a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany által” szövegrész helyébe „A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég adóalanyt, továbbá magánszemély tagját, volt tagját (örökösét) az adóévben nem terheli – a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég adóalany által” szövegrész, (5) bekezdésében „A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany által” szövegrész helyébe „A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég adóalany által” szövegrész, (6) bekezdésében „A jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, ha olyan” szövegrész helyébe „A jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és a korlátlan mögöttes felelősséggel működő egyéni cég, ha olyan” szövegrész, (7) bekezdésében „A számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany” szövegrész helyébe „A számvitelről szóló törvény hatálya alá tartozó jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és egyéni cég adóalany” szövegrész, (9) bekezdésében „A számvitelről szóló törvény hatálya alól kikerülő jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalany” szövegrész helyébe „A számvitelről szóló törvény hatálya alól kikerülő jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és korlátlan mögöttes felelősséggel működő egyéni cég adóalany” szövegrész, (10) bekezdésében a „Ha a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalanyisága” szövegrész helyébe a „Ha a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég adóalanyisága” szövegrész,

j) 19. §-ának (2) bekezdésében „A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság a bejelentés adóévére” szövegrész helyébe „A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég a bejelentés adóévére” szövegrész, (3) bekezdésében „Az adóalany a Tao. 22/A. §-ának (5) bekezdését alkalmazza” szövegrész helyébe „Az adóalany a Tao. 16. §-a (16) bekezdése e) pontját és 22/A. §-ának (5) bekezdését alkalmazza” szövegrész, (8) bekezdésében „A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság az e törvény” szövegrész helyébe „A jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég az e törvény” szövegrész, (9) bekezdésének a)–b) pontjaiban a „növeli az adóalanyiság időszaka alatt a számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság nyitó mérlegében” szövegrész helyébe a „növeli az adóalanyiság időszaka alatt a számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és korlátlan mögöttes felelősséggel

működő egyéni cég nyitó mérlegében” szövegrész, (9) bekezdésének c) pontjában a „csökkenti az adóalanyiség időszaka alatt a számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság esetében” szövegrész helyébe a „csökkenti az adóalanyiség időszaka alatt a számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és korlátlan mögöttes felelősséggel működő egyéni cég esetében” szövegrész,

k) 20. §-ának (4) bekezdésében „A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság felszámolása,” szövegrész helyébe „A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és korlátlan mögöttes felelősséggel működő egyéni cég felszámolása,” szövegrész,

l) 22. §-ának (1) bekezdésében „A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalanyra” szövegrész helyébe „A számvitelről szóló törvény hatálya alá nem tartozó jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és korlátlan mögöttes felelősséggel működő egyéni cég adóalanyra,” szövegrész, (4) bekezdésében a „Ha a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság az adómegállapítási időszakot tartalmazó adóévre vonatkozó bejelentését” szövegrész helyébe a „Ha a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság és az egyéni cég az adómegállapítási időszakot tartalmazó adóévre vonatkozó bejelentését” szövegrész

lép.

95. § Az Itv. 11. §-ának (2) bekezdésében az *„ajándékozást az állami”* szövegrész helyébe az *„ajándékozást a 17. § (1) bekezdésének c), k), l) és m) pontja alá eső ügyletek kivételével az állami”* szövegrész, 26. §-a (1) bekezdésének *p)* pontjában az *„a külön jogszabály alapján a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv által kiadott regisztrációs igazolással rendelkező, mezőgazdasági tevékenységet végző magánszemély termőföldvásárlása”* szövegrész helyébe a *„termőföldnek a külön jogszabály alapján a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv által kiadott regisztrációs igazolással rendelkező, mezőgazdasági tevékenységet végző magánszemély általi, visszteher ellenében történő megszerzése”* szövegrész, a 17. §-a (1) bekezdésének *o)* pontjában a *„hitelintézet”* szövegrész helyébe a *„pénzügyi intézmény”* szövegrész, 80. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegében az *„– a fizetésre kötelezett vagy jogutódja kérelmére – ”* szövegrész helyébe a *„– hivatalból, vagy a fizetésre kötelezett illetve jogutódja kérelmére – ”* szövegrész, 80. §-a (1) bekezdésének *c)* pontjában a *„határozatával”* szövegrész helyébe a *„határozata igazolja”* szövegrész lép.

96. § (1) Az Art.

a) 95. §-a (6) bekezdésében a „vagy adószakértő” szövegrész helyébe *„, adótanácsadó, adószakértő, vagy okleveles adószakértő”* szövegrész,

b) 132. §-ának (4) bekezdésében a „vagy adótanácsadó” szövegrész helyébe *„, adótanácsadó, adószakértő, vagy okleveles adószakértő”* szövegrész

c) 172. §-ának (3) bekezdésében a „A (2) bekezdés a) pontjában foglaltakon túl” szövegrész helyébe *„A (2) bekezdésben foglaltakon túl”* szövegrész

lép.

(2) Az Art.

a) 17. §-ának (5) bekezdésében az „adatszolgáltatás benyújtására kötelezett” szövegrész helyébe az *„adatszolgáltatás, illetve az összesítő nyilatkozat benyújtására kötelezett”* szövegrész,

b) 33. §-a (6) bekezdésének utolsó előtti mondatában az „*A két bevallás közötti időszakról*” szövegrész helyébe az „*Az adózóknak a felszámolási és végelszámolási eljárás esetén a tevékenységet lezáró adóbevallás és a felszámolást és végelszámolást lezáró adóbevallás közötti időszakról*” szövegrész

lép.

97. § Az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló 2009. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Nért.) 38. §-ával megállapított Art. 33. §-ának (10) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(10) A magánszemély adózó – amennyiben adóját nem a munkáltatója állapítja meg vagy nem él az egyszerűsített bevallás lehetőségével – az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adót a személyi jövedelemadóról szóló bevallásában, a nem magánszemély adózó a társasági adóról szóló bevallásában, az egyszerűsített vállalkozói adó alanya az egyszerűsített vállalkozói adó bevallásában – az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló törvény szerinti lakóingatlan, vízi jármű, légi jármű, illetve nagy teljesítményű személygépkocsi azonosító adatainak a feltüntetésével – az adóévre vonatkozóan állapítja meg és vallja be. Ha az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó alanya személyi jövedelemadóról, társasági adóról, illetve egyszerűsített vállalkozói adóról szóló bevallás benyújtására nem kötelezett – ideértve az e törvény 31. § (5)–(6) bekezdéseiben meghatározott nyilatkozattételre jogosult adóalanyokat is –, továbbá ha a magánszemély adóalany személyi jövedelemadóját a munkáltató állapítja meg vagy él az egyszerűsített bevallás lehetőségével, az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóbevallás-benyújtási kötelezettségét a külön az erre a célra rendszeresített nyomtatványon az adóév május 20-áig teljesíti.”

98. § A Nért. 39. §-ával megállapított Art. 129. §-ának (3) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(3) Nem mentesül a mulasztási bírság alól az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó bevallás-benyújtásra kötelezett adózó, ha lakóingatlanának számított értéke az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló 2009. évi LXXVIII. törvény 14. § (1) bekezdésének a) pontja szerinti mentesség esetén a 30 millió forintot, vagy az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló törvény 14. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti mentesség esetén a 15 millió forintot eléri és bevallás-benyújtási kötelezettségének nem tett eleget.”

99. § A Nért. 40. §-ával megállapított Art. 168. §-ának (8) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(8) Ha az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adó bevallásának benyújtására kötelezett adózó a lakóingatlan forgalmi értékét a tényleges forgalmi érték 10 százalékát meg nem haladó eltéréssel vallotta be és emiatt önellenőriz, az adózó mentesül a lakóingatlan adója után az önellenőrzési pótlék megfizetése alól. Ismételt önellenőrzés esetén, vagy ha az eltérés a 10%-ot meghaladja, az önellenőrzési pótlékot az általános szabályok szerint kell megállapítani azzal, hogy az önellenőrzési pótlékot az egyes fizetési kötelezettségek esedékességét követő naptól kell felszámítani.”

100. § A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 31. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A felszámolás alatt álló gazdálkodó szervezet vezetője köteles:

„a) a felszámolás kezdő időpontját megelőző nappal záróleltárt, valamint éves beszámolót (egyszerűsített éves beszámolót) (a továbbiakban együtt: tevékenységet lezáró mérleg), továbbá az eredmény felosztása után zárómérleget és adóbevallást készíteni, azokat a felszámolás kezdő időpontját követő 30 napon belül a felszámolónak és az adóhatóságnak átadni és nyilatkozni arról, hogy a tevékenységet lezáró mérleg, illetve az eredmény felosztása után készített zárómérleg az adós vagyoni helyzetéről valós és megbízható képet ad, valamint nyilatkozni arról is, hogy a mérleg elfogadása óta az adós vagyoni helyzetében milyen lényeges változások történtek,”

101. § A Tbj.

a) 29. § (4) bekezdésének d) pontjában a „*kamarai tagságát*” szövegrész helyébe a „*kamarai tagságát, egyéni vállalkozói tevékenységét*” szöveg,

b) 45. §-ának (3) bekezdésében az „*egyéni vállalkozói igazolvány kézhezvételétől*” szövegrész helyébe az „*egyéni vállalkozói nyilvántartásba való bejegyzés napjától*” szöveg

lép.

102. § Az Eho.

a) 3. §-ának (3) bekezdésében a „*Tbj. 19. § (1) bekezdése és az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 9. § (2) bekezdése*” szövegrész helyébe a „*Tbj. 19. § (3) bekezdése alapján megfizetett természetbeni és pénzbeli egészségbiztosítási járulék, az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 9. § (1) bekezdése*” szöveg,

b) 11. §-a (8) bekezdésének 5. mondatában az „*évente egyszer állapítja meg, a tárgyévet követő év február 15-éig fizeti meg és az éves bevallásában vallja be*” szövegrész helyébe „*a tárgyévre vonatkozó bevallásában vallja be és a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig fizeti meg*” szöveg

lép.

103. § Az Ft. 25. § (1) bekezdésének c) pontjában a „*baleseti rokkantsági nyugdíjra*” szövegrész helyébe a „*baleseti rokkantsági nyugdíjra, szolgálati nyugdíjra*” szöveg lép.

104. § A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 13. §-a (1) bekezdésének a) pontjában a „*valamint munkavállalói járulék, illetve vállalkozói járulék*” szövegrész helyébe a „*munkavállalói járulék, vállalkozói járulék, valamint 2010. január 1-jétől munkaerő-piaci járulék*” szöveg lép.

105. § (1) Az Szt. 116. §-ának (1) bekezdésében az „*Európai Gazdasági Térségben*” szövegrész helyébe az „*Európai Gazdasági Térség valamely államában*” szövegrész, az Szt. 141. §-ának (1) bekezdésében „*a cégbejegyzést*” szövegrész helyébe „*az átalakulás napját*” szövegrész, az Szt. 151. §-ának (3) bekezdésében az „*aktív és tagságát*” szövegrész helyébe az „*aktív és a tagságát*” szövegrész, az Szt. 169. §-ának (1) bekezdésében a „*készített beszámolót, valamint az azt*” szövegrész helyébe a „*készített beszámolót, az üzleti jelentést, valamint az azokat*” szövegrész, az Szt. 174. §-ának (3) bekezdésében a „*tagállamában*” szövegrész helyébe az „*államában*” szövegrész lép.

(2) Az Szt. 152/B. §-ának (3) bekezdésében a „*151. § (5) bekezdés a) pont aa)–ad) és af) alpontjában*” szövegrész helyébe a „*151. § (5) bekezdés a) pont aa)–ad) és af) alpontjában, b) pont bc) alpontjában*” szövegrész, a „*valamint (9)–(11) és (13) bekezdésében*” szövegrész helyébe a „*(9)–(11) és (13) bekezdésében, valamint a 152/A. §-ban*” szövegrész lép.

106. § A Kkt. 33. §-ának (5) bekezdésében a „Cégközlönyben” szövegrész helyébe a „kamara lapjában” szövegrész, a Kkt. 74. §-ának (3) bekezdésében a „Cégközlönyben” szövegrész helyébe a „kamara lapjában” szövegrész lép.

107. § *Az egyes adó- és járulék törvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény 276. §-ának (1) bekezdésében a „bevétel 75%-ával, feltéve, hogy az adózó az így elszámolt bevétel 50%-ának megfelelő összeget – legkésőbb 2009. december 31. napjáig – a Magyar Állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírba (állampapírba) fekteti, és ezt az összeget az eredeti befektetés időpontjától számított 2 évig kizárólag az említett értékpapírban tartja. Nem minősül a feltétel megsértésének, ha az adózó az értékpapír lejáratára vagy cseréje esetén a befektetés összegét legfeljebb alkalmanként 15 napig bankszámlán vagy ügyfélszámlán tartja” szövegrész helyébe a „bevétel 75%-ával” szövegrész, a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész helyébe a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész, (2) bekezdésében a „részesedés 75%-ával, feltéve, hogy az adózó az így elszámolt bevétel 50%-ának megfelelő összeget – legkésőbb 2009. december 31. napjáig – a Magyar Állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírba (állampapírba) fekteti, és ezt az összeget az eredeti befektetés időpontjától számított 2 évig kizárólag az említett értékpapírban tartja. Nem minősül a feltétel megsértésének, ha az adózó az értékpapír lejáratára vagy cseréje esetén a befektetés összegét legfeljebb alkalmanként 15 napig bankszámlán vagy ügyfélszámlán tartja” szövegrész helyébe a „részesedés 75%-ával” szövegrész, a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész helyébe a „legkésőbb 2009. december 31. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész, (3) bekezdésében a „szerinti jövedelem után, feltéve, hogy a jövedelem 50%-ának megfelelő összeget – a jövedelem megszerzését követő 30 napon belül, de legkésőbb 2009. december 31. napjáig – a Magyar Állam által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírba (állampapírba) fekteti, és ezt az összeget az eredeti befektetés időpontjától számított 2 évig kizárólag az említett értékpapírban tartja. Nem minősül a feltétel megsértésének, ha a magánszemély az értékpapír lejáratára vagy cseréje esetén a befektetés összegét legfeljebb alkalmanként 15 napig bankszámlán vagy ügyfélszámlán tartja. Az e bekezdés szerint befektetett jövedelmet a magánszemély az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtott bevallásában tájékoztató adatként köteles szerepeltetni. A fenti kedvezményt az adózó kizárólag abban az esetben veheti igénybe, ha az ellenőrzött külföldi társaság az osztalékfizetés alapjául szolgáló jövedelmét legkésőbb 2009. december 31. napjáig bevételként elszámolta” szövegrész helyébe a „szerinti jövedelem után. A fenti kedvezményt a magánszemély kizárólag abban az esetben veheti igénybe, ha a külföldi társaság az osztalékfizetés alapjául szolgáló jövedelmét legkésőbb 2009. december 31. napjáig bevételként elszámolta.” szövegrész lép, a (4) bekezdésének a) pontjában az „amelyeket olyan ellenőrzött külföldi (alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező) társaság” szövegrész helyébe az „amelyeket olyan társaság” szövegrész lép, a 277. §-ának (2) bekezdésében „az adóhatóság ellenőrzési jogköre a nyilatkozat valóságtartalmának megállapítására terjed ki.” szövegrész helyébe „az adóhatóság ellenőrzési jogköre a nyilatkozatban szereplő, a 276. § (1)–(3) bekezdései szerinti bevétel megszerzésének és elszámolásának megállapítására terjed ki.” szövegrész lép.*

108. § A közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Krtv.)

1. 2. §-ának (2) bekezdésében az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának *t)* alpontját megállapító rendelkezésben az „a munkáltató által lakáscélú felhasználásra a munkavállalónak hitelintézet útján” szövegrész az „a munkáltató által lakáscélú felhasználásra a munkavállalónak hitelintézet vagy a Magyar Államkincstár útján” szöveggel, a „legfeljebb 1

millió forintig terjedő összegben” szövegrész a „legfeljebb 5 millió forintig terjedő összegben” szöveggel, (4) bekezdésében az Szja tv. 3. §-a 87. pontját megállapító rendelkezésben az „üdülési és művelődési szolgáltatásra” szövegrész a „belföldi üdülési, művelődési, pihenési, kikapcsolódási, egészség-megőrzési, betegségmegelőzési, szabadidősport szolgáltatásra” szöveggel;

2. 3. §-ában az Szja tv. 3/A. §-át megállapító rendelkezésben a „más visszterhes szerződés keretében történő megszerzésére” szövegrész „más visszterhes szerződés keretében történő megszerzésére (ideértve a lakás zártvégű lízingbe vételét is) ” szöveggel;

3. 7. §-ában az Szja tv. 16. §-ának (5) bekezdését módosító rendelkezés az „önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül a fejlesztési tartalékkal csökkentett vállalkozói osztalékalap” szövegrész az „önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül a vállalkozói osztalékalapból a (7) bekezdés szerint megállapított jövedelem” szöveggel;

4. 8. §-ában az Szja tv. 25. §-ának

a) (1) bekezdését megállapító rendelkezésben a „jutalom” szövegrész a „jutalom, üzemanyag-megtakarítás címén fizetett összeg” szöveggel, az (5) bekezdését megállapító rendelkezésben az „éves összegét. A több társas vállalkozásban személyes közreműködő magánszemély esetében ezt a rendelkezést annál a társas vállalkozásnál kell alkalmazni, ahol a főtevékenységre jellemző kereset a legmagasabb (a továbbiakban: személyes közreműködői díj-kiegészítés)” szövegrész az „éves összegét (bármelyik a továbbiakban: személyes közreműködői díj-kiegészítés). A több társas vállalkozásban személyes közreműködő, illetve személyes közreműködőként és egyéni vállalkozóként is tevékenységet folytató magánszemély esetében ezt a rendelkezést arra a jogviszonyára tekintettel kell alkalmazni, amelynél a főtevékenységre jellemző kereset a legmagasabb” szöveggel,

b) (6) bekezdését megállapító rendelkezésben az „adóelőlegként veszi figyelembe” szövegrész az „adóelőlegként veszi figyelembe. A kiadott igazolásban feltüntetett adatokról a társas vállalkozás az adóévet követő év február 15-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak” szöveggel;

5. 11. §-ában az Szja tv. 29. §-ának (1) bekezdését megállapító rendelkezésben a „kell adóalapként figyelembe venni” szövegrész a „kell adóalapként figyelembe venni. Ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a társadalombiztosítási járulék, az egészségügyi hozzájárulás megfizetésére (kivéve, ha azt költségként számolja el), a (3)–(4) bekezdés alkalmazásában jövedelemnek a megállapított jövedelem 78 százalékát kell figyelembe venni” szöveggel;

6. 17. §-ában az Szja tv. 41. §-a (2) bekezdésének a) pontját megállapító rendelkezésben a „49/B. § (10) bekezdése” szövegrész a „49/B. § (9)–(10) bekezdései” szöveggel;

7. 18. §-ában az Szja tv.

a) 46. §-ának (2) bekezdését megállapító rendelkezésben a „d) a jövedelemszerzés helye szerint olyan államból származó jövedelmet, amellyel nincs a Magyar Köztársaságnak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye azzal, hogy az a)–d) pontokban”

szövegrész a

„d) az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által a magánszemély egyéni számláján jóváírt adóköteles összeget, ha az egyéb jövedelemnek minősül,

e) a jövedelemszerzés helye szerint olyan államból származó jövedelmet, amellyel nincs a Magyar Köztársaságnak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye

azzal, hogy az a)–e) pontokban”
szöveggel;

b) 46. §-ának (4) bekezdését megállapító rendelkezésben a „számlaadásra kötelezett magánszemély” szövegrész a „nem egyéni vállalkozóként, nem mezőgazdasági őstermelőként számlaadásra kötelezett magánszemély” szöveggel;

c) 48. §-ának (3) bekezdésében a „Ha a családi kedvezményre több magánszemély jogosult, akkor a jogosultak a (2) bekezdés e) pontja szerinti nyilatkozatot” szövegrész az „A magánszemély adójóváírás, családi kedvezmény érvényesítésére, súlyosan fogyatékos állapotra vonatkozó nyilatkozatot rendszeres bevételeinek kifizetője számára adhat. Ha a családi kedvezményre több magánszemély jogosult, akkor a jogosultak a családi kedvezmény érvényesítésére vonatkozó nyilatkozatot” szöveggel;

d) 48. §-a (4) bekezdésének b) pontját megállapító rendelkezésben az „utóbb – neki felróható okból – az adóbevallása/munkáltatói adómegállapítása szerint befizetési különbözet mutatkozik” szövegrész az „utóbb – neki felróható okból (ideértve az a) pontban említett esetet is) – befizetési különbözet mutatkozik” szöveggel;

e) 49. §-ának (12) bekezdését megállapító rendelkezés felvezető szövegében a „csökkentve” szövegrész a „rendszeres bevétel esetén csökkentve a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata alapján” szöveggel; a (15) bekezdést megállapító rendelkezésben a „csökkentve az adóévben korábban már megállapított adóelőleg(ek) összegével” szövegrész a „csökkentve

a) a családi kedvezményre jogosult magánszemélyt az adott jogosultsági hónapra megillető családi kedvezménnyel;

b) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezménnyel.

c) az adóévben korábban már megállapított adóelőleg(ek) összegével”
szöveggel;

f) 49. §-a (12) bekezdésének b) pontját megállapító rendelkezésben a „kedvezménnyel, feltéve, hogy a családi pótlékra jogosult a kifizetés (a juttatás) időpontjáig megadott adóelőleg-nyilatkozatában kérte a családi kedvezménynek az adóelőleg megállapításnál történő érvényesítését” szövegrész a „kedvezménnyel” szöveggel;

8. 22. §-ában az Szja tv.

a) 70. §-ának (5) bekezdését megállapító rendelkezésben a „feltéve, hogy a magánszemély a juttatóval legalább heti 36 órai munkavégzéssel járó munkaviszonyban áll, vagy a magánszemélyt a juttatótól – munkaviszony alapján – pénzben megillető havi jövedelem a minimálbért eléri, továbbá feltéve, hogy a juttató a hozzájárulást havonta vagy több hónapra előre, vagy utólagosan legfeljebb három hónapra utalja át egy összegben” szövegrész a

„c) a szövetkezet közösségi alapjából a szövetkezet magánszemély tagja részére a szövetkezetekről szóló törvényben foglaltaknak megfelelően az adóévben természetben adott – egyébként adóköteles – juttatás együttes értékéből személyenként a minimálbér havi összegének 50 százalékát meg nem haladó rész

az a) pont szerinti esetben akkor, ha a magánszemély nyilatkozik, hogy az adott jogcímen az a) pont szerinti bevétele az adóévben más juttatótól nem volt, továbbá akkor, ha a juttató a hozzájárulást havonta vagy – az adott hónapokra vonatkozó összegek közlésével – több hónapra előre, vagy utólagosan legfeljebb három hónapra utalja át egy összegben, azzal, hogy

1. a juttatás a magánszemélynél a közölt összegeknek megfelelő hónap(ok) szerinti bevétel;

2. a juttató az 1. pont figyelembevételével megállapított adót a közölt összegeknek megfelelő hónapokra vonatkozó szabályok szerint és mértékkel, előre történő utalás esetén a juttatás közölt hónapjának, utólagos utalás esetén az utalás hónapjának kötelezettségeként vallja be és fizeti meg”

szöveggel;

b) 71. §-ának (2) bekezdését megállapító rendelkezésben a „nyilatkozatát, azzal, hogy ha az adott juttatás nem felel meg a vonatkozó rendelkezésben foglalt feltételeknek, és/vagy, ha az ott meghatározott értékhatárt meghaladja – a meghaladó rész tekintetében – a 69. § szerinti olyan adóköteles természetbeni juttatásnak minősül, amelyre vonatkozóan az említett § (1) bekezdésének d) és e) pontját nem kell alkalmazni” szövegrész a „nyilatkozatát. Ha az adott juttatás megfelel a vonatkozó rendelkezésben foglalt feltételeknek, de az ott meghatározott értékhatárt meghaladja, a meghaladó rész olyan adóköteles természetbeni juttatásnak minősül, amelyre vonatkozóan a 69. § (1) bekezdésének d) és e) pontját nem kell alkalmazni, egyéb esetben bármely feltétel hiányában a 69. § rendelkezései az irányadók” szöveggel;

9. 23. §-ában az Szja tv. 73. §-ának (7) bekezdését megállapító rendelkezésben az „a Magyar Állam, az államháztartás alrendszerei vagy a Magyar Nemzeti Bank által fizetett, jóváírt kamatjövedelemre” szövegrész a „a Magyar Állam, az államháztartás alrendszere, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság, a Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen működő Részvénytársaság, a Magyar Export-Import Bank Zártkörűen működő Részvénytársaság, a Magyar Exporthitel Biztosító Zártkörűen működő Részvénytársaság vagy a Magyar Nemzeti Bank által fizetett, jóváírt kamatjövedelemre” szöveggel,

10. 27. §-ával megállapított Tao. 2. §-a (4) bekezdésének b) pontja a „belföldi jogszabály alapján létrejött jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező társas cég, személyi egyesülés, egyéb szervezet, külföldi vállalkozó kamatot, jogdíjat, szolgáltatási díjat fizet (juttat) számára; feltéve, hogy a külföldi személy, a külföldi illetőségű illetősége szerinti állam és a Magyar Köztársaság között nincs hatályos egyezmény a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyoadók területén (a továbbiakban: külföldi szervezet) szöveggel;

11. 37. §-ával megállapított Tao. 15. §-a (2) bekezdésének a) pontja „a Magyar Állam, az államháztartás alrendszere, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság, a Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen működő Részvénytársaság, a Magyar Export-Import Bank Zártkörűen működő Részvénytársaság, a Magyar Exporthitel Biztosító Zártkörűen működő Részvénytársaság vagy a Magyar Nemzeti Bank által fizetett kamatot” szöveggel;

12. 43. §-a (2) bekezdésével megállapított Tao. 28. §-ának (6) bekezdése „Az (1)–(5) bekezdés alkalmazásában társasági adónak megfelelő adónak minősül a kapott osztalék alapján külföldön fizetett (fizetendő) adó is.” szöveggel;

13. 88. §-ával megállapított Art. 43/B. §-ának (3) bekezdésében a „adóévet megelőző évi bevallás alapján megállapított pozitív előjelű elszámolási különbözetet” szövegrész helyett „adóévet megelőző évi helyi iparüzési adó-bevallás alapján a települési önkormányzatonként nettó módon megállapított pozitív előjelű elszámolási különbözetet” szöveggel;

14. 89. §-ának (3) bekezdésével megállapított Art. 52. §-ának (19) bekezdésében az „adatot szolgáltat” szövegrész helyett az „elektronikus úton adatot szolgáltat” szövegrésszel;

15. 111. §-a (3) bekezdésének a Tbj. 4. § q) pontját beiktató rendelkezése a „*Tevékenység piaci értéke*” szövegrész helyett a „*Tevékenységre jellemző kereset*” szöveggel, 117. §-a (1) bekezdésének a Tbj. 27. § (1) bekezdését megállapító rendelkezése a „*tevékenységének piaci értéke*” szövegrész helyett a „*tevékenységére jellemző kereset*” szöveggel, a „*tevékenység piaci értékét*” szövegrész helyett a „*tevékenységre jellemző keresetet*” szöveggel, 117. §-a (2) bekezdésének a Tbj. 27. § (4) bekezdését megállapító rendelkezése a „*tevékenység piaci értéke*” szövegrész helyett a „*tevékenységre jellemző kereset*” szöveggel, 118. §-a (1) bekezdésének a Tbj. 29. § (1) bekezdését megállapító rendelkezése a „*tevékenység piaci értéke*” szövegrészek helyett a „*tevékenységre jellemző kereset*” szöveggel, a „*tevékenység piaci értékét*” szövegrész helyett a „*tevékenységre jellemző keresetet*” szöveggel, 118. §-a (2) bekezdésének a Tbj. 29. § (6) bekezdését megállapító rendelkezése a „*tevékenység piaci értéke*” szövegrész helyett a „*tevékenységre jellemző kereset*” szöveggel, 119. §-ának a Tbj. 29/A. § (1) bekezdését megállapító rendelkezése a „*tevékenység piaci értéke*” szövegrész helyett a „*tevékenységre jellemző kereset*” szöveggel, 177. § h) pontja a „*tevékenység piaci értéke*” szövegrész helyett a „*tevékenységre jellemző kereset*” szöveggel;

16. 122. §-a (1) bekezdésének az Eho. 3. § (1) bekezdésének bevezető szövegét megállapító rendelkezése a „*kifizető hiányában*” szövegrész helyett a „*– kifizető hiányában vagy ha a kifizető az adóelőleg alapját képező jövedelem után adót (adóelőleget) nem köteles megállapítani –*” szöveggel, az Eho. 3. § (1) bekezdésének ab) alpontját megállapító rendelkezése a „*tevékenység piaci értéke*” szövegrész helyett a „*tevékenységre jellemző kereset*” szöveggel, a „*tárgyévra bevallott társadalombiztosítási járulék alapját*” szövegrész helyett a „*tárgyévra bevallott nyugdíjárulék alapját*” szöveggel;

17. 169. §-ának 12. pontjában az Szja tv. 49/B. §-ának

a) (9) bekezdését módosító rendelkezésben a „*16 százaléka, 2010-ben 19 százaléka*” szövegrész a „*19 százaléka*” szöveggel,

b) (10) bekezdését módosító rendelkezésben a „*16 százalék, 2010-ben 19 százalék*” szövegrész a „*19 százalék*” szöveggel,

c) (11) bekezdését módosító rendelkezésben a „*16 százaléka, 2010-ben 19 százaléka növeli a (9)–(10) bekezdés szerint megállapított adót*” szövegrész az „*a kisvállalkozói kedvezmény érvényesítésének évében hatályos (9) bekezdésben meghatározott adókulcs szerinti százalékat adóként kell megfizetni*” szöveggel;

18. 169. §-ának 19. pontjában az Szja tv. 66. §-ának (1) bekezdését módosító rendelkezésben a „*törvény alkalmazásában (azzal, hogy nem minősül osztaléknak az osztalékból megállapított személyes közreműködői díj-kiegészítés)*” szövegrész a „*törvény alkalmazásában (azzal, hogy nem minősül osztaléknak az a)–b) pontban említett jogcímen szerzett bevétel, ha azt a törvény előírásai szerint más jövedelem megállapításánál – pl. az osztalékból megállapított személyes közreműködői díj-kiegészítésként – kell figyelembe venni*” szöveggel;

19. 10. mellékletével megállapított Art. 4. számú mellékletének 6. pontjában a „*külföldi illetőségű magánszemélyt*” szövegrész helyett a „*külföldi személyt*” szövegrésszel;

20. 10. mellékletével megállapított Art. 4. számú mellékletének 15. pontjában az „*adóévet követő év november 20-áig*” szövegrész helyett a „*naptári évet követő év november 20-áig*” szövegrésszel;

lép hatályba.

109. § A Krtv. 8. §-ában az Szja tv. 25. §-át megállapító rendelkezés a következő (7)–(8) bekezdésekkel kiegészülve lép hatályba:

„(7) Az adó utólagos megállapításához való jog elévüléséig tartó megőrzési kötelezettséggel

a) a társas vállalkozás a személyes közreműködő tevékenységére jellemző keresetének meghatározásánál figyelembe vett körülményekről, szempontokról;

b) több társas vállalkozásban személyes közreműködő, illetve személyes közreműködőként és egyéni vállalkozóként is tevékenységet folytató magánszemély valamennyi tevékenységére jellemző keresetéről

feljegyzést készít, amelyet az adózással összefüggő iratok részeként kezel.

(8) Az (5)–(7) bekezdések rendelkezéseit nem kell alkalmazni, ha a személyes közreműködő az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szerinti kötelezettséget teljesít.”

110. § A Krtv. 18. §-ában az Szja tv. 47. §-át megállapító rendelkezés a következő (5) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(5) A (2) bekezdés alkalmazásában

a) az adóalap-kiegészítés összege az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelem – kivéve, ha az adóterhet nem viselő járandóság – után a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló törvény szerinti, a társadalombiztosítási járulék általános mértékével megállapított összeg, illetve biztosítási kötelezettség hiányában az egészségügyi hozzájárulásról szóló törvény szerinti, az összevont adóalapba tartozó jövedelmet terhelő egészségügyi hozzájárulás mértékével megállapított összeg;

b) ha a jövedelem után a magánszemély kötelezett a társadalombiztosítási járulék, az egészségügyi hozzájárulás megfizetésére (kivéve, ha azt költségként számolja el), az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelemnek a bevételből a bekezdés rendelkezése szerint megállapított rész 78 százaléka minősül.”

111. § A Krtv. 66. §-ával megállapított Htv. 43. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„43. § (1) A helyi adóval és az önkormányzat költségvetése javára más jogszabályban megállapított minden adóval kapcsolatos eljárásban az e törvényben és az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltakat – a (2)–(4) bekezdésben meghatározott eltérésekkel – kell alkalmazni.

(2) Az önkormányzat a helyi iparüzési adó kivételével az adófizetés esedékességére vonatkozóan – ideértve a 42. § (3) bekezdésében meghatározott esetet is – az adózás rendjéről szóló törvényben foglaltaktól, továbbá a 41. §-ában szabályozottaktól eltérően rendelkezhet, ha ezzel az adóalany számára válik kedvezőbbé kötelezettségének teljesítése.

(3) Az önkormányzat a helyi adóval – ide nem értve a helyi iparüzési adót – kapcsolatban rendeletet alkothat az adózás rendjéről szóló törvényben nem szabályozott eljárási kérdésben.

(4) Helyi adóügyben és az önkormányzati adóhatóság hatáskörébe tartozó más ügyben az adózás rendjéről szóló törvény 141. §-ának (4) bekezdését nem kell alkalmazni. Felügyeleti jogkörben hozott jogerős határozat – ide nem értve a megsemmisítő és új eljárásra utasító határozatot – bírósági felülvizsgálata kezdeményezhető.”

112. § (1) A Krtv. 72. §-ának (1) bekezdésével megállapított Itv. 23/A. §-ának (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„23/A. § (1) Ingatlan tulajdonjogának megszerzése esetén az illeték mértéke az ingatlan - terhekkal nem csökkentett - forgalmi értékének 2%-a, ha a vagyonszerző

a) olyan, ingatlanok tulajdonjogának értékesítését (a továbbiakban: ingatlanforgalmazást) végző vállalkozó, amelynek előző adóévi nettó árbevétele legalább 50%-ban e tevékenységből származott, vagy

b) Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete által kiadott engedély alapján pénzügyi lízinget folytató vállalkozó

és legkésőbb a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozatban vállalja, hogy az ingatlant az illetékkiszabásra történő bejelentéstől számított két éven belül eladja, illetve a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező pénzügyi lízingbe adja.”

(2) A Krtv. 72.§-ának (2) bekezdésével megállapított Itv. 23/A. §-ának (4) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(4) Az ingatlanforgalmazást az illetékkötelezettség keletkezésének adóévében kezdő vállalkozó az (1) bekezdésben meghatározott célú ingatlanvásárlás esetén az ott meghatározott mértékű illetéket fizeti, ha a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig nyilatkozatban vállalja, hogy az adóév nettó árbevételének legalább 50%-a ingatlanforgalmazásból fog származni. Amennyiben a nettó árbevétel megoszlására vonatkozó vállalás nem teljesül, az állami adóhatóság a vagyonszerzés után a 19. § (1) bekezdés, illetve a 21. § (1) bekezdése alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerinti illeték különbözetét a vállalkozó terhére 50%-kal növelten megállapítja. A vállalás meghiúsulásának tényét a vállalkozó az adóévet követő hatodik hónap 15. napjáig köteles bejelenteni. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében megállapítja, hogy a vagyonszerző nettó árbevétel megoszlásra vonatkozó vállalása nem teljesült, a vagyonszerzésre a 19. § (1) bekezdése, illetve a 21. § (1) bekezdése alapján egyébként fizetendő és az (1) bekezdés szerint megállapított illeték különbözetének kétszeresét a vállalkozó terhére pótlólag előírja.”

113. § (1) A Krtv. 73. §-ának (1) bekezdése által megállapított Itv. 26. §-a (1) bekezdésének *l)* pontja az alábbi szöveggel lép hatályba:

„*(Mentes a visszterhes vagyónátruházási illeték alól:)*

l) gépjármű, pótkocsi tulajdonjogának olyan vállalkozó általi megszerzése, melynek előző adóévi nettó árbevételének legalább 50%-a gépjárművek és pótkocsik értékesítéséből származott (gépjármű-forgalmazó), továbbá Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete által nyilvántartásba vett pénzügyi lízinget folytató vállalkozó általi megszerzése;”

(2) A Krtv. 73. §-ának (2) bekezdése által megállapított Itv. 26. §-a (10) bekezdése az alábbi szöveggel lép hatályba:

„(10) Az (1) bekezdés *l)* pontja szerinti mentességre jogosult gépjármű-forgalmazó adóévente nyilatkozik az állami adóhatóságnál arról, hogy az előző adóévi nettó árbevételének megoszlása alapján e § alkalmazásában gépjármű-forgalmazónak minősül azzal, hogy

a) ha a nyilatkozattételre az adóév hatodik hónapjának 1. napja előtt kerül sor, a vagyonszerzőnek arról kell nyilatkoznia, hogy nettó árbevételének megoszlása alapján előreláthatólag gépjármű-forgalmazónak minősül. Amennyiben a nyilatkozatban vállaltak nem teljesültek, úgy azt az adóév hatodik hónapjának 15. napjáig bejelenti az állami adóhatóságnak, amely a meg nem fizetett illetéket 50%-kal növelten a vagyonszerző terhére pótlólag előírja. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében állapítja meg, hogy a vagyonszerző valótlan nyilatkozatot tett, a valótlan nyilatkozat alapján meg nem fizetett illeték kétszeresét a vállalkozó terhére pótlólag előírja,

b) a gépjármű-forgalmazást a nyilatkozattétel adóévében kezdő vállalkozó arról nyilatkozhat, hogy nettó árbevételének legalább 50%-a gépjármű-forgalmazásból fog származni. Amennyiben a nettó árbevétel megoszlására vonatkozó vállalás nem teljesül, akkor az állami adóhatóság a nyilatkozat alapján meg nem fizetett illetéket a vállalkozó terhére 50%-kal növelten megállapítja. A vállalás megghiúsulásának tényét a vállalkozó az adóévet követő hatodik hónap 15. napjáig köteles bejelenteni. Ha az állami adóhatóság adóellenőrzés keretében megállapítja, hogy a vagyonszerző vállalása nem teljesült, a nyilatkozat alapján meg nem fizetett illeték kétszeresét a vagyonszerző terhére pótlólag előírja.”

114. § A Krtv. 70. §-ának (1) bekezdésével megállapított Itv. 19. § (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) A visszterhes vagyónáruházási illeték általános mértéke – ha a törvény másként nem rendelkezik – a megszerzett vagyon terhekkel nem csökkentett forgalmi értéke után 4%, ingatlan, illetve ingatlannal rendelkező társaságban fennálló vagyoni betét megszerzése esetén ingatlanonként 1 milliárd forintig 4%, a forgalmi érték ezt meghaladó része után 2%, de ingatlanonként legfeljebb 200 millió forint. Ingatlan résztulajdonának szerzése esetén az 1 milliárd forintnak a szerzett tulajdoni hányaddal arányos összegére kell alkalmazni a 4%-os illetéket, illetve az ingatlanonként legfeljebb 200 millió forintot a tulajdoni hányad arányában kell figyelembe venni. Ingatlanhoz kapcsolódó vagyoni értékű jog megszerzése esetén az illetékalapból az 1 milliárd forint olyan hányadára kell alkalmazni a 4 %-os illetékmértéket, illetve a 200 millió forint olyan hányadát kell figyelembe venni, mint amilyen arányt a vagyoni értékű jog értéke képvisel az ingatlan forgalmi értékében. Vagyoni értékű joggal terhelt ingatlan – ideértve a tulajdonszerzéssel egyidejűleg alapított vagyoni értékű jogot – szerzése esetén a vagyoni értékű jog értékével csökkentett forgalmi értékből az 1 milliárd forint olyan hányadára kell alkalmazni a 4 %-os illetékmértéket, illetve a 200 millió forint olyan hányadát kell figyelembe venni, mint amilyen arányt a tulajdonjog értéke képvisel az ingatlan forgalmi értékében.”

115. § A Krtv. 81. §-ával megállapított, az Art. 17. § (16) bekezdését beiktató rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(16) Az adózó évente augusztus 31-éig bejelenti, hogy a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint ingatlannal rendelkező társaságnak minősül illetve azt, hogy e minősége megszűnt. Az ingatlannal rendelkező társaság bejelentésében – a benyújtás időpontját megelőző naptári év vonatkozásában – nyilatkozik a társaság külföldi tagjai általi részesedés elidegenítéséről, az elidegenítés időpontjáról, a részesedés névértékéről, illetve a tag illetőségéről.”

116. § A Krtv. 88. §-ával megállapított Art. 43/A. §-ának (1) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„43/A. § (1) Ha az adózó bevallása és önellenőrzése, illetve az állami adóhatóság helyi iparüzési adót érintő ellenőrzése következtében az önkormányzatnak helyi iparüzési adókülönbözet visszafizetési kötelezettsége keletkezik, az állami adóhatóság 30 napos határidő kitűzésével felhívja az önkormányzatot a különbözet visszafizetésére. Amennyiben az önkormányzat visszafizetési kötelezettségének nem tesz eleget, az állami adóhatóság az önkormányzat költségvetési számlájával szemben hatósági átutalási megbízást bocsát ki. Ha ez az intézkedés részben vagy egészben eredménytelen, az állami adóhatóság a következő kiutaláskor a vissza nem fizetett összeget beszámítja.”

117. § A Krtv. 89. §-ának (3) bekezdésével megállapított Art. 52. §-ának (18) bekezdése a következő szöveggel lép hatályba:

„(18) A helyi iparüzési adóról szóló önkormányzati rendelet kihirdetését követő 8 napon belül az önkormányzati adóhatóság az állami adóhatóság részére elektronikus úton, az állami adóhatóság által közzétett formátumban megküldi:

a) a helyi iparüzési adót megállapító önkormányzati rendelet módosítása, a helyi iparüzési adó bevezetése, megszüntetése esetén a rendelet számát és szövegét,

b) a helyi iparüzési adó bevezetése esetén az érintett települési önkormányzat kincstár által használt azonosítóját, valamint költségvetési számlaszámát, amelyre az állami adóhatóság a települési önkormányzatot megillető helyi iparüzési adó, továbbá a helyi iparüzési adóval összefüggő késedelmi pótlék, önellenőrzési pótlék, adóbírság és mulasztási bírság átutalását teljesíti.”

118. § A Krtv. 90. §-ával beiktatott Art. 55/A. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„55/A. § Az állami adóhatóság minden év szeptember 30-ig honlapján közzéteszi a megelőző naptári évben, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerint ingatlanal rendelkező társaságnak minősülő adózók nevét (elnevezését), székhelyét, adószámát.”

119. § A Krtv. 99. §-ával megállapított Art. 133/B. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„133/B. § (1) Az állami adóhatóságnál települési önkormányzatonként kimutatott és nyilvántartott helyi iparüzési adót érintő fizetési könnyítés engedélyezése vagy annak elutasítása, első fokon az önkormányzati adóhatóság nyilatkozata alapján történik. A fizetési könnyítés iránti kérelmet az állami adóhatósághoz kell előterjeszteni. Az állami adóhatóság a kérelem megalapozottságát érdemben nem vizsgálja. Az állami adóhatóság a kérelmet annak beérkezésétől számított 5 napon belül megküldi az önkormányzati adóhatósághoz, és a nála nyilvántartott és az adott önkormányzatra kimutatott helyi iparüzési adóról, bírságról, pótlékról tájékoztatja az önkormányzati adóhatóságot. Az önkormányzati adóhatóság a kérelem megalapozottságát érdemben megvizsgálja és a kérelem beérkezésétől számított 30 napon belül elektronikus úton megküldött nyilatkozat útján értesíti az állami adóhatóságot a kérelemmel kapcsolatos álláspontjáról. Az önkormányzati adóhatóság nyilatkozata részletesen indokolja a fizetési könnyítés feltételeit (esedékességi időpont, részletek összege, pótlékszámítás stb.) vagy az elutasítás okait, illetve a fizetési könnyítés iránti kérelem elbírálásához szükséges és az általa feltárt tényállást. Az állami adóhatóság a fizetési könnyítés iránti kérelem tárgyában rendelkező első fokú határozatot az önkormányzati adóhatóság nyilatkozata alapján, a nyilatkozat beérkezésétől számított 15 napon belül kiadmányozza.

(2) Az önkormányzati adóhatóság rendelkezésére álló, a nyilatkozat elküldésére meghatározott határidő jogvesztő, ennek elmulasztása esetén a kérelem elbírálására az állami adóhatóság – az önkormányzat nyilatkozata nélkül – jogosult.

(3) A fizetési könnyítésről rendelkező első fokú határozat ellen kezdeményezett jogorvoslati eljárás lefolytatására az állami adóhatóság jogosult, ideértve a jogorvoslati eljárás eredményeként elrendelt új eljárást is. A jogorvoslati eljárásban az állami adóhatóság nincs kötve az önkormányzati adóhatóság nyilatkozatához.

(4) Ha az adózó a fizetési könnyítés iránti kérelmet az önkormányzati adóhatósághoz nyújtja be, az önkormányzati adóhatóság elektronikus úton haladéktalanul értesíti az állami adóhatóságot, amelyik – ha a feltételek fennállnak – intézkedik a végrehajtás szüneteltetése iránt. Az értesítés kézhezvételétől számított öt napon belül az állami adóhatóság a nála

nyilvántartott és az adott önkormányzatra kimutatott helyi iparüzési adóról, bírságról, pótlékról tájékoztatja az önkormányzati adóhatóságot.

(5) Ha az önkormányzati adóhatóság fizetési könnyítést engedélyez és a fizetési könnyítéssel érintett tartozás összegét az állami adóhatóság a 43/B. § alapján előlegként átutalta az önkormányzatnak, az állami adóhatóság haladéktalanul intézkedik a fizetési könnyítéssel érintett tartozás 43/A. § szerinti visszakövetelése érdekében.”

120. § A Krtv. 100. §-ával megállapított Art. 134/A. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„134/A. §(1) Az állami adóhatóságnál települési önkormányzatonként kimutatott és nyilvántartott

a) a magánszemélyt terhelő helyi iparüzési adótartozás és az ezzel összefüggésben megállapított bírság és pótléktartozás, továbbá

b) a nem magánszemély adózót terhelő, a helyi iparüzési adóhoz kapcsolódó bírság és pótléktartozás

mérséklése (elengedése) első fokon az önkormányzati adóhatóság nyilatkozata alapján történik. Az elengedés (mérséklés) iránti kérelmet az állami adóhatósághoz kell előterjeszteni. Az állami adóhatóság a kérelem megalapozottságát érdemben nem vizsgálja. Az állami adóhatóság a kérelmet annak beérkezésétől számított 5 napon belül megküldi az önkormányzati adóhatósághoz, és a nála nyilvántartott és az adott önkormányzatra kimutatott helyi iparüzési adóról, bírságról, pótlékról tájékoztatja az önkormányzati adóhatóságot. Az önkormányzati adóhatóság a kérelem megalapozottságát érdemben megvizsgálja és a kérelem beérkezésétől számított 30 napon belül elektronikus úton megküldött nyilatkozat útján értesíti az állami adóhatóságot a kérelemmel kapcsolatos álláspontjáról. Az önkormányzati adóhatóság nyilatkozata részletesen indokolja a mérséklés (elengedés) feltételeit [mérséklés, (elengedett) összeg, pótlékszámítás stb.] vagy az elutasítás okait, illetve a mérséklés (elengedés) iránti kérelem elbíráláshoz szükséges általa feltárt tényállást. Az állami adóhatóság a mérséklés (elengedés) iránti kérelem tárgyában rendelkező első fokú határozatot az önkormányzati adóhatóság nyilatkozata alapján, a nyilatkozat beérkezésétől számított 15 napon belül kiadmányozza.

(2) Az önkormányzati adóhatóság rendelkezésére álló, a nyilatkozat elküldésére meghatározott határidő jogvesztő, ennek elmulasztása esetén a kérelem elbírálására az állami adóhatóság – az önkormányzat nyilatkozata nélkül – jogosult.

(3) A mérséklésről (elengedésről) rendelkező első fokú határozat ellen kezdeményezett jogorvoslati eljárás lefolytatására az állami adóhatóság az általános szabályok szerint – az önkormányzati adóhatóság nyilatkozatában foglaltakra tekintet nélkül – jogosult, ideértve a jogorvoslati eljárás eredményeként elrendelt új eljárást is.

(4) Ha az adózó a mérséklés (elengedés) iránti kérelmet az önkormányzati adóhatósághoz nyújtja be, az önkormányzati adóhatóság elektronikus úton haladéktalanul értesíti az állami adóhatóságot, amelyik – ha a feltételek fennállnak – intézkedik a végrehajtás szüneteltetése iránt. Az értesítés kézhezvételétől számított öt napon belül az állami adóhatóság a nála nyilvántartott és az adott önkormányzatra kimutatott helyi iparüzési adóról, bírságról, pótlékról tájékoztatja az önkormányzati adóhatóságot.

(5) Ha az önkormányzati adóhatóság mérséklést (elengedést) engedélyez és a mérsékléssel (elengedéssel) érintett tartozás összegét az állami adóhatóság a 43/B. § alapján előlegként

átutalta az önkormányzatnak, az állami adóhatóság haladéktalanul intézkedik a mérsékléssel (elengedéssel) érintett tartozás 43/A. § szerinti visszakövetelése érdekében.”

121. § A Krtv. 122. §-a (2) bekezdésének az Eho. 3. § (4) bekezdését beiktató rendelkezése az alábbi szöveggel lép hatályba:

„(4) Az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá nem tartozó, Szja tv. szerinti társas vállalkozás 27 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet azon összeg után, amelyet a számvitelről szóló törvény szerint a vállalkozás tevékenységében személyesen közreműködő tag részére osztalékként, részesedésként meg lehetett volna állapítani, ki lehetett volna fizetni, de legfeljebb a pozitív adózott eredmény tag részesedésével arányos része után. Az így megállapított egészségügyihozzájárulás-alap nem lehet több, mint a Tbj.-ben meghatározott tevékenységre jellemző kereset azon része, amely meghaladja a vállalkozói jogviszonyra tekintettel bevallott nyugdíj járulékalap és az (1) bekezdés *ab*) alpontjában meghatározott egészségügyihozzájárulás-alap együttes összegét.”

122. § A Krtv. 212. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„212. § A vállalkozónak a helyi iparüzési adóra és a vállalkozók kommunális adójára a 2010. évben kezdődő adóév harmadik hónapjának 15. napjáig esedékes előlegrészletet az önkormányzati adóhatóság által korábban kiadott fizetési meghagyás alapján, az önkormányzati adóhatóság által megjelölt pénzforgalmi számlára kell megfizetnie. A 2010. adóévben kezdődő – a Htv. 41. §-ában meghatározott – előlegfizetési időszakra fizetendő első adóelőleg-részletet a 2009. évben kezdődő adóév adója és az önkormányzati adóhatóság által a 2010. évben kezdődő adóév harmadik hónapjának 15. napjáig előírt adóelőleg-részlet pozitív különbözetével egyezően, míg a második adóelőleg-részletet a 2009. évi adóév adójának felével megegyező összegben kell bevallani az önkormányzati adóhatósághoz és – iparüzési adó esetén – az állami adóhatóságnak – vállalkozók kommunális adója esetén – az önkormányzati adóhatóságnak megfizetni. A 2010. évben kezdődő adóévben esedékes adóelőleg-fizetési időpontokat követően bekövetkező adókötelezettség-keletkezés esetén az előlegfizetési időszakra fizetendő egyes adóelőleg-részleteket a Htv. e törvénnyel megállapított 41. §-a alapján, iparüzési adó esetén az állami adóhatósághoz, vállalkozók kommunális adója esetén az illetékes önkormányzati adóhatósághoz kell bevallani.”

123. § A Krtv. 215. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„215. § (1) Az önkormányzati adóhatóság az általa az illetékességi területén nyilvántartott helyi iparüzési adóalanyok nevének (elnevezésének), adószámának, székhelyének, telephelyeinek megjelölésével adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak

a) a 2010. március 15-én esedékes és megfizetett helyi iparüzési adóelőleg összegéről, valamint az önkormányzati adóhatóság által előlegmérséklés címén módosított előleg összegéről 2010. április 30. napjáig,

b) a 2009. adóévet érintő, az előlegfeltöltési kötelezettség teljesítését megelőzően benyújtott önellenőrzés esetén – az önellenőrzés benyújtásától számított 15 napon belül – az önellenőrzéssel módosított adó és adóelőleg összegéről,

c) 2010. június 30. napjáig a 2009. adóévről, 2010-ben benyújtott bevallásban szereplő adóelőleg adatokról, bevallott adó összegéről és az azzal szemben elszámolt adóelőleg (ideértve a megfizetett adóelőleg-kiegészítés összegét is) különbözetéről (előjel helyesen) valamint az adózó a helyi adókról szóló törvény 39/A. §-ának (5) bekezdése, illetve 39/B. §-ának (2) bekezdése szerinti – a helyi iparüzési adó alapjának egyszerűsített meghatározásáról tett – nyilatkozatáról.

(2) Az önkormányzati adóhatóság az állami adóhatóság által közzétett módon és formátumban 2010. január 31-éig adatot szolgáltat az általa 2010. január 1-jén nyilvántartott iparüzési adóalanyok adószámáról, székhelyéről és a helyi adókról szóló törvény szerinti telephelyéről.

(3) Az önkormányzati adóhatóság 2010. január 15-ig elektronikus úton, az állami adóhatóság által közzétett formában megküldi a 2010-ben hatályos helyi iparüzési adót szabályozó önkormányzati rendeleteit az állami adóhatóság részére.

(4) Az önkormányzati adóhatóság 2010. január 15-ig közli az állami adóhatósággal azt a költségvetési számlaszámot, amelyre az állami adóhatóság a települési önkormányzatot megillető helyi iparüzési adó, továbbá a helyi iparüzési adóval összefüggő késedelmi pótlék, önellenőrzési pótlék, adóbírság és mulasztási bírság átutalását teljesíti. A költségvetési számlaszám közlésére vonatkozó kötelezettség elmulasztásából, vagy késedelmes teljesítése esetén az ebből eredő kárt az érintett települési önkormányzat viseli, és ez esetben az állami adóhatóság a késedelmes átutalás miatt kamatot nem fizet.

(5) Az állami adóhatóság a 2010-ben az önkormányzati adóhatósághoz benyújtott bevallásban szereplő adóelőleg összegét – az önkormányzati adóhatóság adatszolgáltatása alapján – az adózó adószámláján önkormányzatonkénti bontásban tartja nyilván.

(6) Az önkormányzati adóhatóság az (1)–(2) és (4) bekezdésben, továbbá a 216. §-ban meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton teljesíti.”

124. § A Krtv. 216. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„216. § Az üzleti évüket 2009. évben kezdő, naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózókra a 214. §–215. §-okban, a naptári évvel egyező adóévet alkalmazó adózókra meghatározott rendelkezéseket a határnapok, illetve a határidők szempontjából az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni:

a) E törvény 215. § (1) bekezdés a) pontja szerinti adatszolgáltatást a helyi iparüzési adóelőleg első részletéről az üzleti év első napjától számított 120 napon belül kell teljesíteni.

b) E törvény 215. § (1) bekezdés c) pontja szerinti adatszolgáltatást a 2009-ben kezdődő üzleti évről benyújtandó bevallás esedékességétől számított 30 napon belül kell teljesíteni.

c) E törvény 214. § (3) bekezdésében megjelölt 2010. március 15. határnap alatt az üzleti év első napjától számított harmadik hónap 15. napját kell érteni.”

125. § A Krtv. 218. §-a a következő szöveggel lép hatályba:

„218. § A helyi iparüzési adó vonatkozásában a 2010. január 1-jét megelőző adómegállapítási időszakokat érintő, az adó megállapításához való jog legkésőbb 2011. december 31-én elévül. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózók esetében a helyi iparüzési adót érintően az önkormányzati adóhatóság adómegállapítási joga a 2009. évben kezdődő adóév utolsó napjától számított két év elteltével évül el.”

126. § A Krtv. 223. § (3) bekezdése a következő új mondatral kiegészülve lép hatályba:

„E rendelkezés – választás szerint – 2009. július 1-jétől visszamenőlegesen alkalmazható.”

127. § A Krtv. 224. §-a a következő (3)-(4) bekezdéssel kiegészülve lép hatályba:

„(3) Ha a természetes személy a kifizetőnek nyilatkozatot tett arról, hogy az utána fizetendő egészségbiztosítási járulék várhatóan eléri a hozzájárulás-fizetési felső határt, és 2009-ben a járulékalapja ténylegesen eléri vagy meghaladja a kilencmillió forintot, 2009-re

vonatkozóan nem kell az Eho. 11/A. § (2) bekezdése szerinti egészségügyi hozzájárulás hat százalékát bevallania és megfizetnie.

(4) A 2009-ben kezdődő, naptári évtől eltérő üzleti év esetén a reprezentáció és az üzleti ajándék utáni egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettségre az Eho. 2009. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.“

128. § A Krtv. 225. § (1) bekezdése a következő új mondatral kiegészülve lép hatályba:

„A 2010. január 10-éig megszerzett jövedelmek utáni járulékfizetési kötelezettségre az Flt. 2009. december 31-én hatályos 40., 41. és 46/B. §-ait kell alkalmazni.”

129. § A Krtv. 225. §-a a következő új (5)-(6) bekezdésekkel kiegészülve lép hatályba:

„(5) A 2009. december 31-ét követően befizetett (beszedett), az Flt. 2009. december 31-éig hatályos rendelkezései szerint fizetendő munkaadói járulék, munkavállalói járulék és vállalkozói járulék a Munkaerőpiaci Alap bevételét képezik, melyeket az Alap kezelője munkaerő-piaci járulékként tart nyilván.

(6) Az Flt. 2009. december 31-éig hatályos rendelkezései szerint fizetendő munkaadói járulékból, munkavállalói járulékból és vállalkozói járulékból származó követelések és kötelezettségek a Munkaerőpiaci Alapot illetik meg, illetve terhelik.”

130. § A Krtv. 7. mellékletével megállapított az Art. 1. számú mellékletének I./B/2/A. pontját beiktató rendelkezése a következő új c) ponttal kiegészülve lép hatályba:

„c) Az ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység után fizetendő iparüzési adóról – a megfizetés határidejével egyezően – a tevékenység befejezésének napján kell bevallást tenni.”

131. § A Krtv. 10. mellékletével megállapított Art 4. számú mellékletének 14. pontját megállapító rendelkezés a következő utolsó mondatral kiegészülve lép hatályba.

„Amennyiben a bejelentés és az iratok csatolása a megállapított határidőn belül nem lehetséges, ezen kötelezettséget attól az időponttól számított 15 napon belül kell együttesen teljesíteni, amelytől teljesítésük lehetővé válik.”

132. § Az egyes képviselői juttatások és kedvezmények megszüntetéséről szóló 2009. évi LXV. törvény 11. §-ában az Szja tv. 16. §-ának (1) bekezdését megállapító rendelkezésben a „*képviselői tevékenység, a gazdasági társaság magánszemély tagja által külön szerződés szerint teljesített mellékszolgáltatás, ez utóbbinál feltéve, hogy a tagnak a bevétele érdekében felmerült költségét a társaság a költségei között nem számolja el*” szövegrész a „*képviselői tevékenység*” szöveggel lép hatályba.

XIX. Fejezet

Hatályon kívül helyező rendelkezések

133. § Hatályát veszti az Szja tv.

1. 3. §-a 17. pontjának g) alpontjában a „*gyógyszerészi magántevékenység, falugondnoki tevékenység, tanyagondnoki tevékenység vagy*” szövegrész, h) alpontja, 55–59. pontjai;

2. 17. §-ának (3) bekezdése;

3. 49/A. §-ának (1) bekezdésben az „*– akkor is, ha bejegyeztette magát egyéni céggént –*” szövegrész;

4. 65/B. §-ának (4) és (10) bekezdése,

5. 66. §-ának (4) bekezdése,
6. 67. §-ának (7) bekezdése,
7. 69. §-ának (8) bekezdésében a „– pl. a csekély értékű ajándékként nyilvántartott juttatások –” szövegrész,
8. 77/B. §-ának (12) bekezdése,
9. 77/C. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában, (8) bekezdésének *i)* pontjában és (17) bekezdésében az „a tőkepiacról szóló törvény szerinti” szövegrész,
10. 80. §-ának *f)* pontja,
11. 81. §-ának (4) bekezdése,
12. I. számú mellékletének 3.2.1. és 3.2.2. alpontjai,
13. 5. számú mellékletének IV. Az egyéni vállalkozói, illetőleg a mezőgazdasági őstermelői tevékenység megszüntetése című alfejezete.

134. § Hatályát veszti a Tao.

1. 8. §-ának (3) bekezdése,
2. 16. §-a (2) bekezdésének *g)* pontja,
3. 17. §-ának (8) és (9) bekezdései,
4. 22/B. §-ának (11) bekezdése.

135. § Hatályát veszti az Eva tv. 21. § (1) bekezdésének *g)–h)* pontja.

136. § Hatályát veszti az Itv.

1. 13. §-ának (6) bekezdésében szereplő „A gépjárművet, pótkocsit terhelő hasznélvezeti jogot is a 15. § szerint kell számításba venni.” szövegrész,
2. 103. §-a (1) bekezdésének *a)* pontja.

137. § (1) Hatályát veszti az Art.

1. 46. § (1) bekezdésének második mondata,
2. 132/A. §-a (13) bekezdésének *f)* pontja.

(2) Hatályát veszti az Art.

32. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata.

138. § Hatályát veszti az Eho.

- a)* 4. § (3) bekezdésének első mondata,
- b)* 5. §-a (1) bekezdésének *f)* pontjában az „*után*” szövegrész.

139. § Hatályát veszti az Szt. 177. §-ának (4) bekezdése.

140. § Hatályát veszti az egyes adó- és járuléktörvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény 277. §-ának (1) bekezdésében az „és az e rendelkezésekben meghatározott személy által az ott meghatározott módon az adózó részére juttatott bevételnek a 276. § (1)–(3) bekezdésében megjelölt részét vagy annak megfelelő összeget az ott leírtaknak megfelelően befekteti” szövegrész.

141. § Nem lép hatályba a Krtv.

1. 14. §-a;

2. 18. §-ában az Szja tv. 49. §-a (12) bekezdésének *a*) pontját megállapító rendelkezésben az *„a magánszemélynek az adójóváírás figyelembevételére tett nyilatkozata alapján”* szövegrész,

3. 21. §-ának (2) bekezdése;
4. 28. §-ának (4) és (5) bekezdése;
5. 42. §-ának (2) bekezdése,
6. 43. §-ának (1) bekezdése;
7. 169. §-ának 5. és 13. pontja;

8. 186. §-ának 2., 6., 13. pontja, 18. pontjában a *„8.29.”* szövegrész, 19. pontjában a *„I. Jellemzően előforduló költségek fejezetének 17. pontjában a „továbbá az erről szóló kormányrendelet szerint naponta számított igazolás nélkül elismert költség”* szövegrész, *„* szövegrész és 21. pontja;

9. 206. §-ának (6) bekezdésében *„és 13. §-a (1) bekezdésének e törvénnyel módosított m) pontját”* szövegrész, (15) bekezdése.

10. *I. mellékletének* 3. pontja.

142. § Az I-XVI. Fejezet, a XVIII. Fejezet, a 133. §–141. §-ok és az *1–5. mellékletek* 2010. január 2-án hatályukat veszítik. E rendelkezés 2010. január 3-án hatályát veszti.

XX. Fejezet

Átmeneti rendelkezések

143. § (1) E törvénynek az Szja tv.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(16) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével – a hatálybalépésük napjától megszerzett jövedelemre és keletkezett adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) Az Szja tv. 2. §-ának e törvénnyel megállapított (8) bekezdését a hatálybalépését megelőzően megszerzett – ott említett – jövedelemre is alkalmazni lehet, ha az a magánszemély számára összességében előnyösebb.

(3) Az Szja tv. 3. §-ának e törvénnyel módosított 33. pontjában említett egyéni cégen az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény rendelkezései szerint alapított egyéni céget kell érteni.

(4) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának e törvénnyel módosított *e*) alpontját a hatályba lépést megelőzően, de 2009. július 1-jét követően megszerzett jövedelem adókötelezettségének megállapítására is alkalmazni lehet.

(5) Az Szja tv. 3. §-a 72. pontjának a Krtv.-vel, illetve e törvénnyel megállapított *t*) alpontjában, valamint a 3/A. §-ának (1)–(4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket a 2010. január 1-jétől folyósított munkáltatói lakáscélú támogatásra (elengedett kölcsönre) kell alkalmazni azzal, hogy a legfeljebb 5 millió forint juttatási keret számításánál a 2010. január 1-jét megelőzően

- a*) folyósított munkáltatói lakáscélú támogatás,
- b*) elengedett kölcsön

összegét nem kell figyelembe venni.

(6) Az Szja tv. 13. §-a (1) bekezdése e törvénnyel megállapított *m*) és *n*) pontjának rendelkezését a 2009. évi adókötelezettség megállapításánál is alkalmazni kell.

(7) Az Szja tv. 28. §-a (19) bekezdése e törvénnyel módosított *d*) pontjának rendelkezését 2009. szeptember 1-jétől lehet alkalmazni.

(8) Az Szja tv. 44/B. §-ának e törvénnyel megállapított (6) bekezdése *c–d*) pontjának és (7) bekezdése *c)–d*) pontjának rendelkezéseit 2009. január 1-jétől kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a rendelkezésekben előírt határidőt csak akkor kell figyelembe venni, ha a magánszemély nyugdíj-előtakarékossági számlájára a feltételként szabott befizetés, illetve értékpapír áthelyezés 2010. január 1-jéig nem történt meg.

(9) Az Szja tv. 49/A. §-a e törvénnyel módosított (2)–(5) bekezdéseinek megfelelően kell eljárni abban az esetben is, ha az egyéni vállalkozásról szóló törvény rendelkezései szerint egyéni céggént a cégjegyzékbe már bejegyzett egyéni vállalkozó a létesítő okiratnak az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény előírásainak megfelelő módosításával az egyéni céggént történő nyilvántartásba vételt kéri.

(10) Az Szja tv. 22. §-ának e törvénnyel megállapított (4) bekezdésében és 49/B. §-a (7) bekezdésének e törvénnyel megállapított *d*) pontjában foglalt rendelkezést a mezőgazdasági östermelő és az egyéni vállalkozó a 2009. évi elhatárolt veszteségére is alkalmazhatja.

(11) Az Szja tv. e törvénnyel megállapított 67/A. §-a (6) bekezdésének rendelkezése

a) az Szja tv. 2009. december 31. napján hatályos 67/A. §-ának rendelkezései szerint tőzsdei ügyletnek nem minősülő ellenőrzött tőkepiaci ügylet esetében – első ízben a megelőző év tekintetében a 2010. évben, a megelőző két év tekintetében a 2010-2011. évben ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségre – akkor alkalmazható, ha az ügyletkötés 2009. december 31. napját követően történt;

b) alkalmazásában ellenőrzött tőkepiaci ügyletből származó veszteségnek minősül az Szja tv. 2009. december 31. napján hatályos 67/A. §-ának (1) bekezdése szerint tőzsdei ügyletből származó veszteség is.

(12) Amennyiben a munkáltató 2009. évben 2010-re vonatkozóan (előre) utal át önkéntes kölcsönös biztosító pénztári munkáltatói hozzájárulást, a 2010-re vonatkozó juttatás adókötelezettségére az Szja tv. 2010. január 1-től hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

(13) A magánszemély által nem önálló tevékenységére tekintettel, vagy egyébként a nem önálló tevékenység alapjául szolgáló jogviszonyával összefüggésben 2009. november 30-áig megkötött szerződés alapján megszerzett, kamatkedvezményből származó jövedelem adókötelezettségét a kifizető választása szerint a hitel (kölcsön) futamideje alatt az Szja tv. 72. §-ának 2009. december 31-én hatályos rendelkezései szerint is teljesítheti. A kifizető ezen választásáról 2009. december 31-éig értesíti a magánszemélyt.

(14) Az egyéni vállalkozó az Szja tv. *11. számú mellékletének* 2009. január 31-én hatályos III./2. pontja alapján megkezdett értékcsökkenési leírást – ha annak a rendelkezésben foglalt egyéb feltételei fennállnak – a teljes leírásig folytathatja azzal, hogy cégautó adón a gépjárműadóról szóló törvényben szabályozott cégautóadót kell érteni. Amennyiben az egyéni vállalkozó az értékcsökkenés leírását e rendelkezés alapján a 2009. január 31-ét követő időszak vonatkozásában – e rendelkezés alapján – folytatja és kizárólag emiatt a 2009. január

31-ét követő időszakra cégautóadó-fizetési kötelezettsége keletkezik, akkor a 2009. február 1. és 2009. december 31. közötti időszakra eső cégautóadó-bevallási és cégautóadó-fizetési kötelezettségét a 2010. első negyedévi bevallásával egyidejűleg – az Art.-ban szabályozott jogkövetkezményektől mentesen – teljesítheti.

(15) A 2006. szeptember 1-jét megelőzően megszerzett befektetési jegy 2009. december 31-ét követő visszaváltásakor, átruházásakor az Szja tv. 2006. augusztus 31-én hatályos 65. §-ának rendelkezéseit kell alkalmazni.

(16) Az Szja tv. *I. számú mellékletének* e törvénnyel módosított 7.7. pontját a donornak 2009-ben kifizetett díj, költségtérítés, e törvénnyel megállapított 8.39. pontját a kifizető által 2009-ben biztosított védőoltások adókötelezettségének megállapítására is alkalmazni lehet.

144. § (1) E törvénynek a Tao.-t módosító rendelkezéseit – a (2)–(4) bekezdésben foglaltak kivételével – első ízben a 2010. adóévi adókötelezettségre kell alkalmazni.

(2) E törvény 24. §-ával megállapított Tao. 17. §-a (1) bekezdésének rendelkezését első ízben a 2009. adóévi veszteségelhatárolásra kell alkalmazni, akkor is, ha az adózó adóéve eltér a naptári évtől, továbbá az e törvény 134. §-ának 3. pontjával hatályon kívül helyezett Tao. 17. §-ának (8) bekezdését már a 2009. adóévi negatív adóalapra sem kell alkalmazni.

(3) E törvény 27. §-ával megállapított Tao. fejlesztési adókedvezményre vonatkozó előírásait a 2009. december 31-ét követően benyújtott kérelemre, bejelentésre és az ezek alapján érvényesített adókedvezményre lehet alkalmazni, illetve az e törvény 134. §-ának 4. pontjával, hatályon kívül helyezett Tao. 22/B. § (11) bekezdését a 2009. december 31-ét követően benyújtott kérelemre, bejelentésre és az ezek alapján érvényesített adókedvezményre már nem lehet alkalmazni.

(4) E törvény 28. §-ával megállapított Tao.-t módosító rendelkezéseket első ízben a 2009. adóévi adókötelezettségre kell alkalmazni.

145. § Az a gazdálkodó szervezet, amelynek 2007. december 31-ig a pénzügyminiszter a bírósági eljárási illeték utólagos megfizetését engedélyezte, a bírósági eljárási illetéket 2010. június 30-ig fizetheti meg az engedélyben meghatározottak szerint.

146. § (1) Az Itv. e törvénnyel megállapított rendelkezéseit – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a hatályba lépésüket követően illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az állami adóhatóság tudomására jutott vagyonszerzési ügyekben, illetve indult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) Az Itv. e törvénnyel megállapított 17/B. §-át azokban az illetékügyekben is alkalmazni kell, melyekben az illetékalap kedvezmény feltételeként vállalt hároméves határidő 2010. január 1-jén még nem telt le.

(3) Az e törvény hatályba lépésének napja és 2012. december 31. között – az illetékkötelezettség keletkezését követő 30 napon belül – illetékkiszabásra bejelentett ügyekben mentes a visszerthes vagyónátruházási illeték alól az olyan gépjárműnek, pótkocsinak a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező lízingszerződés keretében történő megszerzése, mely a lízingszerződés megkötéséig a lízingbevevő tulajdona volt, és a tulajdonjog a lízingszerződés megkötése érdekében került a lízingbeadónak átadásra.

147. § (1) E törvénynek az Art. 132/A. §-ának (2), (5) és (13) bekezdéseit, 178. §-ának 16. pontját megállapító rendelkezéseit e törvény hatálybalépését követően indult eljárások esetén kell alkalmazni.

(2) A kincstár e törvény kihirdetését követő 15 napon belül elektronikus úton átadja az állami adóhatóság részére azon települési önkormányzatok kincstár által használt azonosítószámát, amelyek iparüzési adót vezettek be.

(3) E törvénynek az Art. 17. § (16) bekezdését, 55/A. §-át, és 4. mellékletének 15. pontját megállapító rendelkezéseit az adózóknak – ideértve a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózókat is – 2011-ben kell először alkalmaznia.

(4) E törvénynek az Art. 4. számú melléklet 14. pontját módosító rendelkezéseit 2010. január 1-jét követően teljesítendő adókötelezettségek vonatkozásában kell alkalmazni.

148. § (1) E törvénynek az Art. 131. § (5) bekezdését módosító rendelkezéseit a hatálybalépésüket követően teljesítendő adókötelezettségek vonatkozásában kell alkalmazni.

„(2) A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete a pénztárak központi nyilvántartásából a 2007. január 1-jei állapot szerinti adatokról és ezen adatokban 2009. december 31-ig bekövetkezett változásokról 2010. január 31-ig elektronikus úton adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére az Art. 3. számú melléklet P) pontjában meghatározott adattartalommal.”

149. § (1) E törvény Art-t módosító rendelkezéseit kell alkalmazni a hatálybalépésekor jogerősen el nem bírált ügyekben, továbbá a hatálybalépést követően az azt megelőző időszakra teljesítendő, illetve esedékessé vált kötelezettségekre azzal, hogy ha a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában hatályos rendelkezések az adózóra összességében kevésbé terhes bírság-, pótlékfeltételeket határoztak meg, a kötelezettségre legfeljebb az elkövetéskor hatályos törvényben meghatározott legmagasabb mérték alkalmazható.

(2) Az adózónak az e törvény hatálybalépését követően – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – az azt megelőző időszakra teljesítendő bejelentési, adómegállapítási, bevallási, adófizetési, adóelőleg-fizetési, bizonylat-kiállítási, adatszolgáltatási és adólevonási kötelezettségét a 2009. december 31. napján hatályos szabályok szerint kell teljesítenie.

150. § E törvény Tbj.-t módosító rendelkezéseit a hatályba lépésük napjától megszerzett jövedelmekre és keletkezett járulékfizetési kötelezettségekre kell alkalmazni.

151. § E törvény Eho.-t módosító rendelkezéseit a 2010. január 1-jétől megszerzett jövedelmekre és keletkezett hozzájárulás-fizetési kötelezettségekre kell alkalmazni.

152. § Aki szolgálati nyugdíjra jogosulttá vált és foglalkoztatója e törvény hatálybalépését megelőzően nem vonta le tőle a munkavállalói járulékot, azt e törvény hatálybalépésétől a magánszemélytől visszamenőleg követelni nem lehet.

153. § (1) E törvénynek az Szt.-t módosító rendelkezéseit először a 2010. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(2) E törvénynek az Szt.-t módosító 74. §–75. §-ainak, 77. §–78. §-ainak, 80. §-ának és 105. §-a (1) bekezdésének rendelkezései a 2009. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazhatók.

(3) Ha a vállalkozó üzleti éve megegyezik a naptári évvel és 2010. január 1-jétől élni kíván a közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény 147. §-a szerinti módosításban foglalt lehetőséggel, alkalmazhatja az Szt. devizanemek közötti áttérés elszámolási szabályait a 2009. december 31-i mérlegfordulónapra vonatkozó beszámoló mérlegében szereplő adatokra.

154. § E törvény hatálybalépésekor, a 82. § és a 83. § szerinti, folyamatban lévő eljárásokra az eljárás megindításakor hatályban lévő előírásokat kell alkalmazni.

155. § A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvénynek az e törvény 86. §-ával megállapított rendelkezését a 2009. évi várható jövedelemadó 90 százalékanak megállapítására nem kötelező alkalmazni.

156. § E törvénynek az Szjtv.-t érintő módosítását a hatálybalépését követően megindult eljárásokban kell alkalmazni.

157. § Az egyes adó- és járuléktörvények módosításáról szóló 2008. évi LXXXI. törvény 276–277. § -ának az e törvény hatálybalépése napján hatályos rendelkezését az adózó illetve a magánszemély abban az esetben is alkalmazhatja, ha az ott említett bevételt, jövedelmet e törvény hatályba lépését követően állampapírból kivonja, feltéve, hogy a kedvezmény érvényesítésének az említett §-ok szerinti feltételei fennállnak (fennálltak).

158. § A 2009. december 31-én hatályos Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény alapján befolyó kulturális járulék a Nemzeti Kulturális Alap bevételét képezi.

1. melléklet a 2009. évi ... törvényhez

1. Az Szja tv. *1. számú mellékletének* 6.6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:/

„6.6. a 6.8. alpontban meghatározott biztosítótól származó, a magánszemélyt a biztosító szolgáltatása címén megillető bevétel, kivéve

a) a jövedelmet helyettesítő felelősségbiztosítás alapján fizetett jövedelmet pótló kártérítés összegét,

b) az életbiztosításból a szerződéskötést követő tíz éven belül, a nyugdíjbiztosításból a szerződéskötést követő három éven belül szolgáltatás címén kivont összeget,

c) ha a szolgáltatásra olyan biztosítási szerződés alapján jogosult a magánszemély, amelynek díját vagy díjának egy részét költségként elszámolta;”

2. Az Szja tv. *1. számú mellékletének* 7.15. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/7. Egyéb indokkal adómentes:/

„7.15. az elengedett követelés akkor, ha az

a) a fogyasztóvédelemről szóló törvényben meghatározott közüzemi szolgáltatás szolgáltatója, valamint a hitelintézet, pénzügyi vállalkozás által – az azonos helyzetben lévőket egyenlő elbánásban részesítő elv betartásával – részben vagy egészben elengedett követelés (akkor is, ha egyezség keretében történik), amennyiben az adós nyilatkozata szerint az ő és családja megélhetési ellehetetlenülését előzi meg;

b) hitelintézet, befektetési szolgáltató, pénzügyi vállalkozás pénzügyi szolgáltatásból, kiegészítő pénzügyi szolgáltatásból, befektetési szolgáltatásból vagy azt kiegészítő szolgáltatásból származó 10 000 forintot meg nem haladó követelése, feltéve, hogy az elengedéssel a hitelintézetnek, befektetési szolgáltatónak, pénzügyi vállalkozásnak az adott szolgáltatásból származó követelése a magánszeméllyel szemben végérvényesen megszűnik;”

3. Az Szja tv. *1. számú melléklete* a következő 8.39. ponttal egészül ki:

/8. A természetbeni juttatások közül adómentes:/

„8.39. a kifizető által biztosított védőoltás.”

2. melléklet a 2009. évi ... törvényhez

Az Sza tv. 10. számú melléklete II. Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével összefüggő bevételek fejezetének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Az egyéni vállalkozó halála esetén a vállalkozói tevékenységét nem folytató özvegye, örököse által az egyéni vállalkozói tevékenység korábbi folytatására tekintettel az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének napját követően megszerzett bevétel önálló tevékenységből származó bevételnek minősül, és az azzal összefüggő adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni. Nem számolható el költségként a megszüntetés évéről készített adóbevallás (illetőleg annak önellenőrzése) alapján – a vállalkozói osztalékalap után – megállapított egészségügyi hozzájárulás.”

3. melléklet a 2009. évi ... törvényhez

1. A Tao. 3. számú melléklete A) fejezetének 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A 8. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen: /

„9. az a költség, ráfordítás, amely ellenőrzött külföldi társaság részére juttatott ellenérték következtében merült fel, kivéve, ha az adózó bizonyítja, hogy a költség, a ráfordítás vállalkozási tevékenységét szolgálja, figyelemmel a 13. pontban foglaltakra is;”

2. A Tao. 3. számú melléklete A) fejezete a következő 13. ponttal egészül ki:

/A 8. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen: /

„13. az adóévben visszafizetési kötelezettség nélkül adott támogatás, juttatás, véglegesen átadott pénzeszköz, a térítés nélkül átadott eszköz könyv szerinti értéke, az adózó által ellenérték nélkül átvállalt kötelezettségnek az adóévi adózás előtti eredmény terhére elszámolt összege, az adóévben térítés nélkül nyújtott szolgáltatás bekerülési értéke, valamint e juttatásokkal kapcsolatban ráfordításként elszámolt általános forgalmi adó, ha a juttatás olyan államban illetőséggel rendelkező külföldi személy részére történik, amely állam és a Magyar Köztársaság között nincs hatályos egyezmény a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és vagyonadók területén vagy a juttatás ellenőrzött külföldi társaság részére történik vagy az adózó nem rendelkezik a juttatásban részesülő nyilatkozatával, amely szerint a juttatás adóévében az eredménye a juttatás következtében elszámolt bevétel nélkül számítva nem lesz negatív, amelyet a beszámolója elkészítését követően azzal igazol.”

3. A Tao. 3. számú melléklete B) fejezetének 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/A 8. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazásában a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen: /

„3. az adózó által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve vezető tisztségviselője, tevékenységében személyesen közreműködő tagja, valamint az adózóval korábban munkaviszonyban álló, saját jogú nyugdíjas [Tbj. 4. § f) pont], valamint az említett magánszemélyek közeli hozzátartozója részére a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott reprezentáció és üzleti ajándék címen elszámolt természetbeni juttatás kivételével személyi jellegű egyéb kifizetésként elszámolt összeg, és az ahhoz kapcsolódó, törvényen alapuló, az államháztartás valamely alrendszere számára történő kötelező befizetés, figyelemmel az 1., 2., 8. és 12. pontban foglaltakra;”

4. melléklet a 2009. évi ... törvényhez

Az Art. 1. számú mellékletének I./B/2. pontja a következő új *h)* ponttal egészül ki:

„*h)* a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózóknak az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról

az adóév május 31-éig

kell bevallást benyújtani.”

5. melléklet a 2009. évi ... törvényhez

1. Az Art. 3. számú melléklete F) pontjának b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) A családi pótlékot, anyasági támogatást folyósító szerv elektronikus úton az állami adóhatósághoz az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat azon személyek természetes személyazonosító adatairól, lakcíméről, adóazonosító jeléről, akik részére családi pótlékot, anyasági támogatást fizetett ki, valamint az említett ellátás, támogatás adóévi összegéről, továbbá a gyermekekre tekintettel családi pótlékra jogosult szülővel együtt élő házastárs vagy élettárs természetes személyazonosító adatairól, lakcíméről, adóazonosító jeléről vagy arról, hogy az igénylő az ellátást egyedülállóként vette igénybe.”

2. Az Art. 3. számú melléklete a következő új P) ponttal egészül ki:

„P) A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének adatszolgáltatása

A Felügyelet – a magánnyugdíjpénztári tagdíjjal kapcsolatos ellenőrzési feladatok ellátása érdekében – a pénztárak központi nyilvántartásából havonta, a tárgy hónapot követő hónap utolsó napjáig elektronikus úton adatot szolgáltat az állami adóhatóság részére a magánnyugdíjpénztári tag nevének és adóazonosító jelének, illetve a magánnyugdíjpénztár azonosító kódjának feltüntetésével a tárgy hónapban az adott magánnyugdíjpénztárnál a tagok magánnyugdíjpénztári tagsági jogviszonyának kezdő időpontjáról, illetve a tagsági jogviszony megszűnésének napjáról, továbbá a tag társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése napjáról.”

6. melléklet a 2009. évi ... törvényhez

Az Art. 6. számú melléklet 2. pontja a következő, új *d)* ponttal egészül ki:

/2. Az állami adóhatósághoz teljesítendő adófizetési kötelezettségek/

„*d)* A társasági adóelőlegnek az adóévi várható fizetendő adó összegére történő kiegészítésére kötelezett vállalkozónak a helyi iparüzési adóelőleget a várható éves fizetendő adó összegére az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig kell kiegészítenie.”